

2000/EES/54/07

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 82/1999****frá 25. júní 1999****um breytingu á bókun 37 og X. viðauka (Hljóð- og myndmiðlun)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

2. gr.

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breyt-
ingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. og 101. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Bókun 37 við samninginn var breytt með ákvörðun sam-
eiginlegru EES-nefndarinnar nr. 74/1999 frá 28. maí
1999⁽¹⁾.

X. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sam-
eiginlegru EES-nefndarinnar nr. 54/1999 frá 30. apríl
1999⁽²⁾.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/36/EB frá 30. júní
1997 um breytingu á tilskipun ráðsins 89/552/EB um sam-
ræmingu tiltekinna ákvæða í lögum og stjórnáðferðum
málum í aðildarríkjunum um sjónvarpsrekstur⁽³⁾ skal
felld inn í samninginn.

Vegna góðrar framkvæmdar samningsins ber að útvíkka
bókun 37 við samninginn þannig að hún taki til tengsla-
nefndarinnar sem komið er á fót samkvæmt tilskipun
Evrópuþingsins og ráðsins 97/36/EB og breyta X. viðauka
við samninginn til að mæla fyrir um tilhögun aðildar að
þessari tengslanefnd.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi liður bætist við í bókun 37 við samninginn á
eftir 11. lið (dýrlyfjanefnd):

„12. Tengslanefnd um sjónvarpsrekstur (tilskipun ráðsins
89/552/EB)“.

1. lið (tilskipun ráðsins 89/552/EB) í X. viðauka við
samninginn skal breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi bætist við:

„, eins og henni var breytt með:

– **397 L 0036:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins
97/36/EB frá 30. júní 1997 (Stjtið. EB L 202,
30.7.1997, bls. 60).“

2. Eftirfarandi verði nýr aðlögunarliður a):

„Í 5. mgr. 2. gr. lesist „52. gr. o. áfr. í stofnsáttmála
Evrópubandalagsins“ sem „31. gr. o. áfr. í samningnum
um Evrópska efnahagssvæðið“;“

3. Fyrirverandi aðlögunarliðir a) og b) verði hvor um sig
aðlögunarliðir b) og c).

4. Eftirfarandi bætist við á eftir aðlögunarliðunum:

„Tilhögun aðildar Liechtensteins, Íslands og Noregs í
samræmi við 101. gr. þessa samnings:

Hverju EFTA-ríki er heimilt að tilnefna einn fulltrúa
þar til bærð yfirvalds sem tilnefnt er af hverju EFTA-
ríki sem á að taka þátt í fundum tengslanefndarinnar
um sjónvarpsrekstur sem vísað er til í 23. gr. a í
tilskipun ráðsins 89/552/EB.

Framkvæmdastjórn EB skal innan tilhlýðilegs frests
tilkynna þátttakendum um dagsetningar funda
tengslanefndarinnar og senda þeim þær upplýsingar
sem máli skipta.“

3. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins
97/36/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við
útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

(1) Stjtið. EB L 284, 9.11.2000, bls. 65, og EES-viðbætur við Stjtið. EB
nr. 51, 9.11.2000, bls. 76.

(2) Stjtið. EB L 284, 9.11.2000, bls. 13, og EES-viðbætur við Stjtið. EB
nr. 50, 9.11.2000, bls. 13.

(3) Stjtið. EB L 202, 30.7.1997, bls. 60.

4. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 26. júní 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

5. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 25. júní 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

TILSKIPUN EVRÓPUPINGSINS OG RÁÐSINS 97/36/EB**frá 30. júní 1997****um breytingu á tilskipun ráðsins 89/552/EBE um samræmingu tiltekinna ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum í aðildarríkjunum um sjónvarpsrekstur(*)**

EVROÞUPINGID OG RAD EVROÞUSAMBANDSINS
HAFI,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,
einkum 2. mgr. 57. gr. og 66. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í
189. gr. b ⁽³⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sem
sáttanefndin samþykkti 16. apríl 1997,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun ráðsins 89/552/EBE ⁽⁴⁾ er skapaður lagarammi fyrir sjónvarpsrekstur á innri markaðinum.
- 2) Í 26. gr. tilskipunar 89/552/EBE segir að framkvæmdastjórnin skuli, ekki síðar en við lok fimmta árs eftir þann dag sem tilskipunin hefur verið samþykkt, leggja fyrir Evrópuþingið, ráðið og efnahags- og félagsmálanefndina skýrslu um beitingu tilskipunarinnar og, ef nauðsyn ber til, gera frekari tillögur um aðlögun hennar að þróun mála á sviði sjónvarpsreksturs.
- 3) Beiting tilskipunar 89/552/EBE og skýrslan um beitingu hennar hafa sýnt að þörf er á að kveða nánar á um tilteknar skilgreiningar og þær skyldur sem eru lagðar á aðildarríkin samkvæmt tilskipuninni.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 202, 30.7.1998, bls. 60, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 82/1999 frá 25. júní 1999 um breytingu á X. viðauka (Hljóð- og myndmiðlun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 185, 19. 7. 1995, bls. 4 og Stjtið. EB nr. C 221, 30. 7. 1996, bls. 10.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 301, 13. 11. 1995, bls. 35.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. febrúar 1996 (Stjtið. EB nr. C 65, 4. 3. 1996, bls. 113). Sameiginleg afstaða ráðsins frá 18. júlí 1996 (Stjtið. EB nr. C 264, 11. 9. 1996, bls. 52) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 12. nóvember 1996 (Stjtið. EB nr. C 362, 2. 12. 1996, bls. 56). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 10. júní 1997 og ákvörðun ráðsins frá 19. júní 1997.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 298, 17. 10. 1989, bls. 23. Tilskipuninni var breytt með aðildarlögunum árið 1994.

- 4) Framkvæmdastjórnin undirstrikar í orðsendingu sinni frá 19. júlí 1994, sem ber yfirskriftina „Evrópa á leið inn í upplýsingasamfélagið – aðgerðaáætlun“, mikilvægi þess að sett séu rammaákvæði um inntak hljóð- og myndmiðla sem gætu átt þátt í að tryggja frjálsa þjónustustarfsemi á þessu sviði í bandalaginu enda yrði í þessum ákvæðum gert ráð fyrir þeim vaxtar- möguleikum á þessu sviði, sem ný tækni gefur kost á, samhliða því að tekið yrði tillit til sérstaks eðlis hljóð- og myndefnis, ekki síst í menningarlegu og félagslegu tilliti, hvernig svo sem útsendingu þess er háttað.
- 5) Ráðið fagnaði þessari aðgerðaáætlun á fundi sínum 28. september 1994 og lagði áherslu á þörfina á að bæta samkeppnishæfni evrópska hljóð- og myndmiðlunariðnaðarins.
- 6) Framkvæmdastjórnin hefur lagt fram grænbók um verndun ólöggráða barna og mannlegrar reisnar í tengslum við hljóð- og myndmiðlun og upplýsingaþjónustu og hefur tekið að sér að leggja fram grænbók þar sem lögð verður áhersla á menningarlega þætti þessarar nýju þjónustustarfsemi.
- 7) Rammaákvæði um þjónustustarfsemi á sviði hljóð- og myndmiðlunar verða að samræmast grundvallar- markmiði þessarar tilskipunar sem er að skapa laga- ramma um frjálsa þjónustustarfsemi.
- 8) Afar mikilvægt er að aðildarríkin grípi til aðgerða í tengslum við þjónustustarfsemi á borð við sjónvarps- útsendingar til að koma í veg fyrir að brotið sé gegn grundvallarreglum sem verða að gilda um upplýsing- ar og til að hindra að upp komi alvarlegt misræmi að því er varðar frjálsa þjónustustarfsemi og samkeppni.
- 9) Ríkis- og ríkisstjórnarleiðtogar, sem komu saman á fundi leiðtoga ráðsins í Essen 9. og 10. desember 1994, fóru þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún legði fram tillögu um endurskoðun á tilskipun 89/552/EBE fyrir næsta fund þeirra.
- 10) Beiting tilskipunar 89/552/EBE hefur sýnt að þörf er á að skýra nánar merkingu hugtaksins lögsaga að því er varðar notkun þess á sviði hljóð- og myndmiðl- unar. Með hliðsjón af réttarframkvæmd dómstóls Evrópubandalaganna ætti staðfestuviðmiðunin að vera aðalviðmiðunin þegar ákveða á lögsögu tiltekins aðildarríkis.

- 11) Samkvæmt þeim viðmiðunum, sem dómstóllinn setti í dómi sínum frá 25. júlí 1991 í *Factortame*-málinu ⁽¹⁾, tekur hugtakið staðfesta til iðkunar eiginlegrar atvinnustarfsemi með fastri starfsstöð í ótilgreindan tíma.
- 12) Ákveða má staðfestu sjónvarpsfyrirtækis með því að notast við röð hlutlægra viðmiðana, svo sem staðsetningu aðalskrifstofu þjónustuveitandans, staðinn þar sem ákvarðanir um dagskrárstefnu eru að jafnaði teknar, staðinn þar sem fram fer ritstjórn og lokafrágangur dagskrárinnar sem á að senda út til almennings og staðinn þar sem verulegur hluti starfslíðsins, sem þarf til að standa að sjónvarpsrekstrinum, er staðsettur.
- 13) Tilgangurinn með því að fastsetja röð hlutlægra viðmiðana er sá að hægt sé að ákveða með óyggjandi hætti að eitt og aðeins eitt aðildarríki hafi lögsögu yfir sjónvarpsrekanda í tengslum við þá þjónustustarfsemi sem þessi tilskipun tekur til; engu að síður er rétt, að teknu tilliti til réttarframkvæmdar dómstólsins og til að forðast tilvik þar sem viðkomandi fellur utan lögsögu, að nota staðfestuviðmiðunina, í skilningi 52. gr. o.áfr. í sáttmálanum um stofnun Evrópubandalagsins, sem úrslitaviðmiðun þegar ákveða á lögsögu aðildarríkis.
- 14) Samkvæmt viðtekinni réttarframkvæmd dómstólsins ⁽²⁾ viðheldur aðildarríki réttinum til að grípa til aðgerða gagnvart sjónvarpsfyrirtæki, sem er með staðfestu í öðru aðildarríki en beinir allri eða lunganum af starfsemi sinni að yfirráðasvæði fyrrnefnda aðildarríkisins, enda hafi staðfesta verið valin með það í huga að sniðganga löggjöf sem hefði gilt um fyrirtækið hefði það verið með staðfestu á yfirráðasvæði fyrrnefnda aðildarríkisins.
- 15) Í 2. mgr. greinar F í sáttmálanum um Evrópusambandið er kveðið á um að sambandið skuli virða grundvallarréttindi, sem tryggð eru með Evrópusamningi um verndun mannréttinda og mannfrelsis, sem væru þau almennar meginreglur í lögum bandalagsins. Allar ráðstafanir, sem miða að því að takmarka móttöku og/eða hefta endurvarp sjónvarpsútsendinga og eru gerðar samkvæmt 2. gr. a í tilskipun 89/552/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, verða að vera í samræmi við þessar meginreglur.
- 16) Nauðsynlegt er að tryggja skilvirka beitingu ákvæða tilskipunar 89/552/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, í öllu bandalaginu til að varðveita frjálsa og sanngjarna samkeppni milli fyrirtækja í sama rekstri.
- 17) Þriðju aðilar, sem eiga beinan hlut að máli, þar á meðal ríkisborgarar annarra aðildarríkja, verða að geta staðið á rétti sínum, samkvæmt innlendum lögum, gagnvart lögbærum dómsyfirvöldum eða öðrum yfirvöldum aðildarríkisins sem hefur lögsögu yfir sjónvarpsfyrirtæki sem ekki fer að þeim innlendu ákvæðum er leiðir af beitingu tilskipunar 89/552/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun.
- 18) Afar brýnt er að aðildarríkin geti gripið til ráðstafana til að vernda upplýsingaréttinn og tryggja víðtækan aðgang almennings að sjónvarpsútsendingum frá viðburðum innan lands eða utan sem hafa verulega þýðingu fyrir þegnana, til að mynda Ólympíuleikunum, heimsbikarkeppninni í knattspyrnu og Evrópu-meistaramótinu í knattspyrnu. Í þessu skyni er aðildarríkjunum heimilt að gera ráðstafanir, enda samrýmist þær lögum bandalagsins, sem miða að því að setja reglur um það hvernig sjónvarpsrekendur innan lögsögu þeirra geti neytt einkaréttar á útsendingum frá slíkum viðburðum.
- 19) Nauðsynlegt er að gera ráðstafanir innan ramma bandalagsins til að forðast hugsanlega réttaróvissu og markaðsröskun og til að frjáls dreifing sjónvarpsþjónustu geti komið heim og saman við þörfina á að hindra að sniðganga meginnlendrar ráðstafanir sem er ætlað að vernda réttmæta almenna hagsmuni.
- 20) Einkum er rétt að setja í þessari tilskipun ákvæði um hvernig sjónvarpsrekendur neyta einkaréttar, sem þeir kunna að hafa keypt á útsendingum frá viðburðum sem teljast hafa verulega þýðingu fyrir þegna í öðru aðildarríki en því sem hefur lögsögu yfir sjónvarpsrekendunum. Til þess að forðast spákaupmennsku með réttindi, sem gengur út á það að sniðganga innlendar ráðstafanir, er nauðsynlegt að þessi ákvæði gildi um samninga sem verða gerðir eftir birtingu þessarar tilskipunar og verða viðburði sem eiga sér stað eftir að hún kemur til framkvæmda. Þegar samningar, sem hafa verið gerðir fyrir birtingu tilskipunarinnar, eru endurnýjaðir ber að líta á þá sem nýja samninga.
- 21) Viðburðir, sem hafa verulega þýðingu fyrir þegnana þurfa, að því er þessa tilskipun varðar, að uppfylla ákveðnar viðmiðanir, með öðrum orðum að vera meiriháttar viðburðir sem almenningur í Evrópusambandinu eða í tilteknu aðildarríki, eða í veigamiklum hluta tiltekna aðildarríkis, hefur áhuga á og sem eru skipulagðir fyrirfram af skipuleggjanda viðburða sem hefur lagalega heimild til að selja réttindi er tengjast viðburðinum.

⁽¹⁾ Mál C-221/89, *Queen v. Secretary of State for Transport, ex parte Factortame Ltd. and Others*, dómasafn EB 1991, I-3905, 20. mgr.

⁽²⁾ Sbr. einkum dómana í máli 33/74, *Van Binsbergen v. Bestuur van de Bedrijfsvereniging*, dómasafn EB 1974, 1299 og í máli C-23/93, *TV 10 SA v. Commissariaat voor de Media*, dómasafn EB 1994, I-4795.

- 22) Í þessari tilskipun merkir „opin sjónvarpsdagskrá“ að sent er út á ríkisrás eða einkarekinni rás dagskrárefni sem almenningur hefur aðgang að án þess að þurfa að greiða fyrir það umfram þær fjármögnunarleiðir sem eru almennt viðteknar vegna útvarpsreksturs í hverju aðildarríki um sig (eins og afnotagjald og/eða grunnáskriftargjald að kapalkerfi).
- 23) Aðildarríkjunum er frjálst að gera hverjar þær ráðstafanir sem þau telja réttar að því er varðar útsendingar sem koma frá þriðju löndum og uppfylla ekki skilyrðin sem mælt er fyrir um í 2. gr. tilskipunar 89/552/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, að því tilskildu að þær séu í samræmi við lög bandalagsins og alþjóðlegar skuldbindingar þess.
- 24) Til að ryðja úr vegi hindrunum sem stafa af mismun á löggjöf einstakra ríkja varðandi stuðning við evrópsk verk eru í tilskipun 89/552/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, ákvæði sem miða að því að samræma slíka löggjöf. Í ákvæðum af þessu tagi, sem almennt miða að því að afnema viðskiptahindranir, verða að vera ákvæði um samræmingu samkeppnisskilyrða.
- 25) Enn fremur er þess krafist í 4. mgr. 128. gr. sáttmálans um stofnun Evrópubandalagsins að bandalagið taki tillit til menningarlegra þátta í aðgerðum sínum samkvæmt öðrum ákvæðum sáttmálans.
- 26) Í grænbókinni „Skipulagsmöguleikar til að efla evrópska dagskrárgerðariðnaðinn innan ramma stefnu Evrópusambandsins á sviði hljóð- og myndmiðlunar“, sem framkvæmdastjórnin samþykkti 7. apríl 1994, eru meðal annars settar fram tillögur um ráðstafanir til að kynna evrópsk verk til að ýta undir þróun á þessu sviði. MEDIA II-áætluninni, sem miðar að því að stuðla að þjálfun, þróun og dreifingu á sviði hljóð- og myndmiðlunar, er einnig ætlað að styrkja framleiðslu á evrópskum verkum. Framkvæmdastjórnin hefur lagt til að framleiðsla evrópskra verka verði einnig efld með föstu fyrirkomulagi á vegum bandalagsins, svo sem ábyrgðarsjóði.
- 27) Hvetja ber sjónvarpsfyrirtæki, dagskrárgerðarmenn, framleiðendur, höfunda og aðra sérfræðinga til að koma fram með skýrari hugtök og aðferðir sem miða að því að gera evrópskar leiknar kvikmyndir með alþjóðlegan áhorfendahóp í huga.
- 28) Auk þeirra atriða, sem um getur hér að framan, er nauðsynlegt að skapa skilyrði er bæta samkeppnishæfni dagskrárgerðariðnaðarins. Í orðsendingunum um beitingu 4. og 5. gr. tilskipunar 89/552/EBE, sem framkvæmdastjórnin samþykkti 3. mars 1994 og 15. júlí 1996 samkvæmt 3. mgr. 4. gr. í þeirri tilskipun, er komist að þeirri niðurstöðu að ráðstafanir til að kynna evrópsk verk geti stuðlað að slíkum umbótum en þær þurfi að taka tillit til þróunar á sviði sjónvarpsútsendinga.
- 29) Útsendingar á rásum, sem fara alfarið fram á öðrum tungumálum en þeim sem eru töluð í aðildarríkjunum, skulu ekki falla undir ákvæði 4. og 5. gr. Ef verulegur hluti af útsendingartíma rásarinnar fer fram á slíku tungumáli eða tungumálum skulu ákvæði 4. og 5. gr. heldur ekki gilda um þann hluta útsendingartímans.
- 30) Taka ber tillit til efnahagslegs veruleika þegar unnið er að því ná settu marki hvað varðar hlutfall evrópskra verka. Því er þörf á kerfi sem nær því marki í áföngum.
- 31) Nauðsynlegt er, með það í huga að efla framleiðslu á evrópskum verkum, að bandalagið styðji við bakið á óháðum framleiðendum, að teknu tilliti til bolmagns hvers aðildarríkis um sig á sviði hljóð- og myndmiðlunar og þarfarinnar á að vernda þau tungumál Evrópusambandsins sem eru lítið útbreidd. Þegar aðildarríkin skilgreina hugtakið „óháður framleiðandi“ ber þeim að taka tilhlýðilegt tillit til ákveðinna viðmiðana eins og t.d. hver fer með eignarhald framleiðslufyrirtækisins, magns efnis sem er fengið sama sjónvarpsrekanda og hver er handhafi afleiddra réttinda.
- 32) Hvort takmarka ber tímalengd hverrar tegundar af sýningu kvikmyndaefnis í sjónvarpi er fyrst og fremst málefni sem leysa ber með samningum milli hlutaðeigandi hagsmunaaðila eða fagmanna.
- 33) Auglýsingar um lyf handa mönnum eru háðar ákvæðum tilskipunar 92/28/EBE ⁽¹⁾.
- 34) Ekki ber að reikna þann útsendingartíma, sem daglega er notaður í tilkynningar sjónvarpsrekanda í tengslum við eigið dagskrárefni eða stoðframleiðslu sem má rekja beint til þess eða í tilkynningar sem tengjast opinberri þjónustu eða hjálparbeiðnir líknarstofnana sem sendar eru út án endurgjalds, inn í þann útsendingartíma sem samanlagt er leyfilegt að nota til auglýsinga og fjarkaupa á hverjum degi eða á klukkustund.
- 35) Til að forðast röskun á samkeppni er þessi undanþága takmörkuð við tilkynningar um efni sem uppfyllir það tvíþætta skilyrði að vera bæði til stuðnings viðkomandi dagskrárefni og leiða beint af því. Hugtakið stoðframleiðsla vísar til framleiðslu sem er sérstaklega ætlað að gera áhorfendum kleift að njóta dagskrárinnar til fulls eða hafa gagnvirk áhrif á hana.

(¹) Stjtið. EB nr. L 113, 30. 4. 1992, bls. 13.

- 36) Í ljósi þess hvernig fjarkaup hafa þróast, en þau eru fjárhagslega mikilvæg starfsemi fyrir rekstraraðila í heild og raunveruleg söluleið fyrir vörur og þjónustu innan bandalagsins, er afar brýnt að breyta reglum um útsendingartíma og tryggja neytendavernd á háu stigi með því að koma á viðeigandi stöðlum um umgerð og innihald slíkra útsendinga.
- 37) Við eftirlit með framkvæmd viðeigandi ákvæða er mikilvægt að lögbær yfirvöld í einstökum löndum geti, að því er varðar rásir sem ekki eru helgaðar fjarkaupum einvörðungu, greint annars vegar á milli útsendingartíma sem er helgaður fjarkaupainnskotum, auglýsingainnskotum og annars konar auglýsingum og hins vegar útsendingartíma sem er helgaður fjarkaupabáttum. Því er nauðsynlegt og nægjanlegt að hver þáttur sé einkenndur með sjónrænum og hljóðrænum hætti að minnsta kosti í upphafi og við lok þess.
- 38) Tilskipun 89/552/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, gildir um rásir sem eru alfarið helgaðar fjarkaupum eða kynningum í eigin þágu, án hefðbundinna dagskrárliða eins og fréttar, íþróttar, kvikmynda, heimildarþátta og leikinnar þátta, en þó eingöngu að því er varðar markmið þessara tilskipana og með fyrirvara um að slíkar rásir kunni að vera felldar undir gildissvið annarra bandalagsgæringa.
- 39) Nauðsynlegt er að gera það ljóst að kynningar í eigin þágu eru sérstök tegund auglýsinga þar sem sjónvarpsrekandi vekur athygli á eigin vörum, þjónustu, dagskrá eða rásum. Einkum ber að meðhöndla kynningarbúta sem dagskrárefni ef þeir eru útdrættir úr dagskrárefni. Kynningar í eigin þágu er nýtt og tiltölulega óþekkt fyrirbrigði og því er hætt við að endurskoða þurfi ákvæði þar að lútandi þegar þessi tilskipun verður endurskoðuð síðar.
- 40) Nauðsynlegt er að skýra reglurnar um verndun líkamlegs, andlegs og siðferðilegs þroska ólöggráða barna. Það að komið verði á skýrri aðgreiningu milli dagskrárefnis sem er algerlega bannað og efnis sem leyfa má sýningar á, að því tilskildu að gerðar séu viðeigandi tæknilegar ráðstafanir, ætti að sefa áhyggjur vegna almannaheilla sem aðildarríkin og bandalagið hafa látið í ljós.
- 41) Í engu þeirra ákvæða þessarar tilskipunar, sem varða verndun ólöggráða barna og allsherjarreglu, er þess krafist að umræddum ráðstöfunum sé komið til framkvæmda með því að forskoða efni til sjónvarpsútsendinga.
- 42) Rannsókn, sem framkvæmdastjórnin skal láta fara fram í samvinnu við lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum, á hugsanlegum kostum og göllum þess að gerðar verði frekari ráðstafanir með það í huga að auðvelda foreldrum og forráðamönnum að hafa eftirlit með því sjónvarpsefni sem ólöggráða börn kunna að horfa á, skal meðal annars taka til þess hversu æskilegt er að:
- krefjast þess að ný sjónvarpstæki hafi tæknibúnað sem geri foreldrum eða forráðamönnum kleift að loka fyrir tiltekið dagskrárefni,
 - taka upp ákveðin matskerfi,
 - hvetja til fjölskylduvænnar dagskrár, auk annarra ráðstafana sem miða að því að uppfærða fólk og gera það meðvitaðra,
 - taka tillit til reynslu sem hefur verið aflað á þessu sviði í Evrópu og víðar og viðhorfa hagsmunaaðila eins og sjónvarpsrekenda, framleiðenda, uppeldisfræðinga, fjölmiðlafræðinga og viðkomandi samtaka,
- í því augnamiði að leggja fram viðeigandi tillögur að löggjöf og öðrum ráðstöfunum, ef með þarf fyrir eindagann sem mælt er fyrir um í 26. gr.
- 43) Rétt er að breyta tilskipun 89/552/EBE þannig að einstaklingum og lögpersónum, sem meðal annars framleiða eða selja lyfjavörur og lyfjameðferð sem einungis er unnt að fá gegn lyfseðli, sé heimilt að kosta sjónvarpsdagskrá, að því tilskildu að slík kostun sniðgangi ekki bannið við auglýsingum á lyfjavörum og lyfjameðferð sem einungis er unnt að fá gegn lyfseðli.
- 44) Aðferðin, sem kemur fram í tilskipun 89/552/EBE og í þessari tilskipun, hefur verið tekin upp til að koma á nauðsynlegri grunnsamhæfingu sem nægir til að tryggja frjálsa útbreiðslu sjónvarpsútsendinga innan bandalagsins. Aðildarríkjunum er áfram frjálst að setja sjónvarpsrekendum innan lögsögu sinnar nákvæmari eða strangari reglur á þeim sviðum sem falla undir þessa tilskipun, þar á meðal reglur sem geta til að mynda varðað tungumálastefnu, verndun almannahagsmuna með tilliti til hlutverks sjónvarpsins við að veita upplýsingar og bjóða upp á fræðslu-, menningar- og skemmtiefni, nauðsyn þess að standa vörð um fjölbreytni í upplýsingaiðnaðinum og fjölmiðlunum og verndun samkeppni til að koma í veg fyrir misnotkun yfirburðastöðu og/eða að yfirburðastaða skapist eða hún styrkt með samruna, samningum, yfirtöku eða sambærilegu framtaki. Þessar reglur verða að samrýmast lögum bandalagsins.
- 45) Leitast má við að ná því markmiði að efla framleiðslu hljóð- og myndmiðlaefnis í Evrópu í aðildarríkjunum innan rekstrarramma sjónvarpsfyrirtækja í þeim, meðal annars með því að skilgreina sérstakt hlutverk tiltekinna sjónvarpsfyrirtækja á sviði almannahags-

muna, þar á meðal þá skyldu að leggja verulegt fé af mörkum til evrópskrar framleiðslu.

- 46) Í grein B í sáttmálanum um Evrópusambandið segir að eitt markmiða sambandsins skuli vera að viðhalda að fullu réttarreglum bandalagsins („*acquis communautaire*“).

SAMPYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 89/552/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í 1. gr.:

- a) bætist eftirfarandi nýr b-liður við:

„b) „sjónvarpsrekandi“: einstaklingur eða lögpersóna sem ber ritstjórnarábyrgð á samsetningu sjónvarpsdagskrár í skilningi a-liðar, sendir hana út eða lætur þriðju aðila senda hana út;“

- b) verði fyrrverandi b-liður að c-lið, svohljóðandi:

„c) „sjónvarpsauglýsingar“: hvers konar tilkynningar sem sjónvarpað er gegn greiðslu eða öðru endurgjaldi, eða sjónvarpað sem tilkynningar í eigin þágu, af opinberu fyrirtæki eða einkafyrirtæki í tengslum við verslun, viðskipti, iðn eða atvinnugrein með það fyrir augum að vekja athygli á framboði á vörum eða þjónustu, þar með talið fasteignum eða réttindum og skyldum, gegn greiðslu;“

- c) verði fyrrverandi c- og d-liðir að d- og e-lið;

- d) bætist eftirfarandi liður við:

„f) „fjarkaup“: bein tilboð sem sjónvarpað er til almennings með það í huga að bjóða fram vörur og þjónustu, þar með talið fasteignir eða réttindi og skuldbindingar, gegn greiðslu.“

2. Í stað 2. gr. komi eftirfarandi:

„2. gr.

1. Hvert aðildarríki um sig skal sjá til þess að allar sjónvarpssendingar, sem sendar eru út af hálfu sjónvarpsrekenda sem heyra undir lögsögu þess, samræmist ákvæðum þeirra lagabálka sem gilda um sjónvarpsútsendingar, ætlaðar almenningi í því aðildarríki.

2. Að því er þessa tilskipun varðar teljast eftirfarandi sjónvarpsrekendur heyra undir lögsögu aðildarríkis:

- þeir sem hafa staðfestu í því aðildarríki í samræmi við 3. mgr.,
- þeir sem 4. mgr. gildir um.

3. Að því er þessa tilskipun varðar telst sjónvarpsrekandi hafa staðfestu í aðildarríki í eftirfarandi tilvikum:

- a) hafi sjónvarpsrekandinn aðalskrifstofu sína í því aðildarríki og séu ritstjórnarákvarðanir um dagskrá teknar í því aðildarríki;
- b) ef sjónvarpsrekandinn hefur aðalskrifstofu sína í einu aðildarríki en ritstjórnarákvarðanir um dagskrá eru teknar í öðru aðildarríki telst hann hafa staðfestu í því aðildarríki þar sem verulegur hluti starfsliðsins, sem fæst við sjónvarpsútsendingarnar, starfar. Ef verulegur hluti starfsliðsins, sem fæst við sjónvarpsútsendingarnar, starfar í báðum þessum aðildarríkjum telst sjónvarpsrekandinn hafa staðfestu í því aðildarríki þar sem aðalskrifstofa hans er. Ef verulegur hluti starfsliðsins, sem fæst við sjónvarpsútsendingarnar, starfar í hvorugu þessara aðildarríkja telst sjónvarpsrekandinn hafa staðfestu í því aðildarríki þar sem hann hóf útsendingar í samræmi við lagabálk þess aðildarríkis, að því tilskildu að hann haldi stöðugum og virkum efnahagslegum tengslum við það aðildarríki;
- c) ef sjónvarpsrekandi hefur aðalskrifstofu sína í aðildarríki en ákvarðanir um dagskrá eru teknar í þriðja landi, eða öfugt, telst hann hafa staðfestu í viðkomandi aðildarríki, að því tilskildu að verulegur hluti starfsliðsins, sem fæst við sjónvarpsútsendingarnar, starfi í því aðildarríki.

4. Sjónvarpsrekendur, sem ákvæði 3. mgr. gilda ekki um, teljast heyra undir lögsögu aðildarríkis í eftirfarandi tilvikum:

- a) þeir nota tíðni sem það aðildarríki lætur í té;
- b) enda þótt þeir noti ekki tíðni sem aðildarríki lætur í té nota þeir gervihnattaaðstöðu sem tilheyrir því aðildarríki;
- c) enda þótt þeir noti hvorki tíðni, sem aðildarríki lætur í té, né gervihnattaaðstöðu sem tilheyrir aðildarríki nota þeir jarðstöð sem staðsett er í því aðildarríki.

5. Ef ekki reynist unnt að skera úr um það í samræmi við 3. og 4. mgr. hvaða aðildarríki hefur lögsögu skal það aðildarríki teljast lögbært þar sem sjónvarpsrekandinn hefur staðfestu í skilningi 52. gr. o.áfr. í stofnsáttmála Evrópubandalagsins.

6. Þessi tilskipun skal ekki gilda um sjónvarpsútsendingar sem ætlaðar eru eingöngu til viðtöku í þriðju löndum og almenningur nær hvorki beint né óbeint í einu aðildarríki eða fleirum.“

3. Eftirfarandi grein bætist við:

„2. gr. a

1. Aðildarríkin skulu tryggja frelsi til viðtöku á sjónvarpsútsendingum frá öðrum aðildarríkjunum og ekki setja hömlur á endurútsendingar þeirra innan yfirráðasvæðis síns af ástæðum er falla undir þau svið sem eru samræmd með þessari tilskipun.

2. Aðildarríkin geta tímabundið fengið undanþágu frá ákvæðum 1. mgr., að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

- sjónvarpsútsending sem kemur frá öðru aðildarríki brýtur augljóslega, verulega og alvarlega gegn 1. eða 2. mgr. 22. gr. og/eða 22. gr. a;
- á síðastliðnum tólf mánuðum hefur sjónvarpsrekandi brotið gegn ákvæðum, sem um getur í a-lið, að minnsta kosti tvívegis áður;
- hlutaðeigandi aðildarríki hefur tilkynnt sjónvarpsrekanda og framkvæmdastjórninni skriflega um meint brot og um þær ráðstafanir sem það hyggst gera verði um endurtekningu á broti að ræða;
- samráð við útsendingarríkið og við framkvæmdastjórnina hefur ekki leitt til friðsamlegrar lausnar innan 15 daga frá tilkynningunni sem kveðið er á um í c-lið og framhald er á meintu broti.

Framkvæmdastjórnin skal, innan tveggja mánaða frá því að henni er tilkynnt um ráðstafanirnar, sem gerðar hafa verið í aðildarríkinu, taka ákvörðun um það hvort ráðstafanirnar eru í samræmi við lög bandalagsins. Ef hún kemst að því að svo er ekki verður þess krafist að aðildarríkið láti af þeim hið bráðasta.

3. Ákvæði 2. mgr. hamla ekki beitingu neinna aðferða, úrræða eða refsiaðgerða gegn þeim brotum, er hér um ræðir, í aðildarríkinu sem hefur lögsögu yfir hlutaðeigandi sjónvarpsrekanda.“

4. Í stað 3. gr. komi eftirfarandi:

„3. gr.

1. Aðildarríkjunum skal eftir sem áður heimilt að krefjast þess að sjónvarpsrekendur, sem heyra undir þeirra lögsögu, fari að nákvæmari eða strangari reglum á þeim sviðum er þessi tilskipun tekur til.

2. Aðildarríkin skulu með viðeigandi hætti sjá til þess, innan ramma löggjafar sinnar, að sjónvarpsrekendur, sem heyra undir þeirra lögsögu, fari í reynd að ákvæðum þessarar tilskipunar.

3. Ráðstafanirnar skulu fela í sér viðeigandi málsmeðferð þar sem þriðju aðilar, sem eiga beinan hlut að máli, þar á meðal ríkisborgarar annarra aðildarríkja, geta snúið sér til lögbærra dómsyfirvalda eða annarra yfirvalda til að fara fram á að farið verði að ákvæðum tilskipunarinnar í reynd í samræmi við ákvæði landslaga.

3. gr. a

1. Hvert aðildarríki um sig getur gert ráðstafanir í samræmi við lög bandalagsins til að tryggja að sjónvarpsrekendur, sem heyra undir lögsögu þess, sendi ekki út í lokaðri dagskrá frá viðburðum sem það aðildarríki telur hafa verulega þýðingu fyrir þegnana og komi þannig í veg fyrir að verulegur hluti almennings í því aðildarríki hafi möguleika á að fylgjast með slíkum viðburðum í beinni útsendingu, eða seinkaðri útsendingu, í opinni sjónvarpsdagskrá. Fari aðildarríkið þessa leið skal það útbúa skrá yfir valda viðburði, innlenda jafnt sem erlenda, sem það telur að hafi verulega þýðingu fyrir þegnana. Þetta skal gert með skýrum og gagnsæjum hætti og með góðum fyrirvara. Við gerð skrárinnar skal aðildarríkið jafnframt ákveða hvort þessir viðburðir skuli sýndir að öllu leyti eða að hluta í beinni útsendingu eða, ef með þarf og almennir hagsmunir eru í húfi, að öllu leyti eða að hluta í seinkaðri útsendingu.

2. Aðildarríkin skulu þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni um hverjar þær ráðstafanir sem þau hafa gert eða hyggjast gera samkvæmt 1. mgr. Innan þriggja mánaða frá slíkri tilkynningu skal framkvæmdastjórnin ganga úr skugga um að ráðstafanirnar samræmist lögum bandalagsins og tilkynna hinum aðildarríkjunum um þær. Hún skal leita álits nefndarinnar sem komið er á fót samkvæmt 23. gr. a. Hún skal tafarlaust birta upplýsingar um þær ráðstafanir, sem hafa verið gerðar, í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* og birta heildarlista yfir þær ráðstafanir, sem aðildarríkin hafa gert, eigi sjaldnar en einu sinni á ári.

3. Aðildarríkin skulu sjá til þess, á viðeigandi hátt og innan ramma eigin löggjafar, að sjónvarpsrekendur, sem heyra undir þeirra lögsögu, neyti ekki einkaréttar sem þessir sjónvarpsrekendur hafa keypt eftir birtingardag þessarar tilskipunar þannig að það leiði til þess að verulegum hluta almennings í öðru aðildarríki sé ekki gefinn kostur á að fylgjast með viðburðum, sem umrætt aðildarríki hefur valið í samræmi við fyrri málsgreinar, í beinni útsendingu að öllu leyti eða að hluta eða, ef með þarf og almennir hagsmunir eru í húfi, seinkaðri útsendingu að öllu leyti eða að hluta í opinni sjónvarpsdagskrá eins og umrætt aðildarríki ákveður í samræmi við 1. mgr.“
5. Í 1. mgr. 4. gr. komi orðin „textavarpsþjónustu og fjarkaup“ í stað orðsins „textavarpsþjónustu“.
6. Í 5. gr. komi orðin „textavarpsþjónustu og fjarkaup“ í stað orðsins „textavarpsþjónustu“.
7. Ákvæðum 6. gr. er breytt sem hér segir:
- a) í stað a-liðar 1. mgr. komi eftirfarandi:
„a) verk sem eru upprunnin í aðildarríkjunum“;
- b) í 1. mgr. bætist eftirfarandi undirliður við:
„Beiting ákvæða b- og c-liðar skal vera háð því að í viðkomandi þriðju löndum séu ekki gerðar ráðstafanir sem fela í sér mismunun gagnvart verkum sem eru upprunnin í aðildarríkjunum“;
- c) í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:
„3. Þau verk, sem um getur í c-lið 1. mgr., eru verk sem framleiðendur með staðfestu í einu eða fleiri löndum í Evrópu, sem standa utan bandalagsins en bandalagið hefur gert samninga við á sviði hljóð- og myndmiðlunar, hafa unnið einir eða í samvinnu við framleiðendur með staðfestu í einu eða fleiri aðildarríki að því tilskildu að þessi verk séu aðallega unnin með höfundum og samverkamönnum sem eru búsettir í einu eða fleiri Evrópuríkjum.“;
- d) ákvæði 4. mgr. verði að 5. mgr. og eftirfarandi málsgrein bætist við:
„4. Verk, sem eru ekki evrópsk verk í skilningi 1. mgr. en eru framleidd innan ramma tvíhliða samninga milli aðildarríkja og þriðju landa um sameiginleg framleiðsluverkefni, skulu teljast evrópsk verk að því tilskildu að meðframleiðendur innan bandalagsins standi undir meirihluta heildarframleiðslukostnaðar og að framleiðsluverkefninu sé ekki stjórnað af einum eða fleiri framleiðendum með staðfestu utan yfirráðasvæðis aðildarríkjanna.“;
- e) í hinni nýju 5. mgr. komi „1. og 4. mgr.“ í stað „1. mgr.“
8. Í stað 7. gr. komi eftirfarandi:
„7. gr.
Aðildarríkin skulu sjá til þess að sjónvarpsrekendur, sem heyra undir lögsögu þeirra, sendi ekki út kvikmyndaverk utan tímabila sem um hefur verið samið við rétthafa.“
9. Ákvæði 8. gr. falli niður.
10. Í stað 9. gr. komi eftirfarandi:
„9. gr.
Þessi kafli tekur ekki til sjónvarpsútsendinga sem eru ætlaðar staðbundnum áhorfendahópi og eru ekki hluti af sjónvarpskerfi sem nær um allt land.“
11. Í stað fyrirsagnar IV. kafla komi eftirfarandi:
„Sjónvarpsauglýsingar, kostun og fjarkaup“.
12. Í stað 10. gr. komi eftirfarandi:
„10. gr.
1. Sjónvarpsauglýsingar og fjarkaupainnskot skulu vera auðþekkjanleg sem slík og vera algerlega aðskilin frá öðrum dagskrárliðum með sjónrænum og/eða hljóðrænum hætti.
2. Einstök auglýsinga- og fjarkaupainnskot skulu vera undantekning.
3. Við auglýsingar og fjarkaupainnskot má ekki beita tækni sem hefur áhrif neðan marka meðvitaðrar skynjunar.
4. Duldar auglýsingar og dulin fjarkaupainnskot eru bönnuð.“
13. Í stað 11. gr. komi eftirfarandi:
„11. gr.
1. Auglýsingum og fjarkaupainnskotum skal komið fyrir á milli dagskrárliða. Að uppfylltum skilyrðum 2. til 5. mgr. þessarar greinar er einnig heimilt að skjóta auglýsingum og fjarkaupainnskotum inn í dagskrárliði enda sé þess gætt að slíkt hafi ekki áhrif á framvindu þeirra og gildi, að teknu tilliti til eðlilegra hléa og til lengdar og eðlis dagskrárliðarins, né skerði rétt rétthafa.

2. Í dagskrárliðum, sem eru settir saman úr sjálfstæðum þáttum, eða í íþróttaþáttum og svipuðum útsendingum með innbyggðum hléum skal auglýsingum og fjarkaupainnskotum aðeins komið fyrir á milli þátta eða í hléum.

3. Útsendingu mynd- og hljóðmiðlaverka á borð við leiknar kvikmyndir í fullri lengd og myndir gerðar fyrir sjónvarp (að undanteknum þáttaröðum, framhaldsþáttum, léttum skemmtidagskrám og heimildamyndum), sem eru lengri en 45 mínútur, má rjúfa einu sinni fyrir hvert 45 mínútna tímaskeið. Heimilt er að rjúfa útsendingu öðru sinni ef útsendingartími er meira en 20 mínútum lengri en tvö eða fleiri full 45 mínútna tímaskeið.

4. Ef dagskrárliðir, aðrir en þeir sem fjallað er um í 2. mgr., eru rofnir með auglýsinga- eða fjarkaupainnskotum skulu líða að minnsta kosti 20 mínútur milli auglýsingahléa í sama dagskrárlið.

5. Ekki má birta auglýsingar eða fjarkaupainnskot í útsendingu á guðsþjónustu. Ekki skal heldur rjúfa með auglýsingum eða fjarkaupainnskotum fréttir eða fréttatengda dagskrá, heimildamyndir, trúarlega dagskrárliði né barnaefni ef slíkir dagskrárliðir eru styttri en 30 mínútur. Ef áætlaður útsendingartími þeirra er 30 mínútur eða lengri skulu ákvæði fyrri málsgreina gilda.“

14. Í 12. gr. komi eftirfarandi í stað inngangsorðanna:

„Sjónvarpsauglýsingar og fjarkaupainnskot skulu ekki.“

15. Í stað 13. gr. komi eftirfarandi:

„13. gr.

Hvers kyns sjónvarpsauglýsingar og fjarkaup er varða vindlinga og aðrar tóbaksvörur skulu bönnuð.“

16. Í 14. gr. verði núverandi texti að 1. mgr. og eftirfarandi málsgrein bætist við:

„2. Fjarkaup með lyfjavörur, sem eru háðar markaðsleyfi í skilningi tilskipunar ráðsins 65/65/EBE frá 26. janúar 1965 um samræmingu ákvæða í lögum eða stjórnslufyrirmælum um sérlyf (*), svo og fjarkaup til lyfjameðferðar, skulu bönnuð.

(*) Stjtið. EB nr. 22, 9. 2. 1965, bls. 369. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 93/39/EBE (Stjtið. EB nr. L 214, 24. 8. 1993, bls. 22).“

17. Í 15. gr. komi eftirfarandi í stað inngangsorðanna:

„Sjónvarpsauglýsingar og fjarkaup er varða áfengi skulu háðar eftirfarandi viðmiðunarreglum.“

18. Í 16. gr. verði núverandi texti að 1. mgr. og eftirfarandi málsgrein bætist við:

„2. Fjarkaup skulu vera í samræmi við kröfur 1. mgr. og að auki skulu ólögráða börn ekki hvött til að gera kaup- eða leigusamninga um vörur eða þjónustu.“

19. Ákvæðum 17. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Sjónvarpsdagskrár mega ekki vera kostaðar af fyrirtækjum ef meginumsvif þeirra felast í því að framleiða eða selja vindlinga og aðrar tóbaksvörur.“;

b) ákvæði 3. mgr. verði að 4. mgr. og eftirfarandi málsgrein bætist við:

„3. Þegar fyrirtæki, sem meðal annars fást við að framleiða eða selja lyfjavörur og lyfjameðferð, kosta sjónvarpsdagskrá er þeim heimilt að kynna nafn eða ímynd fyrirtækisins en ekki einstakar lyfjavörur eða lyfjameðferðir sem einungis er unnt að fá gegn lyfseðli í aðildarríkinu sem hefur lögsögu yfir sjónvarpsrekandanum sem um ræðir.“

20. Í stað 18. gr. komi eftirfarandi:

„18. gr.

1. Hlutfall útsendingartíma, sem helgað er fjarkaup- og auglýsingainnskotum og öðrum gerðum auglýsinga, að undanskildum fjarkaupabáttum í skilningi 18. gr. a, má ekki fara yfir 20% daglegs útsendingartíma. Útsendingartími auglýsingainnskota má ekki fara yfir 15% af daglegum útsendingartíma.

2. Hlutfall auglýsinga- og fjarkaupainnskota á tiltekinni klukkustund má ekki fara yfir 20%.

3. Að því er þessa grein varðar telst eftirfarandi ekki til auglýsinga:

- tilkynningar frá sjónvarpsrekanda í tengslum við hans eigin dagskrárefni og stoðframleiðslu sem leiðir beint af því efni,
- tilkynningar sem varða opinbera þjónustu og hjálparbeiðnir líknarstofnana sem sendar eru út endurgjaldslaust.“

21. Eftirfarandi grein bætist við:

„18. gr. a

1. Fjarkaupabættir, sendir út á rásum sem eru ekki helgaðar fjarkaupum eingöngu, skulu standa yfir í minnst 15 mínútur órofið.

2. Hámarksfjöldi slíkra þátta á dag skal vera átta. Heildarlengd þeirra skal ekki vera meiri en þrjár klukkustundir á dag. Þeir skulu vera skýrt auðkenndir sem fjarkaupaþættir með sjónrænum og hljóðrænum hætti.“

22. Í stað 19. gr. komi eftirfarandi:

„19. gr.

Ákvæði I., II., IV., V., VI., VI. a og VII. kafla skulu gilda að breyttu breytanda um rásir sem eingöngu eru helgaðar fjarkaupum. Auglýsingar skulu leyfðar á slíkum rásum innan þeirra daglegu marka sem kveðið er á um í 1. mgr. 18. gr. Ákvæði 2. mgr. 18. gr. skulu ekki gilda.“

23. Eftirfarandi grein bætist við:

„19. gr. a

Ákvæði I., II., IV., V., VI., VI. a og VII. kafla skulu gilda að breyttu breytanda um rásir sem eingöngu eru helgaðar kynningum í eigin þágu. Aðrar gerðir auglýsinga skulu leyfðar á slíkum rásum innan þeirra marka sem kveðið er á um í 1. og 2. mgr. 18. gr. Einkum þetta ákvæði skal háð endurskoðun í samræmi við 26. gr.“

24. Í stað 20. gr. komi eftirfarandi:

„20. gr.

Með fyrirvara um ákvæði 3. gr. geta aðildarríkin, að teknu tilhlýðilegu tilliti til laga bandalagsins, mælt fyrir um önnur skilyrði en þau sem kveðið er á um í 2. til 5. mgr. 11. gr. og í 18. gr. og 18. gr. a varðandi útsendingar sem einungis eru ætlaðar innlenda yfirráðasvæðinu og almenningur getur ekki tekið á móti, hvorki beint né óbeint, í einu eða fleiri öðrum aðildarríkjum.“

25. Ákvæði 21. gr. falli niður.

26. Í stað yfirskriftar V. kafla komi eftirfarandi:

„Verndun ólöggráða barna og allsherjarregla“.

27. Í stað 22. gr. komi eftirfarandi:

„22. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir til þess að tryggja að sjónvarpsútsendingar sjónvarpsrekenda, sem heyra undir lögsögu þeirra, innihaldi ekkert dagskrárefni sem gæti haft alvarleg skaðvænleg áhrif á líkamlegan, andlegan eða siðferðilegan þroska ólöggráða barna, einkum og sér í lagi dagskrárefni sem felur í sér klám eða tilefnislaust ofbeldi.

2. Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í 1. mgr., skulu einnig ná til annars dagskrárefnis sem hætta er á að skaði líkamlegan, andlegan eða siðferðilegan þroska ólöggráða barna nema þegar tryggt er, með vali á útsendingartíma eða með einhverjum tæknilegum ráðstöfunum, að ólöggráða börn á því svæði, sem útsendingin nær til, muni ekki að öðru jöfnu heyra eða sjá slíkar útsendingar.

3. Enn fremur skulu aðildarríkin sjá til þess, þegar slíkt dagskrárefni er sent út ólæst, að á undan því fari hljóðræn viðvörðun eða að það sé auðkennt með sjónrænu merki allan tímann sem útsending stendur yfir.“

28. Eftirfarandi grein bætist við:

„22. gr. a

Aðildarríkin skulu sjá til þess að útsendingar kyndi ekki undir hatri á grundvelli kynþáttar, kynferðis, trúarskoðana eða þjóðernis.“

29. Eftirfarandi grein bætist við:

„22. gr. b

1. Framkvæmdastjórnin skal leggja sérstaka áherslu á beitingu ákvæða þessa kafla í skýrslunni sem kveðið er á um í 26. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal, innan árs frá birtingardegi þessarar tilskipunar, í samvinnu við lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum, láta fara fram athugun á hugsanlegum kostum og göllum þess að gerðar verði frekari ráðstafanir með það í huga að auðvelda foreldrum og forráðamönnum að hafa eftirlit með því sjónvarpsefni sem ólöggráða börn kunna að horfa á. Athuginin skal meðal annars taka til þess hversu æskilegt er að:

- krefjast þess að ný sjónvarpstæki hafi tæknibúnað sem geri foreldrum eða forráðamönnum kleift að loka fyrir tiltekið dagskrárefni,
- taka upp ákveðin matskerfi,
- hvetja til fjölskylduvænnar dagskrár, auk annarra ráðstafana sem miða að því að upppræða fólk og gera það meðvitaðra,
- taka tillit til reynslu sem hefur verið aflað á þessu sviði í Evrópu og víðar og viðhorfa hagsmunaaðila, eins og sjónvarpsrekenda, framleiðenda, uppeldisfræðinga, fjölmiðlafræðinga og viðkomandi samtaka.“

30. Í stað 1. mgr. 23. gr. komi eftirfarandi:

„1. Hver einstaklingur eða lögpersóna skal hafa rétt til andsvara eða jafngildra úrræða, án tillits til þjóð-

ernis, hafi lögmætir hagsmunir hans, einkum orðspor og mannorð beðið hnekki af því að rangt hafi verið farið með staðreyndir í sjónvarpsdagskrá, samanber þó önnur ákvæði sem samþykkt hafa verið af aðildarríkjunum samkvæmt einkamálarétti, stjórnskipunar- eða hegningarlögum. Aðildarríkin skulu sjá til þess að ekki sé hindrað með ósanngjörnum reglum eða skilyrðum að aðilar neyti í raun réttarins til andsvara eða jafngilda úrræða. Andsvörin skulu send út innan hæfilegs tíma frá því að rök eru færð fyrir beiðninni og á þeim tíma og með þeim hætti sem hæfir þeirri útsendingu sem beiðnin tekur til.“

31. Eftirfarandi nýr VI. kafli a bætist við á eftir 23. gr.:

„VI. KAFLI a

Tengslanefnd

23. gr. a

1. Tengslanefnd skal komið á fót á vegum framkvæmdastjórnarinnar. Hún skal skipuð fulltrúum lögbærra yfirvalda í aðildarríkjunum. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar skal gegna formennsku í nefndinni og hún skal koma saman annaðhvort að frumkvæði hans eða að beiðni sendinefndar aðildarríkis.

2. Verkefni þessarar nefndar skulu vera að:

- a) auðvelda framkvæmd þessarar tilskipunar í raun með reglulegu samráði um vandamál sem lúta að beitingu hennar, einkum með tilliti til beitingar 2. gr., svo og um önnur málefni sem álitnið er gagnlegt að höfð séu skoðanaskipti um;
- b) skila að eigin frumkvæði eða samkvæmt beiðni framkvæmdastjórnarinnar álitni um beitingu aðildarríkjanna á ákvæðum þessarar tilskipunar;
- c) vera vettvangur skoðanaskipta um það hvaða mál beri að taka fyrir í skýrslum þeim sem aðildarríkjunum ber að skila samkvæmt 3. mgr. 4. gr., um aðferðafræði við skýrslugerðina, um skipunarbréf vegna óháðu rannsóknarinnar sem um getur í 25. gr. a, um mat á tilboðum í framkvæmd hennar og um rannsóknina sjálfa;
- d) ræða niðurstöður reglulegs samráðs framkvæmdastjórnarinnar við fulltrúa sjónvarpsfyrirtækja, framleiðenda, neytenda, framleiðenda

búnaðar, þjónustuveitenda og verkalýðsfélaga auk hinna skapandi stétta;

- e) auðvelda upplýsingaskipti milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar um stöðu og þróun eftirlits með sjónvarpsútsendingum, með tilliti til stefnu bandalagsins á sviði hljóð- og myndmiðlunar, svo og til þeirra tækninýjunga sem máli skipta;
- f) vera vakandi yfir hverri þeirri þróun á þessu sviði sem gagnlegt virðist að eiga skoðanaskipti um.“

32. Eftirfarandi grein bætist við:

„25. gr. a

Frekari endurskoðun, eins og kveðið er á um í 4. mgr. 4. gr., skal fara fram fyrir 30. júní 2002. Í henni skal tekið tillit til óháðrar athugunar á áhrifum fyrirhugaðra ráðstafana bæði á vettvangi bandalagsins og einstakra aðildarríkja.“

33. Í stað 26. gr. komi eftirfarandi:

„26. gr.

Eigi síðar en 31. desember 2000, og á tveggja ára fresti eftir það, skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir Evrópupingið, ráðið og efnahags- og félagsmálanefndina skýrslu um beitingu þessarar tilskipunar og, ef nauðsyn ber til, gera frekari tillögur um aðlögun hennar að þróun mála á sviði sjónvarpsreksturs, einkum með tilliti til nýlegra tækniframfara.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnarsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 1998. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 30. júní 1997.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. NUIS

forseti.

2000/EES/54/08

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 83/1999****frá 25. júní 1999****um breytingu á bókun 37 og XI. viðauka (Fjarskiptabjónusta) við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breyt-
ingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. og 101. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Bókun 37 við samninginn var breytt með ákvörðun sam-
eiginleгу EES-nefndarinnar nr. 74/1999 frá 28. maí 1999⁽¹⁾.

XI. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sam-
eiginleгу EES-nefndarinnar nr. 37/1999 frá 30. mars
1999⁽²⁾.

XI. viðauki við samninginn kann að innihalda gerðir um
vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýs-
inga og því ber, fyrir skírleika sakir, að rýmka undirfyrir-
sagnir.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24.
október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu
persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýs-
inga⁽³⁾ skal felld inn í samninginn og aðlaga ber IV. kafla
þeirrar tilskipunar með tilliti til samningsins.

Vegna góðrar framkvæmdar samningsins, einkum hvað
varðar miðlun persónuupplýsinga til þriðju landa, ber að
útvíkka bókun 37 við samninginn þannig að hún taki til
starfshóps um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu
persónuupplýsinga, sem komið er á fót með tilskipun
95/46/EB, og breyta XI. viðauka við samninginn til að
mæla fyrir um tilhögun þátttöku í þessum starfshópi.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:*1. gr.*

Eftirfarandi liður bætist við í bókun 37 við samninginn á
eftir 12. lið (Tengslanefnd um sjónvarpsrekstur):

„13. Starfshópur um vernd einstaklinga í tengslum við
vinnslu persónuupplýsinga (tilskipun Evrópuþingsins
og ráðsins 95/46/EB)“.

2. gr.

Eftirfarandi komi aftan við XI. viðauka við samninginn á
eftir lið 5d (tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins
97/67/EB):

„Gagnavernd

5e. **395 L 0046:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins
95/46 frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í
tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um
frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtið. EB L 281,
23.11.1995, bls. 31).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan
samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

- a Samningsaðilar skulu, innan sameiginleгу EES-
nefndarinnar, skiptast á upplýsingum sem um getur í
3. mgr. 25. gr. og fyrsta undirlið 3. mgr. 26. gr.
- b Ef framkvæmdastjórnin hyggst gera ráðstafanir í
samræmi við 31. gr., samkvæmt 4. mgr. 25. gr., 6. mgr.
25. gr. og annars undirliðar 3. mgr. 26. gr. eða 4. mgr.
26. gr., skal EFTA-ríkjunum tilkynnt um það á sama
hátt og aðildarríkjum ESB. Ef framkvæmdastjórnin
tilkynnir ráðinu um ráðstafanir, í samræmi við 31. gr.,
skal EFTA-ríkjunum tilkynnt um slíka málsmeðferð
innan tilhlýðilegs frests. Tilkynna skal EFTA-
ríkjunum um allar ráðstafanir sem eru samþykktar
samkvæmt 31. gr. á sama hátt og aðildarríkjum ESB.
Þar til sameiginlega EES-nefndin hefur samþykkt að
taka slíkar ráðstafanir upp í samninginn, skulu
EFTA-ríkin ákveða og tilkynna framkvæmdastjórn-
inni áður en slíkar samþykktar ráðstafanir öðlast
gildi í samræmi við 31. gr., um hvort þau muni beita
þessum ráðstöfunum eða ekki.

Hafi EFTA-ríki ekki tekið neina slíka ákvörðun skal
það beita þeim ráðstöfunum sem samþykktar eru í
samræmi við 31. gr. á sama tíma og aðildarríki ESB.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 284, 9.11.2000, bls. 65, og EES-viðbætur við Stjtið. EB
nr. 51, 9.11.2000, bls. 76.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 266, 19.10.2000, bls. 25 og EES-viðbætur við Stjtið. EB
nr. 46, 19.10.2000, bls. 147.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31.

Ef ekki hefur verið komist að samkomulagi um það innan sameiginlegu EES-nefndarinnar að taka ráðstafanir sem samþykktar hafa verið upp í EES-samninginn í samræmi við 31. gr., innan tólf mánaða frá því ráðstafanirnar öðluðust gildi, er EFTA-ríki heimilt að hætta beitingu slíkra ráðstafana og tilkynna framkvæmdastjórninni um það án tafar.

Aðrir samningsaðilar skulu, þrátt fyrir 2. mgr. 1. gr. tilskipunarinnar, takmarka eða banna frjálst flæði persónuupplýsinga til EFTA-ríkis sem beitir ekki ráðstöfunum sem samþykktar hafa verið í samræmi við 31. gr. á sama hátt þar sem þessar ráðstafanir hindra miðlun slíkra upplýsinga til þriðja lands.

- c) Þrátt fyrir hverskonar samningaviðræður framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt 5. mgr. 25. gr. er EFTA-ríki heimilt að hefja samningaviðræður af sinni hálfu. Framkvæmdastjórnin og EFTA-ríkin skulu láta hvert öðru í té upplýsingar og hafa samráð um slíkar samningaviðræður innan sameiginlegu EES-nefndarinnar sé þess óskað.

Tilhögun aðildar Liechtensteins, Íslands og Noregs í samræmi við 101. gr. þessa samnings:

Hverju EFTA-ríki er heimilt, í samræmi við annan undirlið 2. mgr. 29. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB að tilnefna einn fulltrúa eftirlitsyfir-

valds eða -yfirvalda, sem tilnefnd eru af hverju EFTA-ríki, sem áheyrnarfulltrúa, án atkvæðisréttar, til að sitja fundi starfshópsins um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga.

Framkvæmdastjórn ESB skal innan tilhlýðilegs frests tilkynna þátttakendum um dagsetningar funda starfshópsins og senda þeim þær upplýsingar sem máli skipta.“

3. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

4. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 26. júní 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

5. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 25. júní 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 95/46/EB**frá 24. október 1995****um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga
og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga(*)**

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDS-
INS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,
einkum 100 gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í
189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Markmið bandalagsins, sem mælt er fyrir um í stofnsáttmálanum, eins og honum var breytt með sáttmálanum um Evrópusambandið, eru að skapa nánari einingu meðal þjóða Evrópu, stuðla að nánari samskiptum milli þeirra ríkja er bandalagið mynda, tryggja efnahagslegar og félagslegar framfarir með því að taka höndum saman um að ryðja úr vegi þeim tálum sem skipta Evrópu, bæta stöðugt lífskjör þjóða sinna, varðveita og efla frið og frelsi og hefja á loft lýðræði sem byggist á grundvallarréttindum sem eru viðurkennd í stjórnarskrám og lögum aðildarríkjanna og í Evrópusáttmálanum um verndun mannréttinda og mannfrelsis.
- 2) Gagnavinnskulerfi eru hönnuð til að þjóna mönnum. Þau skulu því vera í samræmi við grundvallarréttindi manna, einkum réttinn til friðhelgi einkalífs, án tillits til ríkisfangs eða búsetu og stuðla að efnahagslegum og félagslegum framförum, auknum viðskiptum og velferð manna.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 83/1999 frá 25. júní 1999 um breytingu á X. viðauka (Hljóð- og myndmiðlun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 277, 5. 11. 1990, bls. 3 og Stjtið. EB nr. C 311, 27. 11. 1992, bls. 30.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 159, 17. 6. 1991, bls. 38.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 11. mars 1992 (Stjtið. EB nr. C 94, 13. 4. 1992, bls. 198), staðfest 2. desember 1993 (Stjtið. EB C 342, 20. 12. 1993, bls. 30); sameiginleg afstaða ráðsins frá 20. febrúar 1995 (Stjtið. EB C 93, 13. 4. 1995, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 15. júní 1995 (Stjtið. EB. C 166, 3. 7. 1995).

- 3) Tilkoma og starfsemi hins innri markaðar, sem felur í sér frjálsa vöruflutninga, frjálsa fólksflutninga, frjálsa þjónustustarfsemi og frjálsa fjármagnsflutninga samkvæmt 7. gr. a í sáttmálanum, útheimtir ekki einungis að miðla megi persónuupplýsingum óhindrað frá einu aðildarríki til annars heldur einnig að standa beri vörð um grundvallarréttindi manna.
- 4) Notkun persónuupplýsinga eykst stöðugt á ýmsum sviðum atvinnu- og þjóðlífs í bandalaginu. Framfarir í upplýsingatækni auðvelda mjög vinnslu og skipti á slíkum upplýsingum.
- 5) Sá efnahagslegi og félagslegi samruni, sem fylgir tilkomu og starfsemi innri markaðarins í skilningi 7. gr. a í sáttmálanum, leiðir óhjákvæmilega til verulega aukins flæðis persónuupplýsinga yfir landamæri milli allra sem taka þátt í atvinnu- og þjóðlífi í aðildarríkjunum, hvort heldur er í einkageiranum eða opinbera geiranum. Ekki verður komist hjá vaxandi skiptum á persónuupplýsingum milli fyrirtækja í aðildarríkjunum. Samkvæmt lögum bandalagsins ber yfirvöldum í aðildarríkjunum að starfa saman og skiptast á persónuupplýsingum til að þau geti rækt skyldur sínar og unnið verk fyrir hönd yfirvalds í öðru aðildarríki á innri markaðinum, sem er svæði án ytri landamæra.
- 6) Aukið samstarf í vísindum og tækni og samræmd stofnun nýrra fjarskiptakerfa í bandalaginu útheimtir enn fremur og auðveldar flæði persónuupplýsinga yfir landamæri.
- 7) Mannréttindi og mannfrelsi, einkum rétturinn til friðhelgi einkalífs, njóta mismikillar verndar í aðildarríkjunum í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og getur það hindrað miðlun þessara upplýsinga frá yfirráðasvæði eins aðildarríkis til yfirráðasvæðis annars aðildarríkis. Þessi munur getur því orðið hindrun í vegi ýmiss konar atvinnustarfsemi á vettvangi bandalagsins, raskað samkeppni og komið í veg fyrir að yfirvöld sinni skyldustörfum sínum samkvæmt lögum bandalagsins. Þennan mun á vernd má rekja til mikils munar á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna.

- 8) Ef ryðja á úr vegi hindrunum á flæði persónuupplýsinga verður vernd mannréttinda og mannfrelsis í tengslum við vinnslu slíkra upplýsinga að vera samþærileg í öllum aðildarríkjunum. Þetta markmið er afar mikilvægt fyrir innri markaðinn en aðildarríkin geta ekki náð því ein og sér, einkum ef horft er til þess hve stórvægilegur munur er nú á viðeigandi lögum aðildarríkjanna og hve nauðsynlegt er að samræma lög aðildarríkjanna til að tryggja að flæði persónuupplýsinga yfir landamæri falli undir heildarreglur sem eru í samræmi við markmið innri markaðarins eins og kveðið er á um þau í 7. gr. a í sáttmálanum. Það er því nauðsynlegt að bandalagið geri gangskör að því að samræma þessi lög.
- 9) Samþærileg vernd, sem samræming innlendra laga hefur í för með sér, gerir það að verkum að aðildarríkin geta ekki lengur hindrað frjálsa miðlun persónuupplýsinga milli aðildarríkjanna með skírskotun í vernd mannréttinda og mannfrelsis, einkum vernd réttarins til friðhelgi einkalífs. Aðildarríkin munu fá svigrúm sem atvinnulífið og aðilar markaðarins geta nýtt sér í tengslum við framkvæmd tilskipunarinnar. Aðildarríkin geta þannig sett almenn skilyrði um löglega gagnavinnslu í löggjöf sína. Með því móti skulu aðildarríkin leitast við að auka þá vernd sem nú er kveðið á um í löggjöf þeirra. Komið getur upp ósamræmi við framkvæmd tilskipunarinnar innan marka þessa svigrúms og í samræmi við lög bandalagsins, sem getur haft áhrif á miðlun upplýsinga innan einstakra aðildarríkja svo og innan bandalagsins.
- 10) Löggjöf aðildarríkjanna um vinnslu persónuupplýsinga er ætlað að vernda grundvallarréttindi og mannfrelsi, ekki síst réttinn til friðhelgi einkalífs, sem eru viðurkennd bæði í 8. gr. Evrópusáttmálans um verndun mannréttinda og mannfrelsis og í almennum meginreglum laga bandalagsins. Samræming þessara laga má því ekki leiða til minni verndar en þau veita heldur skal þvert á móti leitast við að tryggja mikla vernd í bandalaginu.
- 11) Meginreglur þessarar tilskipunar um vernd mannréttinda og mannfrelsis, einkum vernd réttarins til friðhelgi einkalífs, eru nánari mótun og rýmkun á reglum í samningi Evrópuráðsins frá 28. janúar 1981 um vernd einstaklinga í tengslum við rafræna vinnslu persónuupplýsinga.
- 12) Reglurnar um vernd skulu gilda um alla vinnslu aðila, sem stunda starfsemi sem lög bandalagsins taka til, á persónuupplýsingum. Þó ber að undanskilja vinnslu einstaklings á upplýsingum ef hún er hluti af starfsemi sem er einungis í þágu hans sjálfs eða fjölskyldu hans, svo sem bréfaskriftir og skrár yfir heimilisföng.
- 13) Starfsemin, sem um getur í V. og VI. bálki sáttmálans um Evrópusambandið, er lýtur að almannaoðryggi, landvörnum, öryggi ríkisins eða starfsemi ríkisins á sviði refsilaga, fellur utan lögsögu bandalagsins, samanber þó skuldbindingar aðildarríkjanna samkvæmt 2. mgr. 56. gr., 57. gr. eða 100. gr. a í sáttmálanum um Evrópusambandið. Tilskipun þessi tekur ekki til vinnslu persónuupplýsinga sem er nauðsynleg til að vernda efnahagslega farsæld ríkisins, ef slík vinnsla varðar öryggismál ríkisins.
- 14) Í upplýsingaþjóðfélaginu á sér nú stað mikilvæg framþróun í þeirri tækni sem notuð er til að taka upp, senda, meðhöndla, skrá, geyma upplýsingar eða miðla þeim í hljóði og mynd um einstaklinga og því er rétt að þessi tilskipun gildi um vinnslu slíkra upplýsinga.
- 15) Þessi tilskipun tekur aðeins til vinnslu slíkra upplýsinga ef vinnslan er með rafrænum hætti eða ef hinar unnu upplýsingar eru geymdar, eða geyma á þær, í skráningarkerfi sem er byggt upp samkvæmt sérstökum viðmiðunum er tengjast einstaklingum þannig að auðvelt sé að nálgast umræddar persónuupplýsingar.
- 16) Hljóð- og myndvinnsla upplýsinga, til dæmis við eftirlit með aðstoð eftirlitsmyndavéla, fellur ekki undir gildissvið þessarar tilskipunar ef eftirlitið fer fram vegna almannaoðryggis, landvarna, öryggis ríkisins eða starfsemi ríkisins á sviði refsilaga eða vegna annarrar starfsemi sem fellur ekki undir lögsögu bandalagsins.
- 17) Að því er varðar hljóð- og myndvinnslu upplýsinga vegna fréttamennsku eða bókmenntalegrar eða listrænnar starfsemi, einkum í hljóð- og myndmiðlun, gilda meginreglur tilskipunarinnar á takmarkaðan hátt samkvæmt ákvæðum sem sett eru í 9. gr.
- 18) Til að tryggja að einstaklingar séu ekki sviptir þeirri vernd sem þeir eiga rétt á samkvæmt þessari tilskipun verður öll vinnsla á persónuupplýsingum í bandalaginu að fara fram í samræmi við lög einhvers aðildarríkis. Í því sambandi verður vinnsla, sem fer fram á vegum ábyrgðaraðila sem hefur staðfestu í aðildarríki, að falla undir lög þess ríkis.
- 19) Með staðfestu á yfirráðasvæði aðildarríkis er átt við virka og raunverulega starfsemi með föstu fyrirkomulagi. Rekstrarform slíks fyrirtækis að lögum, hvort sem einungis er um að ræða útibú eða dótturfyrirtæki með réttarstöðu lögpersónu, hefur ekki úrslitaáhrif að því er þetta varðar. Ábyrgðaraðili, sem hefur staðfestu á yfirráðasvæði margra aðildarríkja, einkum gegnum dótturfyrirtæki, verður að sjá til þess að hvert fyrirtæki uppfylli þær kröfur, sem innlend lög gera til starfsemi þess, til að komast hjá því að innlendar lagareglur séu sniðgengnar.
- 20) Þótt vinnsla upplýsinga sé í höndum aðila sem hefur staðfestu í þriðja landi má það ekki koma í veg fyrir

að einstaklingar fái þá vernd sem kveðið er á um í þessari tilskipun. Í slíkum tilvikum skal vinnslan falla undir lög aðildarríkisins þar sem tækin, sem notuð eru við vinnsluna, eru staðsett og skal leggja fram ábyrgðir fyrir því að virt verði réttindi þau og skyldur, sem kveðið er á um í þessari tilskipun.

- 21) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á ákvæði um lögsögu sem gilda í refsímálum.
- 22) Þegar aðildarríkin setja lög eða gera ráðstafanir á grundvelli þessarar tilskipunar skulu þau skilgreina nánar hvaða skilyrði þurfi að vera fyrir hendi til að vinnsla upplýsinga sé lögleg. Ákvæði 5. gr., í tengslum við ákvæði 7. og 8. gr., gera aðildarríkjunum kleift að setja sérstök skilyrði fyrir vinnslu upplýsinga á tilteknum sviðum og með tilliti til hinna ýmsu flokka upplýsinga sem fjallað er um í 8. gr.
- 23) Aðildarríkin hafa vald til að framfylgja vernd einstaklinga, bæði með almennum lögum um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og með sérlögum, til dæmis um hagstofur.
- 24) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á löggjöf um vernd lögpersóna í tengslum við vinnslu upplýsinga sem varða þær.
- 25) Meginreglur um vernd skulu annars vegar birtast í þeim skyldum sem lagðar eru á einstaklinga, opinber yfirvöld, fyrirtæki, stofnanir eða aðra aðila sem annast vinnslu upplýsinga, einkum að því er varðar gæði upplýsinganna, tæknilegt öryggi, tilkynningar til eftirlitsyfirlýðs og hvaða skilyrði þurfi að vera fyrir hendi til að vinnslan megi fara fram, og hins vegar í rétti þeirra einstaklinga, sem upplýsingarnar fjalla um, til að fá vitneskju um að vinnsla upplýsinganna eigi sér stað, til að skoða upplýsingarnar, til að krefjast leiðréttinga á þeim og jafnvel til að mótmæla vinnslu þeirra við ákveðnar aðstæður.
- 26) Meginreglur um vernd skulu gilda um allar persónugreindar eða persónugreinanlegar upplýsingar um einstakling. Til að ákveða hvort hægt sé að tengja upplýsingarnar við einstakling skal tekið mið af öllum aðferðum sem eðlilegt er hugsa sér að ábyrgðaraðili eða annar aðili beiti til að bera kennsl á viðkomandi einstakling. Meginreglur um vernd skulu ekki gilda um upplýsingar sem hafa verið aftengdar persónugreina upplýsingar um hina skráðu. Siðareglur, í skilningi 27. gr., geta verið hentugt tæki til að leiðbeina um hvernig megi aftengja upplýsingar persónugreina upplýsingum og geyma þær í því formi að ekki sé lengur unnt að persónugreina upplýsingar um hina skráðu.
- 27) Vernda ber einstaklinga hvort sem um er að ræða raf-ræna eða handunna vinnslu upplýsinga. Umfang

þessarar verndar má í reynd ekki vera háð þeirri tækni sem notuð er, þar eð við það skapast hætta á að lögin verði sniðgengin. Að því er viðvíkur handunn-inni vinnslu tekur þessi tilskipun þó aðeins til skráningarkerfa en ekki til óskipulagðra skráa. Einkum skal skipuleggja innihald skráningarkerfis samkvæmt sérstökum viðmiðunum viðvíkjandi einstaklingum til að auðvelda aðgang að persónuupplýsingunum. Í samræmi við skilgreiningu í c-lið 2. gr. er hverju aðildarríki heimilt að mæla fyrir um hinar ýmsu viðmiðanir sem gera það kleift að ákvarða efnisþætti skipulagsbundins safns persónuupplýsinga og hinar ýmsu viðmiðanir um aðgang að slíku safni. Skrár eða skráasöfn, sem eru ekki skipulögð samkvæmt tilteknum viðmiðunum, og forsíður þeirra skulu ekki falla undir gildissvið þessarar tilskipunar.

- 28) Öll vinnsla persónuupplýsinga verður að vera lögleg og sanngjörn gagnvart hinum skráðu. Einkum skulu upplýsingarnar vera nægilegar, viðeigandi og ekki umfram það sem nauðsynlegt er miðað við markmiðin með vinnslunni. Þessi markmið skulu vera nákvæmlega tilgreind og lögmæt og ákveðin við söfnun upplýsinganna. Vinnslumarkmið, sem eru sett að söfnun lokinni, mega ekki vera ósamrýmanleg þeim markmiðum sem voru tilgreind í upphafi.
- 29) Frekari vinnsla persónuupplýsinga í sagnfræðilegum, tölfraðilegum eða vísindalegum tilgangi telst venjulega ekki ósamrýmanleg þeim markmiðum sem voru forsenda söfnunarinnar, að því tilskildu að aðildarríkin setji viðeigandi öryggisákvæði. Þessi öryggisákvæði verða einkum að útiloka notkun upplýsinga til stuðnings ráðstöfunum eða ákvörðunum viðvíkjandi tilteknum einstaklingi.
- 30) Ef vinnsla persónuupplýsinga á að teljast lögleg verður hún að auki að fara fram með samþykki hins skráða eða vera nauðsynleg fyrir gerð eða framkvæmd samnings sem er bindandi fyrir hinn skráða, eða byggjast á lagaskilyrði, eða fara fram vegna verks sem unnið er í þágu almannahagsmuna eða við beitingu opinbers valds eða í þágu hagsmuna einstaklinga eða lögpersóna, nema hagsmunir, réttindi eða frelsi hins skráða gangi fyrir. Aðildarríkjunum er heimilt, einkum til að gæta jafnt hagsmuna þeirra sem hlut eiga að máli og tryggja um leið virka samkeppni, að ákveða hvaða skilyrði skuli vera fyrir hendi til að nota megi persónuupplýsingar eða miðla þeim til þriðja aðila í tengslum við lögmæta venjubundna starfsemi fyrirtækja og annarra aðila. Aðildarríkjunum er einnig heimilt að tilgreina hvaða skilyrði þurfi að vera fyrir hendi til að miðla megi persónuupplýsingum til þriðja aðila vegna markaðssetningar, hvort sem hún er í atvinnuskyni eða á vegum góðgerðafélaga eða annarra samtaka eða stofnana, til dæmis stjórnmálalegs eðlis, samanber þó ákvæði sem heimila skráðum aðila að andmæla, sér að kostnaðarlausu

- og án rökstuðnings, vinnslu persónuupplýsinga sem lúta að honum.
- 31) Einnig verður að telja vinnslu persónuupplýsinga löglega ef tilgangurinn með henni er að vernda hagsmuni sem skipta sköpum fyrir líf hins skráða.
- 32) Aðildarríkin ákveða hvort ábyrgðaraðili, sem vinnur verk í þágu almannahagsmuna eða við beitingu opinbers valds skuli vera opinber stjórnsýsluaðili eða annar einstaklingur eða lögpersóna sem heyrir undir opinberan rétt, eða einkamálarétt, svo sem fagfélög.
- 33) Upplýsingar, sem geta eðli sínu samkvæmt verið brot gegn grundvallarfrelsi eða friðhelgi einkalífs, skulu ekki teknar til vinnslu nema hinn skráði veiti afdráttarlaust samþykki sitt til þess. Þó skal skýrt kveðið á um undanþágur frá þessu banni til að mæta tilteknum þörfum, einkum ef menn, sem eru þagnarskyldir, vinna upplýsingarnar með ákveðnu heilsufarslegu markmiði eða þær eru unnar í tengslum við lögmæta starfsemi tiltekinna samtaka eða stofnana sem hafa það að markmiði að tryggja grundvallarfrelsi.
- 34) Ef sýna má fram á að brýnir almannahagsmunir krefjist þess skulu aðildarríkin einnig geta vikið frá banni um vinnslu viðkvæmra flokka upplýsinga, til dæmis á sviði almannahelbrigðis og almannatrygginga, einkum til að tryggja gæði og hagkvæmni málsmeðferðarreglna um uppgjör krafna um bætur og þjónustu í sjúkratryggingakerfi, á sviði vísindarannsóknna og opinberra hagskýrslna. Þeim ber þó skylda til að setja sértæk og víðeigandi öryggisákvæði til að vernda grundvallarréttindi manna og rétt þeirra til friðhelgi einkalífs síns.
- 35) Ef brýnir almannahagsmunir krefjast þess fer auk þess fram vinnsla opinberra yfirvalda á persónuupplýsingum fyrir opinberlega viðurkennd trúarsamtök til að ná markmiðum samkvæmt stjórnskipunarlægum eða þjóðarétti.
- 36) Ef starfsemi vegna kosninga í ákveðnum aðildarríkjunum útheimtir að stjórnmalaflokkar safni upplýsingum um stjórnmalaskoðanir manna til að lýðræðiskerfið geti þjónað hlutverki sínu er heimilt að leyfa vinnslu þessara upplýsinga ef sýnt er fram á að brýnir almannahagsmunir krefjist þess, að því tilskildu að sett hafi verið víðeigandi öryggisákvæði.
- 37) Vinnslu persónuupplýsinga vegna fréttamennsku eða bókmenntalegrar eða listrænnar starfsemi, einkum í hljóð- og myndmiðlun, ber að undanþiggja kröfum tiltekinna ákvæða þessarar tilskipunar að því marki sem þörf er á til að samræma grundvallarréttindi manna og réttinn til að láta í ljós álit sitt, að meðtöldum réttinum til að fá og miðla vitneskju, eins og meðal annars er kveðið á um í 10. gr. Evrópusáttmálans um verndun mannréttinda og mannfrelsis. Því ber aðildarríkjunum að mæla fyrir um nauðsynlegar undanþágur og takmarkanir til að halda jafnvægi milli grundvallarréttinda, að því er varðar almennar ráðstafanir viðvíkjandi lögmæti gagnavinnslu, ráðstafanir um miðlun upplýsinga til þriðju landa og vald eftirlitsyfirlvaldsins. Þetta má þó ekki verða til þess að aðildarríkin mæli fyrir um undanþágur frá þeim ráðstöfunum sem gerðar eru til að tryggja öryggi gagnavinnslu. Einnig er rétt að kveða á um ákveðnar heimildir eftir á til handa eftirlitsyfirlvaldinu sem ber ábyrgð á þessu sviði, t.d. heimild til að birta reglubundið skýrslu eða til að vísa málum til dómshyfirvalda.
- 38) Ef vinnsla upplýsinga á að vera með sanngjörnum hætti verður hinn skráði að geta fengið vitneskju um að vinnsla fari fram og, þegar upplýsingar eru fengnar hjá honum, fengið áreiðanlegar og fullar upplýsingar með hliðsjón af aðstæðum við söfnun.
- 39) Tilteknar vinnsluaðgerðir taka til upplýsinga sem ábyrgðaraðili hefur ekki fengið beint frá hinum skráða. Enn fremur er unnt að miðla upplýsingum á lögmætan hátt til þriðja aðila þótt það hafi ekki verið fyrirhugað á þeim tíma sem upplýsingarnar voru fengnar hjá hinum skráða. Í öllum þessum tilvikum skal skýra hinum skráða frá þessu þegar upplýsingarnar eru skráðar eða í síðasta lagi þegar upplýsingarnar eru látnar þriðja aðila í té í fyrsta sinn.
- 40) Ekki er þó nauðsynlegt að kveða á um slíka tilkynningarskyldu ef hinn skráði hefur þegar fengið vitneskju um upplýsingarnar sem skráðar voru eða ef skýrt er kveðið á um skráningu eða miðlun upplýsinganna í lögum eða ef sýnt er að ómögulegt er að veita hinum skráða upplýsingar eða að það kostaði óhóflega fyrirhöfn, sem kann að vera reyndin þegar vinnslan fer fram í sagnfræðilegum, tölfræðilegum eða vísindalegum tilgangi. Í þessu sambandi er heimilt að taka tillit til fjölda skráðra, aldurs upplýsinganna og þeirra uppbótarráðstafana sem unnt er að gera.
- 41) Hver og einn skal hafa rétt til aðgangs að upplýsingum um sjálfan sig sem eru í vinnslu, einkum til að sannreyna áreiðanleika upplýsinganna og lögmæti vinnslunnar. Af sömu ástæðum skal sérhver skráður aðili einnig hafa rétt til vitneskju um fyrirkomulag rafrænnar vinnslu upplýsinga um sjálfan sig, að minnsta kosti þegar um er að ræða ákvarðanir sem byggjast á rafrænni gagnavinnslu eins og um getur í 1. mgr. 15. gr. Þessi réttur má ekki skerða viðskiptaleynd eða hugverkarétt, einkum höfundarrétt til verndar hugbúnaði. Þetta má þó ekki verða til þess að hinum skráða sé neitað um allar upplýsingar.

- 42) Aðildarríkjnum er heimilt, með tilliti til hagsmuna hins skráða eða til að vernda réttindi og frelsi annarra, að takmarka rétt til aðgangs og upplýsinga. Þeim er til dæmis heimilt að ákveða að einungis sé hægt að fá aðgang að heilsufarsupplýsingum fyrir atbeina sérfræðings á heilbrigðisviði.
- 43) Aðildarríkin geta einnig takmarkað rétt til aðgangs og upplýsinga og tilteknar skyldur ábyrgðaraðila ef það er nauðsynlegt, til dæmis vegna þjóðaröryggis, landvarna, almannaoöryggis eða mikilvægra efnahagslegra eða fjárhagslegra hagsmuna aðildarríkis eða Evrópusambandsins sem og vegna rannsókna og lögsókna í refsímálum og aðgerða vegna brota á siðareglum í lögvernduðum atvinnugreinum. Undantekningar og takmarkanir skulu einnig ná til eftirlits-, skoðunar- og reglusetningarstarfa sem eru nauðsynleg á þremur síðastnefndu sviðum er varða almannaoöryggi, efnahagslega eða fjárhagslega hagsmuni og forvarnastarf í glæpámálum. Þetta hefur þó ekki áhrif á lögmæti undantekninga eða takmarkana vegna öryggis ríkisins eða landvarna.
- 44) Aðildarríkin geta einnig neyðst til, vegna ákvæða í lögum bandalagsins, að víkja frá ákvæðum þessarar tilskipunar um rétt til aðgangs, tilkynningarskyldu gagnvart einstaklingum og gæði upplýsinganna, til að tryggja að ákveðin markmið, sem um getur hér að framan, nái fram að ganga.
- 45) Í tilvikum þar sem unnt er að vinna upplýsingar á lögmætan hátt með skírskotun í almannahagsmuni, beitingu opinbers valds eða lögmæta hagsmuni einstaklings eða lögpersónu skal sérhver skráður aðili eftir sem áður hafa rétt til að andmæla vinnslu upplýsinga um sjálfan sig ef hann hefur til þess lögmætar og knýjandi ástæður vegna sérstakra aðstæðna sinna. Aðildarríkin geta þó sett í löggjöf sína ákvæði um hið gagnstæða.
- 46) Vernd réttinda og frelssis skráðra aðila í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga útheimtir að gerðar séu viðeigandi tæknilegar og skipulagslegar ráðstafanir, bæði við hönnun vinnslukerfisins og í vinnslunni sjálfri, einkum til að varðveita öryggi og koma þannig í veg fyrir óleyfilega vinnslu. Aðildarríkjnum ber að sjá til þess að ábyrgðaraðilar hlíti þessum ráðstöfunum. Ráðstafanirnar verða að tryggja nægilegt öryggi, að teknu tilliti til nýjustu tækni og kostnaðar við framkvæmd þeirra miðað við þá áhættu sem vinnslan felur í sér og hvers konar upplýsingar á að vernda.
- 47) Þegar send eru boð, sem innihalda persónuupplýsingar, með aðstoð fjarskipta- eða tölvupóstþjónustu sem gerir það eitt að senda slík boð, telst ábyrgðaraðili að venju til upphafsmaður boðanna, að því er varðar persónuupplýsingarnar í boðunum, fremur en sá sem annast sendingarþjónustuna. Þeir sem annast slíka þjónustu teljast þó að jafnaði ábyrgðaraðilar að því er varðar vinnslu þeirra persónuupplýsinga sem þarf til viðbótar til að unnt sé að inna þjónustuna af hendi.
- 48) Málsmeðferðarreglur um tilkynningu til eftirlitsyfirvalds eru samdar með það fyrir augum að tryggja að markmið og helstu einkenni vinnslunnar verði birt til að sannreyna að vinnslan sé í samræmi við innlend ákvæði sem samþykkt eru á grundvelli þessarar tilskipunar.
- 49) Til að unnt sé að komast hjá óhentugum formsatriðum í stjórnsýslunni er aðildarríkjnum heimilt að leyfa undanþágur frá og einföldun á tilkynningarskyldu um vinnslu sem ólíklegt er að brjóti í bága við réttindi og frelsi skráðra aðila, að því tilskildu að það sé í samræmi við ráðstöfun sem viðkomandi aðildarríki samþykkir þar sem takmörk vinnslunnar eru tilgreind. Aðildarríkjnum er einnig heimilt að kveða á um undanþágu frá tilkynningu eða um einföldun á tilkynningu ef aðili, sem ábyrgðaraðili útnefnir, sér til þess að ólíklegt sé að vinnslan, sem fram fer, fari í bága við réttindi og frelsi hinna skráðu. Þessi gagnaverndarfulltrúi, hvort sem hann er starfsmaður ábyrgðaraðila eða ekki, skal geta unnið starf sitt alveg sjálfstætt.
- 50) Unnt er að kveða á um undanþágu frá eða einföldun á tilkynningu þegar um er að ræða vinnslu í þeim tilgangi einum að halda skrá sem er gerð í samræmi við innlend lög í því skyni að veita almenningi upplýsingar og sem almenningur hefur aðgang að eða hver sá sem getur sýnt fram á að hann hafi lögmætra hagsmuna að gæta.
- 51) Þótt ábyrgðaraðili eigi kost á einföldun á eða undanþágu frá tilkynningarskyldu leysir það hann ekki undan öðrum skyldum samkvæmt þessari tilskipun.
- 52) Í þessu tilviki telst sannprófun lögbæru yfirvaldanna eftir á almennt nægja.
- 53) Sum vinnsla getur þó falið í sér sérstaka hættu á að farið verði í bága við réttindi og frelsi hinna skráðu vegna eðlis hennar, umfangs eða markmiða, svo sem vinnsla í þeim tilgangi að útiloka einstaklinga frá því nýta sér rétt, fá bætur eða ná samningi, eða vegna notkunar nýrrar tækni. Aðildarríkjnum er í sjálfsvald sett að tilgreina slíkar hættur í löggjöf sinni.
- 54) Miðað við alla þá vinnslu sem fer fram í þjóðfélaginu ætti umfang þeirrar vinnslu sem skapar þessa sérstöku hættu að vera ákaflega takmarkað. Aðildarríkin skulu kveða á um að eftirlitsyfirvaldið eða gagnaverndarfulltrúi í samráði við eftirlitsyfirvaldið, skuli athuga slíka vinnslu áður en hún fer fram. Að lokinni slíkri forathugun er eftirlitsyfirvaldinu heimilt að leggja fram álit sitt á vinnslunni eða veita

leyfi fyrir henni í samræmi við innlenda löggjöf. Forathugunin getur einnig verið liður í undirbúningi laga frá löggjafarþingi aðildarríkisins, eða undirbúningi annarrar ráðstöfunar sem heimild er fyrir í slíkum lögum, þar sem eðli vinnslunnar er skilgreint og viðeigandi öryggisákvæði sett.

- 55) Í löggjöf aðildarríkjanna skal kveðið á um réttarúræði í þeim tilvikum þar sem ábyrgðaraðili virðir ekki réttindi hinna skráðu. Ábyrgðaraðila er skylt að bæta tjón sem aðili verður fyrir vegna ólöglegrar vinnslu, en heimilt er að undanþiggja hann skaðabótaábyrgð ef hann sannar að hann eigi ekki sök á tjóninu, einkum ef hann sýnir fram á að hinn skráði hafi gert mistök eða aðstæður hafi verið óviðráðanlegar. Hver sá aðili sem brýtur gegn innlendum ákvæðum, sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, skal sæta viðurlögum hvort sem hann heyrir undir einkamálarétt eða opinberan rétt.
- 56) Flæði upplýsinga yfir landamæri er nauðsynlegt vegna vaxandi alþjóðaviðskipta. Sú vernd einstaklinga, sem tryggð er í bandalaginu með þessari tilskipun, kemur ekki veg fyrir miðlun persónuupplýsinga til þriðju landa þar sem viðunandi vernd er tryggð. Meta verður hvort verndin, sem þriðja land veitir, er viðunandi með hliðsjón af öllum aðstæðum sem hafa áhrif á miðlunaraðgerðina eða viðkomandi tegund miðlunaraðgerða.
- 57) Leggja skal bann við miðlun persónuupplýsinga til þriðja lands sem tryggir ekki viðunandi vernd.
- 58) Rétt er að kveða á um undanþágur frá þessu banni við tilteknar aðstæður þar sem hinn skráði hefur veitt samþykki sitt, ef miðlun er nauðsynleg í tengslum við samning eða dómsmál, ef þörf er á því til að vernda brýna almannahagsmuni, til dæmis þegar um er að ræða alþjóðlega miðlun upplýsinga milli skatt- eða tollýfirvalda eða milli almannatryggingafirvalda eða þegar miðlað er úr skrá sem er gerð í samræmi við lög og almenningur hefur aðgang að eða hver sá sem hefur lögmætra hagsmuna að gæta. Ekki er þó rétt að þessi miðlun taki til allra upplýsinga eða heilla flokka upplýsinga í viðkomandi skrá og ef fyrirhugað er að veita þeim aðgang að skránni sem hafa lögmætra hagsmuna að gæta skal miðlunin aðeins fara fram að beiðni þessara aðila eða ef þeir eru sjálfir viðtakendur.
- 59) Gera má sérstakar ráðstafanir til að bæta upp skort á vernd í þriðja landi ef ábyrgðaraðili leggur fram viðeigandi tryggingar. Enn fremur skulu sett ákvæði um málsmeðferð fyrir samningaviðræður milli bandalagsins og þessara þriðju ríkja.
- 60) Hvað sem öðru líður er miðlun upplýsinga til þriðju landa aðeins heimil ef hún er í fullu samræmi við ákvæði sem aðildarríkin samþykkja á grundvelli þessarar tilskipunar, einkum 8. gr.
- 61) Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu, hvert á sínu valdsviði, hvetja atvinnugreinasamtök og önnur fulltrúasamtök, sem hlut eiga að máli, til að semja siðareglur í því skyni að auðvelda beitingu þessarar tilskipunar, með hliðsjón af hinum sérstöku eiginleikum þeirrar vinnslu sem fer fram á tilteknum sviðum og í samræmi við innlend ákvæði sem samþykkt eru vegna framkvæmdar tilskipunarinnar.
- 62) Stofnun eftirlitsyfirvalda í aðildarríkjunum, sem vinna störf sín alveg sjálfstætt, er grunnþáttur í vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga.
- 63) Þessi yfirlögd skulu fá nauðsynlegar heimildir til að vinna skyldustörf sín, þar á meðal heimildir til rannsóknar og íhlutunar, einkum að því er varðar kærur frá einstaklingum, og heimild til að fara með mál fyrir dóm. Þessi yfirlögd skulu stuðla að því að gagnsæi vinnslunnar verði tryggt í því aðildarríki þar sem þau eiga lögsögu.
- 64) Yfirlögd í hinum ýmsu aðildarríkjum skulu skiptast á aðstoð við skyldustörf sín til að tryggja að verndarreglunum sé fylgt til hins ítrasta í öllu bandalaginu.
- 65) Á vettvangi bandalagsins skal stofna starfshóp um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og skal hópurinn starfa alveg sjálfstætt. Hann skal vera ráðgefandi fyrir framkvæmdastjórnina í krafti sjálfstæðis síns, og skal einkum stuðla að samræmdri beitingu innlendra reglna sem samþykktar eru á grundvelli þessarar tilskipunar.
- 66) Með hliðsjón af miðlun gagna til þriðju landa er nauðsynlegt, til að unnt sé að beita þessari tilskipun, að veita framkvæmdastjórninni heimildir til að koma henni í framkvæmd og koma á málsmeðferð eins og mælt er fyrir um í ákvörðun ráðsins 87/373/EBE ⁽¹⁾.
- 67) Hinn 20. desember 1994 gerðu Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnin bráðabirgðasamkomulag um framkvæmd lagagerða sem eru samþykktar í samræmi við málsmeðferðina í 189. gr. b í sáttmála EB.
- 68) Heimilt er að bæta við eða skýra nánar meginreglur þessarar tilskipunar um vernd mannréttinda og mannfrelsis, einkum vernd réttarins til friðhelgi einkalífs, í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, einkum að því er varðar tiltekin svið, með því að setja sérreglur sem skulu vera í samræmi við þessar meginreglur.

(¹) Stjtið. EB nr. L 197, 18. 7. 1987, bls. 33.

- 69) Eftir að innlend lagaákvæði, sem lögleiða tilskipunina, öðlast gildi hafa aðildarríkin þrjú ár til að byrja, í áföngum, að beita þessum nýju innlendu reglum við alla vinnslu sem þegar var hafin. Til að auðvelda kostnaðarhagkvæmni í framkvæmd þeirra skulu aðildarríkin fá viðbótarfrest, sem rennur út 12 árum eftir að tilskipun þessi var samþykkt, til að tryggja samræmi milli þeirra handunnu skráningarkerfa sem eru fyrir hendi og tiltekinna ákvæða tilskipunarinnar. Ef upplýsingar í slíkum skráningarkerfum eru handunnar á hinum framlengda aðlögunartíma skulu kerfin færð til samræmis við fyrirnefnd ákvæði tilskipunarinnar þegar sú vinnsla fer fram.
- 70) Ekki er nauðsynlegt að skráður aðili veiti samþykki sitt öðru sinni til að ábyrgðaraðila sé heimilt til að halda áfram að vinna viðkvæmar upplýsingar, eftir að

innlend ákvæði sem samþykkt eru á grundvelli þessarar tilskipunar taka gildi, ef upplýsingarnar eru nauðsynlegar fyrir framkvæmd samnings sem gerður er með óþvinguðu og upplýstu samþykki áður en þessi ákvæði taka gildi.

- 71) Þessi tilskipun kemur ekki í veg fyrir að aðildarríki samþykki reglur um markaðssetningu sem miðast við neytendur sem búa á yfirráðasvæði þess, að því marki sem slíkar reglur lúta ekki að vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga.
- 72) Tilskipun þessi gerir kleift að taka mið af meginreglunni um aðgang almennings að opinberum skjölum við framkvæmd ákvæða hennar.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Markmið tilskipunarinnar

1. Aðildarríkin skulu, í samræmi við þessa tilskipun, vernda grundvallarréttindi og -frelsi manna, einkum rétt þeirra til friðhelgi einkalífs síns, í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga.
2. Aðildarríkin skulu hvorki takmarka né banna frjálst flæði persónuupplýsinga milli aðildarríkjanna með skírskotun í ástæður sem tengjast þeirri vernd sem veitt er samkvæmt 1. mgr.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „persónuupplýsingar“: allar persónugreindar eða persónugreinanlegar upplýsingar um einstakling („hinn skráði“). Upplýsingar teljast persónugreinanlegar ef unnt er að rekja þær til hins skráða, beint eða óbeint, svo sem með tilvísun í kennitölu eða einn eða fleiri þætti sem sérkenna hann í líkamlegu, lífeðlisfræðilegu, andlegu, efnalegu, menningarlegu eða félagslegu tilliti;
- b) „vinnsla persónuupplýsinga“ („vinnsla“): aðgerð eða röð aðgerða, rafrænna eða annarra en rafrænna, svo sem söfnun, skráning, kerfisbinding, geymsla, aðlögun eða breyting, heimt, leit, notkun, miðlun með framsendingu, dreifing eða aðrar aðferðir til að gera upplýsingarnar tiltækar, samantenging eða samkeyrsla, aðgangstakmörkun, afmáun eða eyðilegging;

- c) „skráningarkerfi fyrir persónuupplýsingar“ („skráningarkerfi“): allar skipulagsbundnar persónuupplýsingar sem eru aðgengilegar samkvæmt tilteknum viðmiðunum, hvort sem þær eru miðlægar, dreifðar eða skipt upp eftir notkun eða staðsetningu;
- d) „ábyrgðaraðili“: einstaklingur eða lögpersóna, opinbert yfirvald, stofnun eða annar aðili sem ákveður, einn og sér eða í samvinnu við aðra, markmið og aðferðir við vinnslu persónuupplýsinga. Ef markmið og aðferðir við vinnsluna eru ákveðin í innlendum lögum og reglugerðum eða lögum og reglugerðum bandalagsins er heimilt að tilgreina ábyrgðaraðila eða tilteknar viðmiðanir um útnefningu hans í lögum viðkomandi lands eða bandalagsins;
- e) „vinnsluaðili“: einstaklingur eða lögpersóna, opinbert yfirvald, stofnun eða annar aðili sem vinnur persónuupplýsingar á vegum ábyrgðaraðila;
- f) „þriðji aðili“: einstaklingur eða lögpersóna, opinbert yfirvald, stofnun eða aðrir aðilar, nema hinn skráði, ábyrgðaraðili, vinnsluaðili og einstaklingar sem hafa heimild til að vinna upplýsingar samkvæmt beinu umboði frá ábyrgðaraðila eða vinnsluaðila;
- g) „viðtakandi“: einstaklingur eða lögpersóna, opinbert yfirvald, stofnun eða annar aðili sem fær upplýsingar, hvort sem hann er þriðji aðili eða ekki; yfirvöld, sem kunna að fá upplýsingar sem svar við einstökum fyrirspurnum, teljast þó ekki viðtakendur;
- h) „samþykki skráðs aðila“: óþvinguð, sértæk og upplýst viljayfirlýsing skráðs aðila um að hann samþykki vinnslu persónuupplýsinga er varða hann sjálfan.

3. gr.

Gildissvið

1. Tilskipun þessi gildir um vinnslu persónuupplýsinga sem er með rafrænum hætti að hluta eða í heild, og um vinnslu með öðrum aðferðum en rafrænum á persónuupplýsingum sem eru geymdar, eða geyma á, í skráningarkerfi.
2. Tilskipun þessi tekur ekki til vinnslu persónuupplýsinga:
 - vegna starfsemi sem fellur utan gildissviðs laga bandalagsins, svo sem starfsemi sem kveðið er á um í V. og VI. bálki sáttmálans um Evrópusambandið, og alls ekki til vinnslu sem varðar almannaoðryggi, landvarnir, öryggi ríkisins (þar á meðal efnahagslega farsæld ríkisins ef vinnslan tengist öryggismálum ríkisins) og starfsemi ríkisins á sviði refsilaga,
 - af hálfu einstaklings ef vinnslan er hluti af starfsemi sem er einungis í þágu hans sjálfs eða fjölskyldu hans.

4. gr.

Gildandi innlend lög

1. Aðildarríkin skulu beita innlendum ákvæðum, sem þau samþykkja á grundvelli þessarar tilskipunar, þegar um er að ræða vinnslu persónuupplýsinga:

- a) sem fer fram í tengslum við starfsemi fyrirtækis ábyrgðaraðila á yfirráðasvæði aðildarríkis; ef sami ábyrgðaraðili hefur staðfestu á yfirráðasvæði margra aðildarríkja verður hann að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hvert þessara fyrirtækja uppfylli þær skyldur sem mælt er fyrir um í gildandi innlendum lögum;
- b) af hálfu ábyrgðaraðila sem hefur ekki staðfestu á yfirráðasvæði aðildarríkis heldur á stað þar sem innlend lög þess gilda í krafti þjóðaréttar;
- c) af hálfu ábyrgðaraðila sem hefur ekki staðfestu á yfirráðasvæði bandalagsins og notar rafrænan búnað eða annan búnað, sem er staðsettur á yfirráðasvæði umrædds aðildarríkis, til vinnslu persónuupplýsinga, nema þessi búnaður sé aðeins notaður til umflutnings um yfirráðasvæði bandalagsins.

2. Í því tilviki sem um getur í c-lið 1. mgr. skal ábyrgðaraðili útnefna fulltrúa sem hefur staðfestu á yfirráðasvæði viðkomandi aðildarríkis, án þess að það hafi áhrif á hugsanlega lögsókn á hendur ábyrgðaraðila.

II. KAFLI

ALMENNAR REGLUR UM LÖGMÆTI VINNSLU PERSÓNUUPPLÝSINGA

5. gr.

Aðildarríki skulu ákveða nánar, í samræmi við ákvæði þessa kafla, hvaða skilyrði þurfi að vera fyrir hendi til að vinnsla persónuupplýsinga sé lögleg.

I. PÁTTUR

MEGINREGLUR UM GÆÐI GAGNA

6. gr.

1. Aðildarríki skulu kveða á um að persónuupplýsingar skuli:
 - a) vinna með sanngjörnum og lögmætum hætti;
 - b) fengnar með skýrt tilgreindum og lögmætum markmiðum og að frekari vinnsla þeirra megi ekki vera ósamrýmanleg þessum markmiðum. Frekari vinnsla í sagnfræðilegum, tölfræðilegum eða vísindalegum tilgangi telst ekki ósamrýmanleg, að því tilskildu að aðildarríkin setji viðeigandi öryggisákvæði;

- c) vera nægilegar, viðeigandi og ekki umfram það sem nauðsynlegt er miðað við markmiðin með söfnuninni og/eða vinnslunni;
- d) vera áreiðanlegar og, ef þörf krefur, uppfærðar; gera verður allar eðlilegar ráðstafanir til að tryggja að upplýsingar, sem eru óáreiðanlegar eða ófullkomnar, miðað við markmiðin með söfnun þeirra eða frekari vinnslu, verði afmáðar eða leiðréttar;
- e) geymdar í því formi að ekki sé unnt að persónugreina upplýsingar um skráða aðila lengur en þörf er á miðað við markmiðin með söfnun upplýsinganna eða frekari vinnslu þeirra. Aðildarríkin skulu setja nauðsynleg öryggisákvæði um persónuupplýsingar sem eru geymdar í langan tíma í sagnfræðilegum, tölfræðilegum eða vísindalegum tilgangi.

2. Ábyrgðaraðila ber skylda til að tryggja að farið sé að ákvæðum 1. mgr.

II. ÞÁTTUR

VIÐMIÐANIR UM LÖGMÆTA VINNSLU UPPLÝSINGA

7. gr.

Aðildarríkin skulu kveða á um að vinnsla persónuupplýsinga sé aðeins heimil ef:

- hinn skráði hefur gefið ótvírætt samþykki sitt; eða
- vinnslan er nauðsynleg vegna framkvæmdar samnings sem hinn skráði er aðili að eða í því skyni að gera ráðstafanir að beiðni hins skráða áður en samningur er gerður; eða
- vinnslan er nauðsynleg til að uppfylla lögskyldu sem hvílir á ábyrgðaraðila; eða
- vinnslan er nauðsynleg til að vernda brýna hagsmuni hins skráða; eða
- vinnslan er nauðsynleg vegna verks sem unnið er í þágu almannahagsmuna eða við beitingu opinbers valds sem ábyrgðaraðili eða þriðji aðili, sem upplýsingunum er miðlað til, fer með; eða
- vinnslan er nauðsynleg til að ábyrgðaraðili eða þriðji aðili eða aðilar, sem upplýsingunum er miðlað til, geti gætt lögmætra hagsmuna sinna, nema grundvallarréttindi og -frelsi hins skráða, sem vernda ber samkvæmt 1. mgr. 1. gr., gangi fyrir.

III. ÞÁTTUR

SÉRSTAKIR FLOKKAR VINNSLU

8. gr.

Vinnsla sérstakra flokka upplýsinga

- Aðildarríkin skulu banna vinnslu persónuupplýsinga er varða kynþátt eða uppruna, stjórnmálaskoðanir, trúar- eða heimspekiskoðanir og þátttöku í stéttarfélagi og vinnslu upplýsinga um heilsuhagi eða kynlíf.
- Ákvæði 1. mgr. gildir ekki ef:
 - hinn skráði hefur veitt afdráttarlaust samþykki sitt fyrir vinnslu þessara upplýsinga, nema kveðið sé á um það í löggjöf aðildarríkisins að óheimilt sé að aflétta banninu, sem um getur í 1. mgr., þrátt fyrir samþykki hins skráða; eða

- vinnslan er nauðsynleg til að ábyrgðaraðili geti staðið við skuldbindingar sínar og nýtt sér tiltekin réttindi samkvæmt vinnulöggjöfinni, að því marki sem vinnslan er heimil samkvæmt innlendum lögum þar sem sett eru viðeigandi öryggisákvæði; eða
- vinnslan er nauðsynleg til að vernda brýna hagsmuni hins skráða eða annars einstaklings ef hinn skráði er líkamlega eða í lagalegum skilningi ófær um að veita samþykki sitt; eða
- vinnslan er þáttur í lögmætri starfsemi stofnunar, samtaka eða annarra aðila sem starfa ekki í hagnaðarskyni og hafa stjórnmálaleg, heimspekileg, trúarleg eða stéttarfélagsleg markmið og veita viðeigandi tryggingar, að því tilskildu að vinnslan taki einungis til meðlima stofnunarinnar eða manna sem eiga stöðug samskipti við hana sem varða markmið hennar og upplýsingarnar séu ekki látnar þriðja aðila í té án samþykkis hinna skráðu; eða
- vinnslan tengist upplýsingum sem hinn skráði hefur skilmerkilega gert opinber eða er nauðsynleg til að unnt sé að stofna, hafa uppi eða verja réttarkröfur.

3. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki ef vinnsla upplýsinganna er nauðsynleg til að unnt sé að fyrirbyggja eða greina sjúkdóma, hjúkra eða veita meðferð eða stjórna heilsugæslu og ef upplýsingarnar eru unnar af starfsmanni á heilbrigðissviði sem fellur undir innlend lög eða reglur um þagnarskyldu, sem innlendir lögbærir aðilar hafa sett, eða af öðrum einstaklingi sem er einnig bundinn samsvarandi þagnarskyldu.

4. Með fyrirvara um setningu viðeigandi öryggisákvæða er aðildarríkjum heimilt, ef sýnt er fram á að brýnir almannahagsmunir krefjist þess, að mæla fyrir um undanþágur til viðbótar þeim sem mælt er fyrir um 2. mgr., annaðhvort í innlendum lögum eða með ákvörðun eftirlitsyfirlvals.

5. Vinnsla upplýsinga er varða lögbrot, refsíðoma eða öryggisráðstafanir er því aðeins heimil að hún fari fram undir eftirliti opinbers yfirvalds eða ef sett eru viðeigandi sértæk öryggisákvæði í innlendum lögum, með fyrirvara um undanþágur sem aðildarríkinu er heimilt að veita samkvæmt innlendum ákvæðum þar sem sett eru viðeigandi sértæk öryggisákvæði. Þó er aðeins heimilt að færa heildarskrá yfir refsíðoma undir eftirliti opinbers yfirvalds.

Aðildarríkjum er heimilt að kveða á um að vinnsla upplýsinga um viðurlög eða dóma í einkaréttarmálum skuli einnig vera undir eftirliti opinbers yfirvalds.

6. Undanþágur frá 1. mgr., sem kveðið er á um í 4. og 5. mgr., skulu tilkynntar framkvæmdastjórninni.

7. Aðildarríkin skulu ákvarða með hvaða skilyrðum vinnsla kennitalna eða annarra almennra auðkenna skuli vera leyfileg.

9. gr.

Vinnsla persónuupplýsinga og tjáningarfrelsi

Aðildarríkin skulu því aðeins kveða á um undanþágur eða frávík frá ákvæðum þessa kafla, IV. kafla og VI. kafla vegna vinnslu persónuupplýsinga sem fer einungis fram vegna fréttamennsku eða bókmenntalegrar eða listrænnar starfsemi, að það sé nauðsynlegt til að samræma réttinn til friðhelgi einkalífs og reglur um tjáningarfrelsi.

IV. ÞÁTTUR

**UPPLÝSINGAR SEM BER AÐ VEITA
SKRÁÐUM AÐILA**

10. gr.

**Upplýsingar sem ber að veita við öflun upplýsinga hjá
skráðum aðila**

Aðildarríkin skulu kveða á um að ábyrgðaraðili eða fulltrúi hans skuli skýra skráðum aðila frá eftirfarandi atriðum, ef aflað er upplýsingum frá honum um hann sjálfan, nema hann hafi þegar fengið vitneskju um þau:

- a) heiti ábyrgðaraðila og fulltrúa hans, ef einhver er;
- b) markmiðum með vinnslu upplýsinganna;
- c) öllum viðbótarupplýsingum, svo sem:
 - viðtakendum eða flokkum viðtakenda upplýsinganna,
 - hvort skylt sé eða valfrjálst að svara spurningunum og hvaða afleiðingar það kunni að hafa að svara ekki,
 - hvort veittur sé réttur til aðgangs og réttur hins skráða til að leiðrétta upplýsingar um sig,

að því marki sem þessar viðbótarupplýsingar eru nauðsynlegar, með hliðsjón af þeim sérstöku aðstæðum sem ríkja við söfnunina, til að tryggja hinum skráða að vinnslan fari fram á sanngjarnan hátt gagnvart honum.

11. gr.

**Upplýsingar sem ber að veita þegar gögn hafa ekki verið
fengin hjá skráðum aðila**

1. Hafi upplýsingar ekki verið fengnar hjá skráðum aðila skulu aðildarríkin kveða á um að ábyrgðaraðili eða fulltrúi hans skuli, þegar skráning persónuupplýsinga fer fram eða, ef fyrirhugað er að láta þær þriðja aðila í té, í síðasta lagi þegar upplýsingunum er í fyrsta sinn miðlað til

þriðja aðila, skýra hinum skráða að minnsta kosti frá eftirfarandi atriðum, nema hann hafi þegar fengið vitneskju um þau:

- a) heiti ábyrgðaraðila og fulltrúa hans, ef einhver er;
- b) markmiðum með vinnslunni;
- c) öllum viðbótarupplýsingum, svo sem:
 - flokkum viðkomandi upplýsinga,
 - viðtakendum eða flokkum viðtakenda,
 - hvort veittur sé réttur til aðgangs og réttur hins skráða til að leiðrétta upplýsingar um sig,

að því marki sem þessar viðbótarupplýsingar eru nauðsynlegar, með hliðsjón af þeim sérstöku aðstæðum sem ríkja við vinnslu persónuupplýsinganna, til að tryggja að vinnslan fari fram á þann hátt sem er sanngjarn gagnvart hinum skráða.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki, einkum ef um er að ræða vinnslu í tölfraðilegum tilgangi eða vegna sagnfræðilegra eða vísindalegra rannsókna, ef ekki er unnt að veita hinum skráða upplýsingar eða að það kostaði óhóflega fyrirhöfn eða ef skýrt er mælt fyrir um skráningu eða miðlun upplýsinganna í lögum. Í þeim tilvikum skulu aðildarríkin setja viðeigandi öryggisákvæði.

V. ÞÁTTUR

**RÉTTUR SKRÁÐS AÐILA TIL AÐGANGS
AÐ UPPLÝSINGUM**

12. gr.

Réttur til aðgangs

Aðildarríkin skulu tryggja öllum skráðum aðilum rétt til að krefjast af ábyrgðaraðila:

- a) án nokkurra hafta, með eðlilegu millibili og án ástæðulausrar tafar eða kostnaðar:
 - staðfestingar á því hvort verið sé að vinna upplýsingar er varða hann og vitneskju í það minnsta um markmið vinnslunnar, flokka viðkomandi upplýsinga og viðtakendur eða flokka viðtakenda upplýsinganna,
 - tilkynningar á máli sem hann skilur um upplýsingar sem eru í vinnslu og alla fáanlega vitneskju um hvaðan þær eru komnar,
 - vitneskju um fyrirkomulag rafrænnar vinnslu upplýsinga um sig, að minnsta kosti þegar um er að ræða ákvarðanir sem byggjast á rafrænni gagnavinnslu eins og um getur í 1. mgr. 15. gr.;

- b) eftir því sem við á, leiðréttingar, afmáunar eða aðgangstakmarkana á upplýsingum ef vinnsla þeirra uppfyllir ekki ákvæði þessarar tilskipunar, einkum ef þær eru ófullkomnar eða óáreiðanlegar;
- c) tilkynningar til þriðju aðila, sem hafa fengið upplýsingarnar, um allar leiðréttingar, afmáun eða aðgangstakmarkanir sem hafa farið fram í samræmi við b-lið, nema það sé ekki unnt eða kosti óhóflega fyrirhöfn.

VI. ÞÁTTUR

UNDANÞÁGUR OG TAKMARKANIR

13. gr.

Undanþágur og takmarkanir

1. Aðildarríkjum er heimilt að samþykkja lagaákvæði til að takmarka gildissvið skyldna og réttinda sem kveðið er á um í 1. mgr. 6. gr., 10. gr., 1. mgr. 11. gr. og í 12. og 21. gr. ef slík takmörkun er nauðsynleg vegna:
- a) þjóðaröryggis;
- b) landvarna;
- c) almannaoöryggis;
- d) forvarna, rannsóknar, upplýstrana og lögsóknar í refsímálum, eða vegna brota á siðareglum í lögvernduðum atvinnugreinum;
- e) mikilvægra efnahagslegra eða fjármáalegra hagsmuna aðildarríkis eða Evrópusambandsins, þar með talin gjaldeyrismál, fjárlög og skattamál;
- f) eftirlits-, skoðunar- eða reglusetningarstarfa sem tengjast, þótt aðeins sé endrum og eins, beitingu opinbers valds í þeim tilvikum sem um getur í c-, d- og e-lið;
- g) verndar skráðs aðila eða mannréttinda og mannfrelsis annarra.
2. Með fyrirvara um viðunandi öryggisákvæði í lögum, einkum til að upplýsingar séu ekki notaðar til að gera ráðstafanir eða taka ákvarðanir er varða ákveðinn einstakling, er aðildarríkjum heimilt, þegar ljóst er að ekki er hætt á að brotið verði á rétti hins skráða til friðhelgi einkalífs síns, að takmarka með lagaákvæði réttinn, sem kveðið er á um í 12. gr., ef upplýsingarnar eru einungis unnar vegna vísindarannsóknar eða aðeins geymdar í formi persónuupplýsinga í þann tíma sem þarf til hagskýrslugerðar.

VII. ÞÁTTUR

ANDMÆLARÉTTUR SKRÁÐS AÐILA

14. gr.

Andmælaréttur skráðs aðila

Aðildarríkin skulu veita skráðum aðila rétt til:

- a) að minnsta kosti í þeim tilvikum sem um getur í e- og f-lið 7. gr., að andmæla vinnslu upplýsinga um sjálfan sig ef hann hefur til þess lögmætar og knýjandi ástæður vegna sérstakra aðstæðna sinna, nema kveðið sé á um annað í innlendum lögum. Ef andmælin eiga rétt á sér er ekki lengur heimilt að nota þessar upplýsingar í vinnslu þeirri sem ábyrgðaraðili stofnaði til,
- b) að andmæla, með beiðni og sér að kostnaðarlausu, vinnslu persónuupplýsinga um sig sem ábyrgðaraðili fyrirhugar vegna beinnar markaðssetningar, eða rétt til að honum sé skýrt frá því áður en persónuupplýsingarnar eru fyrst fengnar þriðja aðila eða notaðar fyrir þeirra hönd vegna beinnar markaðssetningar og að fá skýrt tilboð um að nýta rétt sinn til að andmæla slíkri miðlun eða notkun, sér að kostnaðarlausu.

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að skráðir aðilar hafi vitneskju um réttinn sem um getur í fyrsta undirlið b-liðar.

15. gr.

Ákvarðanir er varða einstaklinga og byggjast á rafrænni gagnavinnslu

1. Aðildarríkin skulu veita öllum aðilum rétt til að þurfa ekki að hlíta ákvörðunum sem hafa réttaráhrif er varða hann eða skipta verulegu máli fyrir hann og sem byggjast einungis á rafrænni gagnavinnslu í þeim tilgangi að meta ákveðna þætti er varða hagi hans, svo sem frammistöðu hans í starfi, lánshæfi, áreiðanleika, hegðun o.s.frv.
2. Með fyrirvara um aðrar greinar þessarar tilskipunar skulu aðildarríkin kveða á um að unnt sé að skylda menn til að hlíta ákvörðun af þeim toga sem um getur í 1. mgr., ef ákvörðunin:
- a) er tekin við gerð eða framkvæmd samnings, að því tilskildu að ósk hins skráða um gerð eða framkvæmd samningsins hafi verið uppfyllt eða að til séu viðunandi ráðstafanir til að vernda lögmæta hagsmuni hans, svo sem fyrirkomulag sem gerir honum kleift að koma sjónarmiðum sínum á framfæri; eða
- b) er heimil samkvæmt lögum þar sem einnig eru ákvæði til verndar lögmætum hagsmunum hins skráða aðila.

VIII . PÁTTUR

TRÚNAÐUR OG ÖRYGGI VINNSLUNNAR

16 . gr.

Trúnaður við vinnsluna

Hverjum þeim er starfar í umboði ábyrgðaraðila eða vinnsluaðila, að vinnsluaðila sjálfum meðtöldum, og hefur aðgang að persónuupplýsingum er aðeins heimilt að vinna þær samkvæmt fyrirmælum ábyrgðaraðila, nema í tilvikum sem kveðið er á um í lögum.

17 . gr.

Öryggi vinnslunnar

1. Aðildarríkin skulu kveða á um að ábyrgðaraðili skuli gera viðeigandi tæknilegar og skipulagslegar ráðstafanir til að vernda persónuupplýsingar gegn eyðileggingu af slysi eða ólöglegri eyðileggingu, gegn glötun eða breytingum af slysi, gegn óleyfilegri miðlun eða aðgangi, einkum ef vinnslan felur í sér sendingu upplýsinga um net, og gegn allri annarri ólöglegri vinnslu.

Þessar ráðstafanir skulu tryggja nægilegt öryggi miðað við áhættu af vinnslunni og eðli þeirra gagna sem verja á, með hliðsjón af nýjustu tækni og kostnaði við framkvæmd þeirra.

2. Aðildarríkin skulu kveða á um að ábyrgðaraðili skuli, ef vinnsla fer fram fyrir hans hönd, velja vinnsluaðila sem veitir nægilegar tryggingar að því er varðar þær tæknilegu öryggis- og skipulagsráðstafanir sem gera skal, og sjá til þess að þessum ráðstöfunum sé hlítt.

3. Vinnsla, sem fer fram með hjálp vinnsluaðila, skal falla undir ákvæði samnings eða annarrar bindandi réttargjörðar milli vinnsluaðila og ábyrgðaraðila þar sem einkum er kveðið á um:

- að vinnsluaðili skuli aðeins starfa samkvæmt fyrirmælum ábyrgðaraðila,
- að skyldur samkvæmt 1. mgr., eins og þær eru skilgreindar í lögum aðildarríkisins þar sem vinnsluaðili hefur staðfestu, skuli einnig hvíla á vinnsluaðila.

4. Til að varðveita sönnunargögn skulu þeir hlutar samnings eða réttargjörðar, sem varða vernd upplýsinga, og þær kröfur, sem varða ráðstafanirnar sem um getur í 1. mgr., vera skriflegar eða á sambærilegu formi.

IX . PÁTTUR

TILKYNNINGAR

18 . gr.

Tilkynningarskylda gagnvart eftirlitsyfirvaldi

1. Aðildarríkin skulu kveða á um að ábyrgðaraðili eða fulltrúi hans, ef einhver er, skuli tilkynna það eftirlitsyfirvaldinu sem um getur í 28. gr. áður en hann framkvæmir vinnsluáðgerð sem er rafræn, í heild eða að hluta, eða röð slíkra áðgerða sem hafa sama markmið eða markmið sem eru tengd innbyrðis.

2. Aðildarríkjunum er aðeins heimilt að kveða á um einföldun á eða undanþágu frá tilkynningarskyldu í eftirfarandi tilvikum og með eftirfarandi skilyrðum:

- þegar um er að ræða flokka vinnslu sem ólíklegt er, með hliðsjón af þeim upplýsingum sem vinna á, að fari í bága við réttindi og frelsi skráðra aðila, ef tilgreind eru markmiðin með vinnslunni, hvaða upplýsingar eða flokka upplýsinga eigi að vinna, hvaða viðtakendur eða flokkar viðtakenda eigi að fá upplýsingarnar og hversu lengi upplýsingarnar skuli geymdar, og/eða
- þegar ábyrgðaraðili útnefnir, í samræmi við innlend lög, gagnaverndarfulltrúa sem skal meðal annars sjá um:
 - að tryggja á sjálfstæðan hátt innri beitingu innlendra ákvæða sem sett eru á grundvelli þessarar tilskipunar,
 - að halda skrá yfir þær vinnsluáðgerðir sem ábyrgðaraðili framkvæmir og taka til þeirra upplýsinga sem um getur í 2. mgr. 21. gr.,

og tryggja þannig að ólíklegt sé að vinnslan fari í bága við réttindi og frelsi skráðra aðila.

3. Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um að 1. mgr. gildi ekki um vinnslu sem fer fram í þeim eina tilgangi að halda skrá er skuli, samkvæmt lögum og reglugerðum, veita almenningi upplýsingar og sem almenningur hefur aðgang að eða hver sá sem getur sýnt fram á að hann eigi lögmætra hagsmuna að gæta.

4. Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um undanþágu frá tilkynningarskyldu eða einföldun tilkynningar ef um er að ræða vinnslu samkvæmt d-lið 2. mgr. 8. gr.

5. Aðildarríkjunum er heimilt að mæla fyrir um að tiltekin eða öll vinnsla, sem er ekki með rafrænum hætti og tekur til persónuupplýsinga, skuli tilkynnt eða fyrirskipa einfalda tilkynningu um slíka vinnslu.

19. gr.

Efni tilkynninga

- Aðildarríkin skulu tilgreina hvaða upplýsingar skuli gefa í tilkynningu. Þar skal að minnsta kosti koma fram:
 - heiti og heimilsfang ábyrgðaraðila og fulltrúa hans, ef einhver er;
 - markmið vinnslunnar;
 - lýsing á flokki eða flokkum skráðra aðila og upplýsingum eða flokkum upplýsinga þeim viðvíkjandi;
 - viðtakendur eða flokkar viðtakenda sem hugsanlegt er að upplýsingarnar verði látnar í té;
 - tillögur um miðlun upplýsinga til þriðju landa;
 - almenn lýsing sem gerir það kleift að meta til bráðabirgða hvort ráðstafanir, sem teknar eru samkvæmt 17. gr. til að tryggja öryggi vinnslunnar, séu viðeigandi.
- Aðildarríkin skulu tilgreina hvaða málsmeðferð skuli nota við tilkynningu til eftirlitsyfirlsvaldsins um breytingar sem hafa áhrif á upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr.

20. gr.

Forathugun

- Aðildarríkin skulu ákvarða hvers konar vinnsla gæti falið í sér sérstaka hættu á að farið verði í bága við réttindi og frelsi skráðra aðila og tryggja að vinnslan verði athuguð áður en hún hefst.
- Eftirlitsyfirlsvaldið gerir þessar forathuganir, eftir að því hefur borist tilkynning frá ábyrgðaraðila, eða gagna-

verndarfulltrúa, sem skal ráðfæra sig við eftirlitsyfirlsvaldið sé hann í vafa.

- Aðildarríkjum er einnig heimilt að gera slíkar athuganir í tilefni af undirbúningi að setningu laga á löggjafarþingi eða vegna ráðstöfunar sem grundvallast á slíkri lagasetningu, þar sem eðli vinnslunnar er skilgreint og mælt fyrir um viðeigandi öryggisákvæði.

21. gr.

Aðgangur almennings að upplýsingum um vinnsluna

- Aðildarríkin skulu gera ráðstafanir til að tryggja að almenningur hafi aðgang að upplýsingum um vinnsluna.
- Aðildarríkin skulu kveða á um að eftirlitsyfirlsvaldið skuli halda skrá yfir þá vinnslu sem er tilkynnt í samræmi við 18. gr.

Í skránni skulu að minnsta kosti vera upplýsingar samkvæmt a- til e-lið 1. mgr. 19. gr.

Öllum er heimilt að skoða skrána.

- Ef um er að ræða vinnsluaðgerðir sem eru ekki tilkynningarskyldar skulu aðildarríkin kveða á um að ábyrgðaraðila, eða öðrum aðila sem aðildarríkin útnefna, beri að minnsta kosti að veita hverjum þeim sem þess æskir aðgang að upplýsingunum sem um getur í a- til e-lið 1. mgr. 19. gr.

Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um að þetta ákvæði gildi ekki þegar um er að ræða vinnslu í þeim eina tilgangi að halda skrá sem er gerð í samræmi við lög eða reglugerðir í því skyni að veita almenningi upplýsingar og almenningur hefur aðgang að eða hver sá sem hefur lögmættra hagsmuna að gæta.

III. KAFLI

RÉTTARÚRRÆÐI, SKAÐABÓTAÁBYRGÐ OG VIÐURLÖG

22. gr.

Úrræði

Með fyrirvara um ákvæði, sem kunna að verða sett, um möguleika á stjórnsýslukæru, til dæmis til eftirlitsyfirlsvaldsins sem um getur í 28. gr., áður en máli er skotið til dómshofnaðs, skulu aðildarríkin kveða á um rétt hvers og eins til réttarúrræða ef brotið er gegn réttindum sem honum eru tryggð í innlendum lögum sem taka til viðkomandi vinnslu.

23. gr.

Skaðabótaábyrgð

1. Aðildarríkin skulu kveða á um að hver sá sem hefur orðið fyrir tjóni vegna ólöglegrar vinnslu eða athafna, sem samrýmast ekki innlendum ákvæðum sem samþykkt eru á grundvelli þessarar tilskipunar, eigi rétt á skaðabótum frá ábyrgðaraðila fyrir það tjón sem hann hefur orðið fyrir.
2. Heimilt er að undanþiggja ábyrgðaraðila þessari skaðabótaábyrgð, í heild eða að hluta, ef hann sannar að hann eigi ekki sök á þeim atburði sem olli tjóninu.

24. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu samþykkja viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að þessi tilskipun komi að fullu til framkvæmda og skulu einkum mæla fyrir um viðurlög við brotum á ákvæðum sem samþykkt eru á grundvelli þessarar tilskipunar.

IV. KAFLI

MIÐLUN PERSÓNUUPPLÝSINGA TIL ÞRIÐJU LANDA

25. gr.

Meginreglur

1. Aðildarríkin skulu kveða á um að miðlun til þriðju landa á persónuupplýsingum, sem eru í vinnslu eða eru ætluð til vinnslu að miðlun lokinni, skuli því aðeins heimil að viðkomandi þriðja land tryggi nægilega vernd og að því tilskildu að farið sé að innlendum ákvæðum sem samþykkt eru á grundvelli þessarar tilskipunar.
2. Meta skal hvort sú vernd, sem þriðja land veitir, sé nægileg með hliðsjón af öllum aðstæðum sem hafa áhrif á miðlunaraðgerðina eða viðkomandi tegund miðlunaraðgerða. Við matið skal einkum skoða eðli upplýsinganna, markmið og tímalengd fyrirhugaðrar vinnsluaðgerðar eða -aðgerða, upprunaland eða endanlegt viðtökuland, þær almennu eða sértæku lagareglur sem gilda í viðkomandi þriðja landi og reglur um góðar viðskiptavenjur og öryggisráðstafanir sem eru í gildi í landinu.
3. Telji aðildarríkin eða framkvæmdastjórnin að þriðja land tryggi ekki nægilega vernd í skilningi 2. mgr. skulu þau tilkynna það hvort öðru.
4. Komist framkvæmdastjórnin að þeirri niðurstöðu, við þá málsmæðferð sem kveðið er á um í 2. mgr. 31. gr., að þriðja land tryggi ekki nægilega vernd í skilningi 2. mgr. þessarar greinar skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra alla miðlun sams konar upplýsinga til viðkomandi þriðja lands.
5. Framkvæmdastjórnin hefur samningaviðræður þegar tími er til kominn í því skyni að ráða bót á því ástandi sem skapast vegna niðurstaðna samkvæmt 4. mgr.

6. Framkvæmdastjórnin getur komist að þeirri niðurstöðu, í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 31. gr., að þriðja land tryggi nægilega vernd í skilningi 2. mgr. þessarar greinar í krafti laga sinna eða alþjóðaskuldbindinga um vernd friðhelgi einkalífs og grundvallarfrelsis og -réttinda manna, þar með taldar skuldbindingar sem stofnað er til eftir samningaviðræðurnar sem um getur í 5. gr.

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar.

26. gr.

Undanþágur

1. Þrátt fyrir ákvæði 25. gr. og sé ekki mælt fyrir um annað í innlendum lögum, er varða einstök tilvik, skulu aðildarríkin kveða á um að aðgerð eða tegund aðgerða er varða miðlun persónuupplýsinga til þriðju landa, sem tryggir ekki næga vernd í skilningi 2. mgr. 25. gr., sé heimil:
 - a) ef hinn skráði hefur gefið ótvírætt samþykki sitt fyrir fyrirhugaðri miðlun; eða
 - b) ef miðlun er nauðsynleg vegna framkvæmdar samnings milli hins skráða og ábyrgðaraðila eða vegna ráðstafana sem gripið er til að beiðni hins skráða áður en samningur er gerður; eða
 - c) ef miðlun er nauðsynleg vegna gerðar eða framkvæmdar samnings, milli ábyrgðaraðila og þriðja aðila, sem gerður er í þágu hins skráða; eða
 - d) ef miðlun er nauðsynleg eða fyrirskipuð samkvæmt lögum vegna þess að brýnir almannahagsmunir krefjast þess eða til að unnt sé að stofna, hafa uppi eða verja réttarkröfur; eða

- e) ef miðlun er nauðsynleg til að vernda brýna hagsmuni hins skráða; eða
- f) ef miðlað er úr skrá sem ætlað er, samkvæmt lögum og reglugerðum, að veita almenningi upplýsingar og sem almenningur hefur aðgang að eða hver sá sem sannanlega hefur lögmætra hagsmuna að gæta, að því marki sem skilyrði í lögum um opinberan aðgang eru uppfyllt í hverju einstöku tilviki.

2. Með fyrirvara um 1. mgr. er aðildarríki heimilt að leyfa aðgerð eða tegund aðgerða er varða miðlun persónuupplýsinga til þriðju landa, sem tryggja ekki nægilega vernd í skilningi 2. mgr. 25. gr., ef ábyrgðaraðili veitir nægilegar tryggingar að því er varðar vernd á rétti til friðhelgi einkalífs og grundvallarréttindum og -frelsi manna og beitingu samsvarandi réttinda; þessar tryggingar geta einkum komið fram í viðeigandi samningsákvæðum.

3. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og öðrum aðildarríkjum um heimildir sem þau veita á grundvelli 2. mgr.

Andmæli aðildarríki eða framkvæmdastjórnin með fullnægjandi rökum er skírskota til verndar á rétti til friðhelgi einkalífs og á grundvallarréttindum og -frelsi manna, skal framkvæmdastjórnin gera viðeigandi ráðstafanir í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 31. gr.

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar.

4. Ákveði framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 31. gr., að tiltekin stöðluð samningsákvæði veiti nægilegar tryggingar samkvæmt 2. mgr. skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar.

V. KAFLI

SIÐAREGLUR

27. gr.

1. Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu hvetja til þess að samdar verði siðareglur, sem eiga að stuðla að rétttri framkvæmd innlendra ákvæða sem aðildarríkin samþykkja á grundvelli þessarar tilskipunar, að teknu tilliti til sérstakra aðstæðna á hinum ýmsu sviðum.

2. Aðildarríkin skulu setja ákvæði um að atvinnugreinasamtök og aðrir aðilar, sem eru fulltrúar annarra flokka ábyrgðaraðila, sem hafa samið drög að innlendum siðareglum eða hafa í hyggju að breyta gildandi innlendum siðareglum eða rýmka þær, skuli geta leitað álits á þeim hjá innlenda yfirvaldinu.

Aðildarríkin skulu kveða á um að þetta yfirvald gangi meðal annars úr skugga um hvort drögin, sem lögð eru fyrir það, séu í samræmi við innlend ákvæði sem samþykkt eru á grundvelli þessarar tilskipunar. Sjái yfirvaldið ástæðu til þess getur það óskað eftir umsögn skráðra aðila eða fulltrúa þeirra.

3. Heimilt er að leggja drög að siðareglum bandalagsins og breytingar eða rýmkun á gildandi siðareglum bandalagsins fyrir starfshópin sem um getur í 29. gr. Þessi starfshópur skal meðal annars ákvarða hvort drögin, sem lögð eru fyrir hann, eru í samræmi við innlend ákvæði sem samþykkt eru á grundvelli þessarar tilskipunar. Sjái yfirvaldið ástæðu til þess getur það óskað eftir umsögn skráðra aðila eða fulltrúa þeirra. Framkvæmdastjórnin getur séð til þess að siðareglurnar, sem starfshópurinn hefur samþykkt, verði birtar á viðeigandi hátt.

VI. KAFLI

EFTIRLITSYFIRVALD OG STARFSHÓPUR UM VERND EINSTAKLINGA Í TENGLUM VIÐ VINNSLU PERSÓNUUPPLÝSINGA

28. gr.

Eftirlitsyfirvald

1. Hvert aðildarríki skal sjá til þess að eitt eða fleiri opinber yfirvöld beri ábyrgð á eftirliti með beitingu ákvæða, sem aðildarríkin samþykkja á grundvelli þessarar tilskipunar, á yfirráðasvæði þess.

Þessi yfirvöld skulu starfa alveg sjálfstætt að þeim verkum sem þeim eru fengin.

2. Hvert aðildarríki skal sjá til þess að haft sé samráð við eftirlitsyfirvöld við samningu stjórnsýslulaga eða -reglugerða um vernd mannréttinda og mannfrelsis í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga.

3. Hvert yfirvald skal einkum:

- hafa heimildir til rannsókna, svo sem heimildir til aðgangs að upplýsingum sem eru í vinnslu og heimildir til að afla allra upplýsinga sem því er þörf á við eftirlitsstörf sín,
- hafa vald til að hlutast til um mál með skilvirkum hætti, til dæmis með því að leggja fram álit áður en vinnsluáðgerðir hefjast, í samræmi við 20. gr., og tryggja viðeigandi birtingu slíkra álitagerða, með því að fyrirskipa aðgangstakmarkanir að upplýsingum eða afmáun eða eyðileggingu þeirra, með tímabundnu eða varanlegu banni á vinnslu, með viðvörun eða áminningu til ábyrgðaraðila eða með því að skjóta málinu til löggjafarþings eða annarra stjórn-málastofnana,
- hafa heimildir til að skjóta brotum á innlendum ákvæðum, sem samþykkt eru á grundvelli þessarar tilskipunar, til dómstóla eða vekja athygli dómsyfirvalda á þessum brotum. Unnt er að áfrýja til dómstóla þeim ákvörðunum eftirlitsyfirvaldsins sem eru tilefni kæru.

4. Öllum aðilum, eða samtökum sem eru fulltrúar þeirra, er heimilt að leggja fram beiðni til eftirlitsyfirvalds um vernd réttinda þeirra og frelsis í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga. Tilkynna skal viðkomandi aðila um niðurstöður málsins.

Öllum aðilum er einkum heimilt að leggja fram beiðni til eftirlitsyfirvalda um athugun á lögmæti gagnavinnslu þegar innlend ákvæði, sem samþykkt eru á grundvelli 13. gr. þessarar tilskipunar, eiga við. Aðilunum skal í öllum tilvikum gert viðvart um að athugun hafi farið fram.

5. Hvert eftirlitsyfirvald skal semja skýrslu um starfsemi sína með reglulegu millibili. Skýrslan skal gerð opinber.

6. Hvert eftirlitsyfirvald er bært á yfirráðasvæði eigin aðildarríkis til að beita þeim heimildum sem því hafa verið fengnar í samræmi við 3. mgr., án tillits til þess hvaða lög gilda um viðkomandi vinnslu. Hvert yfirvald getur farið þess á leit við yfirvald annars aðildarríkis að það beiti heimildum sínum.

Eftirlitsyfirvöld skulu starfa saman að því marki sem er nauðsynlegt til að þau geti gegnt skyldustörfum sínum, einkum með því að skiptast á öllum gagnlegum upplýsingum.

7. Aðildarríkin skulu kveða á um að aðilar að eftirlitsyfirvaldinu og starfsmenn þess skuli bundnir þagnarskyldu, einnig eftir að þeir hafa hætt störfum, um trúnaðarupplýsingar sem þeir hafa aðgang að.

29. gr.

Starfshópur um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga

1. Hér með er komið á fót starfshópi um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, hér á eftir kallaður „starfshópur“.

Hann skal gegna ráðgjafarhlutverki og starfa sjálfstætt.

2. Starfshópurinn er skipaður fulltrúa þess eftirlitsyfirvalds eða eftirlitsyfirvalda sem tilnefnd eru af hverju aðildarríki og fulltrúa yfirvalds eða yfirvalda sem hefur verið komið á fót fyrir stofnanir og aðila bandalagins, og fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

Hver meðlimur starfshóps skal tilnefndur af þeirri stofnun, yfirvaldi eða yfirvöldum sem hann er fulltrúi fyrir. Hafi aðildarríki tilnefnt fleiri en eitt eftirlitsyfirvald skulu þau tilnefna sameiginlegan fulltrúa. Það sama skal gilda um yfirvöldin sem komið er á fót fyrir stofnanir og aðila bandalagsins.

3. Starfshópurinn skal taka ákvarðanir með einföldum meirihluta fulltrúa eftirlitsyfirvalda.

4. Starfshópurinn kys sér formann. Formaðurinn er kosinn til tveggja ára. Heimilt er að endurkjósa hann.

5. Framkvæmdastjórnin sér starfshópnum fyrir skrifstofuþjónustu.

6. Starfshópurinn setur sér starfsreglur.

7. Starfshópurinn fjallar um mál sem formaðurinn setur á dagskrá hans, annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni fulltrúa eftirlitsyfirvalda eða framkvæmdastjórnarinnar.

30. gr.

1. Starfshópurinn skal:

- a) fjalla um öll mál, sem taka til beitingar innlendra ákvæða sem samþykkt eru á grundvelli þessarar tilskipunar, í því skyni að stuðla að samræmdri beitingu þessara ákvæða;
- b) skila álitum til framkvæmdastjórnarinnar um umfang verndar í bandalaginu og þriðju löndum;
- c) vera ráðgefandi fyrir framkvæmdastjórnina um allar tillögur að breytingum á þessari tilskipun, um viðbótar- eða sérráðstafanir sem ber að gera til að standa vörð um mannréttindi og mannfrelsi í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um allar aðrar tillögur að bandalagsráðstöfunum sem hafa áhrif á þau réttindi og frelsi;

- d) skila álitum um siðareglur sem samdar eru á vettvangi bandalagsins. framkvæmdastjórnarinnar og nefndarinnar sem um getur í 31. gr.
2. Komist starfshópurinn að þeirri niðurstöðu að munur sé á lögum og venjum aðildarríkjanna sem líklegt er að hafi áhrif á jafna vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga í bandalaginu skal hún tilkynna það framkvæmdastjórninni.
5. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna starfshópnum til hvaða aðgerða hafi verið gripið í framhaldi af álitsgerð hans og tilmælum. Framkvæmdastjórnin semur í því tilefni skýrslu sem skal einnig send Evrópuþinginu og ráðinu. Skýrslan skal gerð opinber.
3. Starfshópur getur, að eigin frumkvæði, borið fram tilmæli í öllum málum er varða vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga í bandalaginu.
6. Starfshópurinn semur árlega skýrslu um ástand í málum er varða vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga í bandalaginu og í þriðju löndum og leggur hana fyrir framkvæmdastjórnina, Evrópuþingið og ráðið. Skýrslan skal gerð opinber.
4. Álit og tilmæli starfshópsins skal senda áfram til

VII. KAFLI

FRAMKVÆMDARÁÐSTAFANIR BANDALAGSINS

31. gr.

Nefndin

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku framkvæmdastjórnarinnar.

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skilar álitum sínu á drögunum fyrir þau tímamörk sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er.

Álitid skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaður greiðir ekki atkvæði.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja ráðstafanirnar sem öðlast gildi þegar í stað. Séu þessar ráðstafanir hins vegar ekki í samræmi við álit nefndarinnar skal framkvæmdastjórnin tilkynna ráðinu um þær án tafar. Ef svo ber undir:

- skal framkvæmdastjórnin fresta framkvæmd ráðstafananna, sem hún hefur tekið ákvörðun um, um þrjá mánuði frá dagsetningu tilkynningarinnar,
- ráðinu er heimilt að taka aðra ákvörðun með auknum meirihluta innan þeirra tímamarka sem um getur í undirgreininni hér að framan.

LOKAÁKVÆÐI

32. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en þremur árum eftir að hún var samþykkt.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða fylgja þeim slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að vinnsla, sem var þegar hafin daginn sem innlend ákvæði, sem samþykkt eru á grundvelli þessarar tilskipunar, taka gildi, sé samræmd þessum ákvæðum innan þriggja ára frá þeim degi.

Þrátt fyrir undirgreinina hér að framan geta aðildarríkin kveðið á um að vinnsla upplýsinga, sem eru þegar komnar í handunnið skráningarkerfi á gildistökuðegi innlendra ákvæða sem samþykkt eru til framkvæmdar þessari tilskipun, skuli samræmd við 6., 7. og 8. gr. þessarar tilskipunar innan 12 ára frá samþykki hennar. Aðildarríkin skulu þó veita hinum skráða rétt til að fá fram, að beiðni

hans og einkum í tengslum við beitingu réttar hans til aðgangs, leiðréttingu, afmáun eða aðgangstakmörkun að upplýsingum sem eru ófullkomnar, óáreiðanlegar eða geymdar á einhvern þann hátt sem er ósamrýmanlegur þeim lögmætu markmiðum sem ábyrgðaraðili stefnir að.

3. Þrátt fyrir 2. mgr. er aðildarríkjunum heimilt að kveða á um, með fyrirvara um viðeigandi öryggisákvæði, að ekki þurfi að samræma upplýsingar, sem eru aðeins geymdar til sagnfræðilegra rannsókna, við 6., 7. og 8. gr. þessarar tilskipunar.

4. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

33. gr.

Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu með reglubundnu millibili fyrir ráðið og Evrópuþingið, í fyrsta sinn eigi síðar en þremur árum eftir daginn sem um getur í 1. mgr. 32. gr.,

um framkvæmd þessarar tilskipunar ásamt, ef þörf krefur, viðeigandi breytingartillögum. Skýrslan skal gerð opinber.

Framkvæmdastjórnin skal einkum skoða beitingu þessarar tilskipunar varðandi hljóð- og myndvinnslu upplýsinga um einstaklinga og leggja fram viðeigandi tillögur, ef þörf er á þeim, með hliðsjón af þróun í upplýsingatækni og í upplýsingaþjófóðfélaginu.

34. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 24. október 1995.

Fyrir hönd Evrópuþingsins

Fyrir hönd ráðsins,

K. HÄNSCH

L. ATIENZA SERNA

forseti.

forseti.

2000/EES/54/09

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 84/1999****frá 25. júní 1999****um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptapjónusta) við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breyt-
ingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XI. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sam-
eiginlegu EES-nefndarinnar nr. 37/1999 frá 30. mars
1999⁽¹⁾.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/66/EB frá 15. des-
ember 1997 um vinnslu persónuupplýsinga og um verndun
einkalífs á fjarskiptasviðinu⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 5e (tilskipun
Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB) í XI. kafla:

„5f. **397 L 0066:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins
97/66/EB frá 15. desember 1997 um vinnslu persónu-
upplýsinga og um verndun einkalífs á fjarskiptasvið-
inu (Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 1).“

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins
97/66/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við út-
gáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 26. júní 1999, að því til-
skildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samn-
ingsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 25. júní 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

(¹) Stjtið. EB L 266, 19.10.2000, bls. 25 og EES-viðbætur við Stjtið. EB
nr. 46, 19.10.2000, bls. 147.

(²) Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 1.

TILSKIPUN EVRÓPUBINGSINS OG RÁÐSINS 97/66/EB**frá 15. desember 1997****um vinnslu persónuupplýsinga og um verndun einkalífs á fjarskiptasviðinu(*)**

EVROÞUPINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
100 gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í
189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾, á grundvelli sameiginlegs texta
sáttanefndarinnar frá 6. nóvember 1997,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun Evrópubingsins og ráðsins 95/46/EB frá
24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum
við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun
slíkra upplýsinga ⁽⁴⁾ er þess krafist að aðildarríkin
tryggi réttindi og frelsi einstaklinga að því er varðar
vinnslu persónuupplýsinga, einkum rétt þeirra til
friðhelgi einkalífsins, með það fyrir augum að tryggja
frjálst flæði persónuupplýsinga í bandalaginu.
- 2) Fjarskiptaleynd er tryggð með alþjóðasamningum
um mannréttindi (einkum Evrópasáttmálanum um
verndun mannréttinda og mannfrelsis) og með
stjórnarskrám aðildarríkjanna.

3) Verið er að taka nýja háþróaða stafræna tækni í
notkun á almennum fjarskiptanetum í bandalaginu
og hefur það í för með sér að sérstök þörf er á því að
vernda persónuupplýsingar og einkalíf notandans.
Þróun upplýsingasamfélagsins einkennist af því að
verið er að innleiða nýja fjarskiptaþjónustu.
Árangursrík þróun þessarar þjónustu yfir landamæri,
til dæmis pöntunarsjónvarp og gagnvirkir sjónvarp,
byggist að hluta til á því að notendur geti treyst því
að einkalíf þeirra verði virt.

4) Þetta á einkum við um upptöku stafræna samþætta
þjónustunetsins (ISDN-samnetsins) og stafrænna far-
símakerfa.

5) Í ályktun ráðsins frá 30. júní 1988 um þróun
sameiginlegs markaðar á sviði fjarskiptaþjónustu og
búnaðar fram til ársins 1992 ⁽⁵⁾ er hvatt til þess að
gerðar verði ráðstafanir til að vernda persónuupplýs-
ingar í því skyni að skapa hæfilegt umhverfi fyrir
framfarirþróun fjarskipta í bandalaginu. Ráðið
ítrekaði mikilvægi þess að vernda persónuupplýs-
ingar og einkalíf í ályktun sinni frá 18. júlí 1989 um að
auka samræmingu vegna upptöku stafræna samþætta
þjónustunetsins (ISDN-samnetsins) í Evrópubanda-
laginu fram til ársins 1992 ⁽⁶⁾.

6) Evrópubingið hefur lagt áherslu á mikilvægi þess að
persónuupplýsingar og einkalíf njóti verndar við
notkun fjarskiptaneta, einkum með tilliti til upptöku
stafræna samþætta þjónustunetsins (ISDN-sam-
netsins).

7) Þegar um er að ræða almenn fjarskiptanet er nauð-
synlegt að setja sérstök lagaákvæði, stjórnsýsluákvæði
og tæknileg ákvæði með það fyrir augum að verja
grundvallarréttindi og frelsi einstaklinga og réttmæta
hagsmuni lögpersóna, einkum hvað varðar aukna
áhættu í tengslum við sjálfvirkni við geymslu og
vinnslu gagna er tengjast áskrifendum og notendum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 1, var nefnd
í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 84/1999 frá 25. júní
1999 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta) við EES-
samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi
Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 200, 22.7.1994, bls. 4.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 159, 17.6.1991, bls. 38.

⁽³⁾ Álit Evrópubingsins frá 11. mars 1992 (Stjtið. EB C 94, 13.4.1992, bls.
198). Sameiginleg afstaða ráðsins frá 12. september 1996 (Stjtið. EB C
315, 24.10.1996, bls. 30) og ákvörðun Evrópubingsins frá 16. janúar
1997 (Stjtið. EB C 33, 3.2.1997, bls. 78). Ákvörðun Evrópubingsins frá
20. nóvember 1997 (Stjtið. EB C 371, 8.12.1997). Ákvörðun ráðsins frá
1. desember 1997.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 257, 4.10.1988, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB C 196, 1.8.1989, bls. 4.

- 8) Samhæfa verður lagaákvæði, stjórnarsýsluákvæði og tæknileg ákvæði, sem aðildarríkin samþykkja um verndun persónuupplýsinga, einkalífs og réttmætra hagsmuna lögpersóna á fjarskiptasviðinu, til að komast hjá hindrunum í vegi fyrir því að innri markaður fyrir fjarskipti komist á í samræmi við markmiðin sem eru sett fram í 7. gr. a í sáttmálanum. Samhæfingin takmarkast við nauðsynlegar kröfur til að tryggja að ekki verði settar hömlur á framgang og þróun nýrrar fjarskiptaþjónustu og -neta milli aðildarríkja.
- 9) Aðildarríkin, þjónustuveitendur og hlutaðeigandi notendur skulu, ásamt þar til bærum aðilum í bandalaginu, vinna saman að því að kynna og þróa viðkomandi tækni þegar það er nauðsynlegt til að þær tryggingar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, taki gildi.
- 10) Undir þessa nýju tækni falla gagnvirkir sjónvarp og pöntunarsjónvarp.
- 11) Tilskipun 95/46/EB gildir um fjarskiptasviðið, einkum um mál er varða verndun grundvallarréttinda og frelsis, sem ákvæði þessarar tilskipunar taka ekki sérstaklega til, þar á meðal skyldur ábyrgðaraðila og réttindi einstaklinga. Tilskipun 95/46/EB gildir um fjarskiptaþjónustu sem er ekki aðgengileg öllum.
- 12) Líft og kveðið er á um í 3. gr. tilskipunar 95/46/EB, fjallar þessi tilskipun ekki um mál sem snerta verndun grundvallarréttinda og frelsis í tengslum við starfsemi sem heyrir ekki undir lög bandalagsins. Það er aðildarríkja að gera þær ráðstafanir sem þau telja nauðsynlegar vegna almannaöryggis, landvarna, öryggis ríkisins (þar á meðal efnahagslegrar velferðar ríkisins ef starfsemin tengist öryggismálum ríkisins) og fullnustu refsila. Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á möguleika aðildarríkja til að standa að löglegum hlerunum vegna einhverra þessara ástæðna.
- 13) Áskrifendur fjarskiptaþjónustu, sem er aðgengileg öllum, geta verið einstaklingar eða lögpersónur. Ákvæðum þessarar tilskipunar er ætlað, sem viðbót við ákvæði tilskipunar 95/46/EB, að vernda grundvallarréttindi einstaklinga, einkum rétt þeirra til einkalífs, og einnig réttmæta hagsmuni lögpersóna. Þessi ákvæði mega á engan hátt leggja á aðildarríki þá skyldu að útvíkka gildissvið tilskipunar 95/46/EB til að vernda réttmæta hagsmuni lögpersóna. Sú vernd er tryggð í gildandi landslögum og lögum bandalagsins.
- 14) Tilteknar kröfur varðandi númera- og svarnúmerabirtingu og takmörkun á henni og varðandi sjálfvirka framsendingu til áskrifendalína, sem eru tengdar við hliðræna skiptistöð, má ekki gera að skyldu í vissum tilvikum ef það yrði tæknilega óframkvæmanlegt að uppfylla slíkar kröfur eða hefði í för með sér óhóflega mikil útgjöld. Nauðsynlegt er að aðilar, sem eiga hlut að máli, fái vitneskju um slík tilvik og aðildarríkin ættu því að tilkynna framkvæmdastjórninni um þau.
- 15) Þjónustuveitendur verða að gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja öryggi þjónustunnar sem þeir veita, ef nauðsyn krefur í samstarfi við þann sem býður fram aðgang að netum, og upplýsa áskrifendur um það ef sérstök hættu er á því að netöryggi bregðist. Öryggið er metið á grundvelli ákvæða 17. gr. í tilskipun 95/46/EB.
- 16) Gera verður ráðstafanir til að koma í veg fyrir óleyfilegan aðgang að fjarskiptum til að vernda trúnað að því er varðar fjarskipti um almenn fjarskiptanet og fjarskiptaþjónustu sem er aðgengileg öllum. Í lögum sumra aðildarríkja er einungis lagt bann við óleyfilegum aðgangi að fjarskiptum af ásetningi.
- 17) Gögn um áskrifendur, sem eru notuð við afgreiðslu símtala, innihalda upplýsingar um einkalíf einstaklinga og snerta rétt þeirra til að samskipti séu bundin trúnaði eða þau snerta réttmæta hagsmuni lögpersóna. Slík gögn má einungis geyma að því marki sem er nauðsynlegt til að geta veitt þjónustuna, gefið út reikninga og innheimt gjöld fyrir samtengingu og einungis í takmarkaðan tíma. Öll frekari vinnsla, sem veitandi fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg kann að hafa hug á vegna markaðssetningar sinnar eigin fjarskiptaþjónustu, er því aðeins leyfileg að áskrifandinn hafi veitt samþykki sitt, á grundvelli réttra og ítarlegra upplýsinga frá veitanda fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg, um það hvers konar frekari vinnsla hann áformar.
- 18) Möguleikar áskrifenda á því að sannreyna hvort þóknun sú sem þjónustuveitandi krefur þá um sé rétt hafa aukist með tilkomu sundurliðaðra reikninga. Jafnframt getur það stefnt í hættu verndun einkalífs notenda fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg. Þess vegna ber aðildarríkjunum að hvetja til þróunar á valmöguleikum í fjarskiptaþjónustu til að vernda einkalíf notandans, til dæmis með annars konar greiðslumöguleikum sem veita nafnlausan eða stranglega leynilegan aðgang að fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg, til dæmis með símakortum eða greiðslu með greiðslukortum. Að öðrum kosti geta aðildarríkin, í sama tilgangi, krafist þess að tiltekinn fjöldi tölustafa sé þurrkaður út úr númerum sem hringt er í og eru tilgreind í sundurliðuðum reikningum.
- 19) Nauðsynlegt er, að því er varðar númerabirtingu, að vernda rétt þess sem hringir til að halda leyndu því númeri sem hringt er úr og rétt þess sem hringt er til

að hafna símtölum frá númerum sem eru ekki gefin upp. Í sérstökum tilvikum er réttlætanlegt að koma í veg fyrir að vörn gegn númerabirtingu sé notuð. Tiltæknir áskrifendur, einkum þeir sem reka hjálparstarf og slík samtök, hafa hag af því að nafnleynd sé tryggð á þeim símtölum sem berast til þeirra. Nauðsynlegt er, að því er varðar svarnúmerabirtingu, að vernda réttmæta hagsmuni þeirra sem hringt er til og rétt til að láta ekki birta númerið sem hringjandinn tengist í raun, einkum þegar um er að ræða framsend símtöl. Þeir sem veita fjarskiptapjónustu, sem er öllum aðgengileg, verða að tilkynna áskrifendum sínum um það hvort númera- og svarnúmerabirting er notuð í kerfinu og um alla þjónustu sem í boði er á grundvelli númera- og svarnúmerabirtingar og um þá kosti sem standa til boða til að vernda einkalíf. Þetta veitir áskrifendum tækifæri til að taka upplýsta ákvörðun um það hvaða kost þeir velja til verndar einkalífsins. Möguleikar til verndar einkalífsins sem eru í boði fyrir einstakar línur þurfa ekki endilega að vera fyrir hendi sem sjálfvirk netþjónusta en geta fengist með einfaldri beiðni til aðila sem veitir fjarskiptapjónustu sem er öllum aðgengileg.

- 20) Gera verður öryggisráðstafanir til að koma í veg fyrir að áskrifendur verði fyrir óþægindum vegna sjálfvirkrar framsendingar símtala annarra. Í slíkum tilvikum verða áskrifendur að eiga þann möguleika að geta stöðvað framsendingu símtala á endabúnað þeirra með einfaldri beiðni til aðilans sem veitir fjarskiptapjónustu sem er öllum aðgengileg.
- 21) Símaskrá er dreift í stóru upplagi og eru þær öllum aðgengilegar. Vegna réttar einstaklinga til verndar einkalífs og réttmætra hagsmuna lögpersóna verða áskrifendur að geta ráðið því að hve miklu leyti persónuupplýsingar um þá eru birtar í símaskrá. Aðildarríkin geta takmarkað þennan möguleika við áskrifendur sem eru einstaklingar.
- 22) Gera verður öryggisráðstafanir til að koma í veg fyrir að ráðist sé inn í einkalíf áskrifenda með óæskilegum símtölum og símaþréfum. Aðildarríkin geta takmarkað þessar öryggisráðstafanir við áskrifendur sem eru einstaklingar.
- 23) Nauðsynlegt er að tryggja samhæfingu tæknilegra atriða, sem eru tekin upp í fjarskiptabúnaði til gagnaverndar svo að þau samrýmist framkvæmd innri markaðarins.
- 24) Líkt og kveðið er á um í 13. gr. tilskipunar 95/46/EB geta aðildarríkin einkum og sér í lagi takmarkað skyldur og réttindi áskrifenda við tiltekna aðstæður, til dæmis með því að tryggja að veitandi fjarskiptapjónustu, sem er öllum aðgengileg, geti, í samræmi við landslög og í þeim tilgangi að koma í veg fyrir eða koma upp um lögbrot eða vegna öryggis ríkisins,

komið í veg fyrir að vörn gegn númerabirtingu sé notuð.

- 25) Ef réttur notenda og áskrifenda er ekki virtur er nauðsynlegt að kveða á um lagaleg úrræði í landslögum. Hver sá sem fer ekki að þeim innlendu ákvæðum, sem eru sett samkvæmt þessari tilskipun, skal sæta viðurlögum hvort sem mál hans fellur undir einkarétt eða opinberan rétt.
- 26) Varðandi beitingu þessarar tilskipunar getur verið gagnlegt að líta til reynslu starfshóps um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga sem í eru fulltrúar eftirlitsyfirvalda aðildarríkjanna og komið var á fót samkvæmt 29. gr. tilskipunar 95/46/EB.
- 27) Að teknu tilliti til tækniþróunar á sviði fjarskipta og þeirrar þróunar í framboði á þjónustu sem orðið hefur í kjölfarið verður nauðsynlegt að ákveða tæknilýsingu fyrir þá flokka gagna sem eru taldir upp í viðaukanum við þessa tilskipun vegna beitingar 6. gr. þessarar tilskipunar með aðstoð nefndar sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna, sem komið er á fót samkvæmt 31. gr. tilskipunar 95/46/EB, með það fyrir augum að tryggja samfellda beitingu krafna sem eru settar fram í þessari tilskipun án tillits til tæknibreytinga. Þessi málsmeðferð á eingöngu við um tækniforskriftir sem eru nauðsynlegar til að laga viðaukann að nýrri tækniþróun, að teknu tilliti til breytinga á markaði og eftirspurnar neytenda. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna Evrópuþinginu á tilhlýðilegan hátt ef hún áformar að beita þessari málsmeðferð. Að öðrum kosti skal beita málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 100. gr. a í sáttmálanum.
- 28) Til að auðveldara sé að fara að ákvæðum þessarar tilskipunar er þörf á ákveðnu sér fyrirkomulagi við vinnslu þeirra gagna sem þegar eru í vinnslu á þeim degi er innlend framkvæmdalöggjöf tekur gildi samkvæmt þessari tilskipun.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið og gildissvið

1. Í þessari tilskipun er kveðið á um samhæfingu ákvæða aðildarríkjanna til að tryggja að vernd grundvallarréttinda og mannfrelsis sé á sama stigi, einkum að því er varðar réttinn til friðhelgi einkalífsins vegna vinnslu persónuupplýsinga á fjarskiptasviðinu og til að tryggja frjálsan flutning slíkra gagna og um fjarskiptabúnað og þjónustu í bandalaginu.
2. Ákvæði þessarar tilskipunar eru viðbót við og nánari umfjöllun um ákvæði tilskipunar 95/46/EB með það fyrir

augum að ná þeim markmiðum sem um getur í 1. mgr. Þar að auki er kveðið á um réttmæta hagsmuni áskrifenda sem eru lögpersónur.

3. Þessi tilskipun gildir ekki um starfsemi sem fellur utan gildissviðs laga bandalagsins, til dæmis þá starfsemi sem kveðið er á um í V. og VI. bálki sáttmálans um Evrópusambandið og undir engum kringumstæðum um starfsemi sem varðar almannaoðryggi, varnarmál, öryggi ríkisins (þar á meðal efnahagslega velferð ríkisins ef starfsemin tengist öryggismálum ríkisins) og starfsemi ríkisins á sviði refsilaga.

2. gr.

Skilgreiningar

Auk skilgreininganna, sem koma fram í tilskipun 95/46/EB, er merking eftirfarandi hugtaka í þessari tilskipun sem hér segir:

- „áskrifandi“: einstaklingur eða lögpersóna sem hefur gert samning við veitanda fjarskiptaþjónustu, sem er öllum aðgengileg, um að veita slíka þjónustu;
- „notandi“: einstaklingur sem notar fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg, til einkanota eða vegna atvinnureksturs, þótt hann hafi ekki endilega gerst áskrifandi að þjónustunni;
- „almennt fjarskiptanet“: sendibúnaður og, ef við á, skiptibúnaður og annar búnaður sem gerir kleift að flytja merki milli skilgreindra tengipunkta um þráð, með útvarpsbylgjum, ljóstæknilegum aðferðum eða með öðrum rafsegulaðferðum, sem eru notaðar í heild eða að hluta, til að veita fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg;
- „fjarskiptaþjónusta“: þjónusta sem að nokkru eða öllu leyti felst í því að senda og beina merkjum um fjarskiptanet, að undanskildum hljóðvarps- og sjónvarpssendingum.

3. gr.

Þjónusta

1. Þessi tilskipun gildir um meðferð persónuupplýsinga í tengslum við framboð fjarskiptaþjónustu, sem er öllum aðgengileg, á almennum fjarskiptanetum í bandalaginu, einkum um stafræna samþætta þjónustunetið (ISDN-samnetið) og almenn stafræn farsímakerfi.

2. Ákvæði 8., 9. og 10. gr. gilda um áskriftarlínur sem eru tengdar við stafrænar skiptistöðvar og, þegar það er tæknilega framkvæmanlegt og hefur ekki í för með sér óhóflega mikil útgjöld, um áskriftarlínur sem eru tengdar við hliðrænar skiptistöðvar.

3. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um tilvik þar sem það myndi verða tæknilega óframkvæmanlegt eða hafa í för með sér óhóflega miklar fjárfestingar að uppfylla kröfur 8., 9. og 10. gr.

4. gr.

Öryggi

1. Sá sem býður fram fjarskiptaþjónustu, sem er öllum aðgengileg, verður að gera viðeigandi ráðstafanir, tæknilega og skipulagslega, til að standa vörð um öryggi þeirrar þjónustu sem hann veitir, ef nauðsyn krefur í samstarfi við þann sem býður fram aðgang að almennum fjarskiptaneti, með tilliti til netöryggis. Þessar ráðstafanir skulu, að teknu tilliti til tæknistigs og kostnaðar við framkvæmdina, tryggja hæfilegt öryggisstig miðað við þá áhættu sem um er að ræða.

2. Sé um að ræða sérstaka hættu á því að netöryggi bregðist verður veitandi fjarskiptaþjónustu, sem er öllum aðgengileg, að upplýsa áskrifendur um slíka áhættu og öll hugsanleg úrræði, þar á meðal kostnaðinn í tengslum við þau.

5. gr.

Fjarskiptaleynd

1. Aðildarríkin skulu, með setningu innlendra reglna, tryggja fjarskiptaleynd við notkun almennra fjarskiptaneta og fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg. Einkum skulu þau leggja bann við hlustun, upptöku, geymslu eða öðrum aðferðum við hleranir eða eftirlit með fjarskiptum af öðrum en notendum, án samþykkis viðkomandi notanda, nema þegar slíkt er heimilt samkvæmt lögum í samræmi við 1. mgr. 14. gr.

2. Ákvæði 1. mgr. hefur ekki áhrif á upptökur, sem eru heimilar samkvæmt lögum, á símtölum í tengslum við lögleg viðskipti með það fyrir augum að geta lagt fram sönnun um viðskipti eða önnur samskipti í atvinnulífnum.

6. gr.

Umferðar- og gjaldtökugögn

1. Eyða verður umferðargögnum, sem varða áskrifendur og notendur, sem verða til við afgreiðslu símtala og eru í vörslu þess sem býður fram almenn fjarskiptanet og/eða fjarskiptaþjónustu, sem er öllum aðgengileg, eða aðskilja þau frá nafni strax og símtali lýkur, með fyrirvara um ákvæði 2., 3. og 4. mgr.

2. Þegar um er að ræða gögn vegna innheimtu áskriftargjalda og gjöld vegna samtengingar er heimilt að vinna úr gögnunum sem um getur í viðaukanum. Slík vinnsla er aðeins heimil til loka þess tímabils þegar lögum samkvæmt er hægt að vefengja eða reikningsfæra greiðslu.

3. Veitanda fjarskiptabjónustu, sem er öllum aðgengileg, er heimilt að vinna úr gögnunum, sem um getur í 2. mgr., til markaðssetningar eigin þjónustu ef áskrifandinn hefur gefið samþykki sitt.

4. Vinnsla umferðar- og gjalddökugagna verður að takmarkast við þá sem vinna undir umsjón þeirra sem bjóða fram almenn fjarskiptanet og/eða fjarskiptabjónustu, sem er öllum aðgengileg, og sjá um gjalddöku eða umferðarstjórn, fyrirspurnir frá viðskiptavinum, að koma upp um svik og um markaðssetningu viðkomandi fjarskiptabjónustu og hún verður að takmarkast við það sem er nauðsynlegt vegna slíkrar starfsemi.

5. Ákvæði 1., 2., 3. og 4. mgr. koma ekki í veg fyrir að lögbær yfirvöld geti fengið upplýsingar um umferðar- og gjalddökugögn í samræmi við gildandi lög í því skyni að leysa deilumál, einkum deilumál sem fjalla um samtengingu eða gjalddöku.

7. gr.

Sundurliðaðir reikningar

1. Áskrifendur eiga rétt á því að reikningar, sem þeir fá, séu ósundurliðaðir.

2. Aðildarríkin skulu beita innlendum ákvæðum til að brúa bilið milli réttar þeirra áskrifenda, sem fá sundurliðaða reikninga, og friðhelgi einkalífs þeirra sem hringja og áskrifenda sem hringt er til, til dæmis með því að tryggja að slíkir notendur og áskrifendur hafi næga aðra fjarskipta- og greiðslumöguleika.

8. gr.

Númera- og svarnúmerabirting og takmarkanir á henni

1. Þegar boðið er upp á númerabirtingu þess sem hringir verður sá hinn sami að eiga möguleika á því, á auðveldan hátt og sér að kostnaðarlausu, að útiloka númerabirtingu fyrir hvert símtal um sig. Áskrifandi sem hringir verður að hafa þennan möguleika fyrir hverja línu um sig.

2. Þegar boðið er upp á númerabirtingu verður áskrifandinn sem hringt er til að eiga möguleika á því, á auðveldan hátt og sér að kostnaðarlausu miðað við eðlilega notkun þessa möguleika, að útiloka númerabirtingu á móttæknum símtölum.

3. Þegar boðið er upp á númerabirtingu þess sem hringir og þegar númerið er birt áður en símtalið er afgreitt verður áskrifandinn sem hringt er til að eiga möguleika á því, á auðveldan hátt, að hafna símtölum þar sem notandinn eða áskrifandinn sem hringir hefur útilokað númerabirtingu.

4. Þegar boðið er upp á svarnúmerabirtingu verður áskrifandinn sem hringt er til að eiga möguleika á því, á

auðveldan hátt og sér að kostnaðarlausu, að útiloka svarnúmerabirtingu til þess notanda sem hringir.

5. Ákvæði 1. mgr. gilda einnig að því er varðar símtöl frá bandalaginu til þriðju landa. Ákvæði 2., 3. og 4. mgr. gilda einnig um símtöl sem berast frá þriðju löndum.

6. Aðildarríkin skulu sjá til þess að þegar boðið er upp á númera- og/eða svarnúmerabirtingu upplýsi veitendur fjarskiptabjónustu, sem er öllum aðgengileg, almenning um það og um möguleikana sem greint er frá í 1., 2., 3. og 4. mgr.

9. gr.

Undantekningar

Aðildarríkin skulu sjá til þess að gagnsæ ákvæði gildi um það á hvaða hátt þeir sem bjóða fram almenn fjarskiptanet og/eða fjarskiptabjónustu, sem er öllum aðgengileg, geti komið í veg fyrir að vörn gegn númerabirtingu númersins þáðan sem hringt er sé notuð:

- tímabundið, að beiðni áskrifanda um að símtöl sem valda ónæði eða óþægindum verði rakin. Þegar um slíkt er að ræða verða gögnin, sem innihalda auðkenni áskrifandans sem hringir, geymd í samræmi við landslög og gerð aðgengileg af hálfu þeirra sem bjóða fram almenn fjarskiptanet og/eða fjarskiptabjónustu sem er öllum aðgengileg,
- fyrir hverja línu um sig, þegar um er að ræða fyrirtæki sem bregðast við neyðarsímtölum og eru viðurkennd sem slík af aðildarríkinu, þar á meðal handhafar lögregluvalds, sjúkrahúsfreiðar og slökkviliðsbifreiðar, til að taka á móti slíkum símtölum.

10. gr.

Sjálfvirk framsending símtala

Aðildarríkin skulu sjá til þess að allir áskrifendur hafi, sér að kostnaðarlausu og með auðveldum hætti, möguleika á að stöðva framsendingu sjálfvirkra símtala þriðja aðila til endabúnaðar áskrifandans.

11. gr.

Áskrifendaskrár

1. Persónuupplýsingar sem er að finna í prentuðum eða rafrænum skráum yfir áskrifendur, sem eru aðgengilegar almenningi eða hægt að nálgast með leitarþjónustu, skulu takmarkaðar við það sem er nauðsynlegt til að bera kennsl á tiltekinn áskrifanda nema áskrifandinn hafi ótvírætt gefið samþykki sitt fyrir birtingu frekari persónuupplýsinga. Áskrifandinn skal eiga rétt á því, sér að kostnaðarlausu, að vera ekki skráður í prentaða eða rafræna skrá ef hann óskar

eftir því, að gefa til kynna að ekki sé heimilt að nota persónuupplýsingar um hann í beinum markaðslegum tilgangi, að láta ekki fullt heimilisfang koma fram og að ekki komi fram, málfræðilega, hvers kyns áskrifandinn er.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. geta aðildarríkin heimilað fjarskipta fyrirtækjum að krefja þá áskrifendur um greiðslu sem vilja tryggja að upplýsingar um þá verði ekki notaðar í skrá, að því gefnu að fjárhæðin sem um er að ræða letji menn ekki í því að nýta sér þennan rétt og, að teknu tilliti til gæðakrafna almennu skrárinnar miðað við altæka þjónustu, sé fjárhæðin takmörkuð við raunverulegan kostnað sem fyrirtækið ber vegna aðlögunar og uppfærslu á áskrifendaskrá sem ekki á að taka með í almennu skránni.

3. Rétturinn sem er veittur samkvæmt 1. mgr. gildir um áskrifendur sem eru einstaklingar. Aðildarríkin skulu einnig tryggja, innan ramma laga bandalagsins og gildandi landslaga, að réttmætir hagsmunir annarra áskrifenda en einstaklinga séu nægilega tryggðir að því er varðar færslur þeirra í almennum áskrifendaskrá.

12. gr.

Óæskileg símtöl

1. Einungis má leyfa sjálfvirk upphringingarkerfi án mannlegrar fhlotunar (sjálfvirkar upphringingavélar) eða símbréfatæki (faxtæki) í beinum markaðslegum tilgangi þegar um er að ræða áskrifendur sem hafa gefið samþykki sitt fyrirfram.

2. Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja, án þess að gjald komi fyrir, að óæskileg símtöl, í beinum markaðslegum tilgangi, með öðrum aðferðum en um getur í 1. mgr. séu ekki leyfð, hvorki án samþykkis viðkomandi áskrifenda né þegar áskrifendur hafa óskað eftir því að fá ekki slík símtöl; í landslögum skal ákvarða hvorn kostinn skuli velja.

3. Rétturinn sem er veittur samkvæmt 1. og 2. mgr. gildir um áskrifendur sem eru einstaklingar. Aðildarríkin skulu einnig tryggja, innan ramma laga bandalagsins og gildandi landslaga, að réttmætir hagsmunir annarra áskrifenda en einstaklinga séu nægilega tryggðir að því er varðar óæskileg símtöl.

13. gr.

Tæknileg atriði og stöðlun

1. Við framkvæmd ákvæða þessarar tilskipunar skulu aðildarríkin sjá til þess, í samræmi við 2. og 3. mgr., að ekki séu gerðar neinar ófrávikjanlegar kröfur um sérstök tæknileg atriði varðandi endabúnað og annan fjarskiptabúnað sem gætu komið í veg fyrir markaðssetningu búnaðarins og frjálsa dreifingu slíks búnaðar í aðildarlöndunum og milli þeirra.

Þegar einungis er unnt að koma ákvæðum þessarar tilskipunar í framkvæmd með því að gera kröfu um sérstök tæknileg atriði skulu aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni um það samkvæmt ákvæðunum sem kveðið er á um í tilskipun 83/189/EBE ⁽¹⁾ sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða.

2. Ef þörf krefur sér framkvæmdastjórnin til þess að settir verði sameiginlegir evrópskir staðlar vegna framkvæmdar sérstakra tæknilegra atriða í samræmi við lög bandalagsins um samræmingu laga aðildarríkjanna um endabúnað til fjarskipta, þar á meðal gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra, og ákvörðun ráðsins 87/95/EBE frá 22. desember 1986 um stöðlun á sviði upplýsingatækni og fjarskipta ⁽²⁾.

14. gr.

Útvíkkun á gildissviði tiltekinnar ákvæða tilskipunar 95/46/EB

1. Aðildarríkin geta samþykkt lagaákvæði til að takmarka umfang þeirra skuldbindinga og réttinda sem kveðið er á um í 5. og 6. gr. og 8. gr. (1., 2., 3. og 4. mgr.) þegar slík takmörkun er nauðsynleg ráðstöfun til að tryggja þjóðaröryggi, landvarnir, almannaoöryggi og til að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um og ákæra fyrir lögbrot eða vegna óleyfilegrar notkunar á fjarskiptakerfinu eins og um getur í 1. mgr. 13. gr. tilskipunar 95/46/EB.

2. Ákvæði III. kafla um lagaleg úrræði, bótaábyrgð og viðurlög í tilskipun 95/46/EB gilda um innlend ákvæði sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og að teknu tilliti til einstakra réttinda sem leiðir af þessari tilskipun.

3. Starfshópurinn um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem komið var á fót samkvæmt 29. gr. tilskipunar 95/46/EB, skal framkvæma verkefni sem mælt er fyrir um í 30. gr. áðurnefndrar tilskipunar og taka einnig tillit til verndar grundvallarréttinda og frelsis og réttmætra hagsmuna á fjarskiptasviðinu sem þessi tilskipun fjallar um.

4. Framkvæmdastjórnin skal, með aðstoð nefndar sem komið var á fót með 31. gr. tilskipunar 95/46/EB, mæla fyrir um tækniforskriftir í viðaukanum samkvæmt málsmæðferðinni sem er lýst í þeirri grein. Nefndin skal sérstaklega kölluð saman vegna þeirra mála sem fjallað er um í þessari tilskipun.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 109, 26.4.1983, bls. 8. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 94/10/EB (Stjtið. EB L 100, 19.4.1994, bls. 30).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 36, 7.2.1987, bls. 31. Ákvörðuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

*15. gr.***Framkvæmd tilskipunarinnar**

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 24. október 1998.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein skulu aðildarríkin samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að 5. gr. þessarar tilskipunar eigi síðar en 24. október 2000.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Þrátt fyrir 3. mgr. 6. gr. er samþykkis ekki krafist þegar um er að ræða vinnslu sem þegar er hafin á þeim degi er innlend ákvæði, samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, öðlast gildi. Í þeim tilvikum skulu áskrifendur látnir vita um þessa vinnslu og ef þeir leggja ekki fram andmæli innan frests sem aðildarríkið ákveður teljast þeir hafa gefið samþykki sitt.

3. Ákvæði 11. gr. gilda ekki um útgáfur af áskrifenda-skrám sem hafa verið gefnar út áður en innlendu ákvæðin, sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, öðlast gildi.

4. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

*16. gr.***Viðtakendur**

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. desember 1997.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J.-C. JUNKER

forseti.

*VIÐAUKI***Gagnaskrá**

Vinnsla eftirfarandi gagna er heimil í þeim tilgangi sem um getur í 2. mgr. 6. gr.:

Gögn sem innihalda:

- númer eða auðkenni endabúnaðar áskrifanda,
- pósthfang áskrifandans og tegund búnaðar,
- heildartölu eininga sem gjald er tekið fyrir á reikningstímabilinu,
- númer áskrifenda sem hringt er til,
- tegund, upphafstíma og lengd símtala og/eða magn þeirra gagna sem eru flutt,
- dagsetning símtals/þjónustu,
- aðrar upplýsingar varðandi greiðslur, til dæmis fyrirframgreiðslur, afborganir, lokanir og ítrekanir.

2000/EES/54/10

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 85/1999****frá 25. júní 1999****um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breyt-
ingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun
sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 68/1999 frá 28. maí
1999⁽¹⁾.

Reglugerð ráðsins (EB) nr. 2411/98 frá 3. nóvember 1998
um viðurkenningu á auðkenni aðildarríkis þar sem skráð
eru vélknúin ökutæki og eftirvagnar þeirra í akstri innan
bandalagsins⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:*1. gr.*

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 24a (tilskipun ráðsins
91/439/EBE) í XIII. viðauka við samninginn:

„24b. **398 R 2411:** Reglugerð ráðsins (EB) nr. 2411/98
frá 3. nóvember 1998 um viðurkenningu á auðkenni
aðildarríkis þar sem skráð eru vélknúin ökutæki og
eftirvagnar þeirra í akstri innan bandalagsins (Stjtið. EB L
299, 10.11.1998, bls. 1).“

2. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2411/98 á
íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar
ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 17. september 1999, að
því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr.
samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefnd-
inni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 25. júní 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

(¹) Stjtið. EB L 284, 9.11.2000, bls. 54, og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr.
51, 9.11.2000, bls. 41.

(²) Stjtið. EB L 299, 10.11.1998, bls. 1.

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 2411/98**frá 3. nóvember 1998****um viðurkenningu á auðkenni aðildarríkis þar sem skráð eru vélknúin ökutæki og eftirvagnar þeirra í akstri innan bandalagsins(*)**

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum d-lið 1. mgr. 75. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Bandalagið hefur samþykkt tiltekinn fjölda ráðstafana sem ætlað er að tryggja snurðulausa starfsemi innri markaðar sem myndar svæði án landamæra þar sem frjálsir vöruflutningar, fólksflutningar, þjónustustarfsemi og fjármagnsflutningar eru tryggðir í samræmi við ákvæði sáttmálans.
- 2) Nokkur aðildarríkjanna eru aðilar að Vínarsamningnum frá 1968 um umferð á vegum ⁽⁴⁾, hér á eftir nefndur „samningurinn“, en í 37. gr. hans er kveðið á um að á sérhverju vélknúnu ökutæki í akstri milli landa skuli, auk skráningarnúmers, vera auðkenni skráningarríkis ökutækisins.
- 3) Bandalagið er ekki aðili að þeim samningi en nokkur af aðildarríkjum þess sem eru aðilar að honum styðjast við ákvæði 37. gr. hans. Í þessum aðildarríkjum er þess krafist að á ökutækjum frá öðrum aðildarríkjum sé auðkenni sem kveðið er á um í 3. viðauka samn-

ingsins. Sum þessara aðildarríkja viðurkenna ekki önnur auðkenni á borð við þau sem eru á skráningarmerkjum sem eru ekki í samræmi við 3. viðauka samningsins, enda þótt á þeim séu tákn aðildarríkisins þar sem ökutækið er skráð.

- 4) Nokkur aðildarríkjanna hafa tekið upp skráningarmerki þar sem lengst til vinstri er blátt svæði með 12 gulum stjörnum sem standa fyrir Evrópufánann, ásamt auðkenni þess aðildarríkis þar sem ökutækið er skráð. Þetta auðkenni nægir að því er varðar flutninga innan bandalagsins, enda uppfylli það skilyrði 37. gr. samningsins um auðkenningu skráningar-ríkisins.
- 5) Aðildarríkjum, sem krefjast þess að á ökutækjum frá öðrum aðildarríkjum séu auðkenni skráningarríkisins, ber einnig að viðurkenna merkið eins og kveðið er á um í viðaukanum við þessa reglugerð.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:*1. gr.*

Þessi reglugerð gildir um ökutæki sem eru skráð í aðildarríkjunum og er ekið innan bandalagsins.

2. gr.

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „Auðkenni aðildarríkis þar sem ökutæki er skráð“: einn til þrír latneskir bókstafir með hástöfum sem eru tákn aðildarríkisins þar sem ökutækið er skráð.
2. „Ökutæki“: sérhvert vélknúið ökutæki og eftirvagn þess í skilningi:
- tilskipunar ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna að því er varðar gerðarviðurkenningu vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra ⁽¹⁾,

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 299, 10.11.1998, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 85/1999 frá 25. júní 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 290, 24. 9. 1997, bls. 25 og Stjtið. EB C 159, 26. 5. 1998, bls. 16.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 95, 30. 3. 1998, bls. 32.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 19. febrúar 1998 (Stjtið. EB C 80, 16. 3. 1998, bls. 210), sameiginleg afstaða ráðsins frá 5. júní 1998 (Stjtið. EB C 227, 20. 7. 1998, bls. 31) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 7. október 1998 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Vínarsamningurinn frá 8. nóvember 1968, gerður á vegum efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu.

- tilskipunar ráðsins 92/61/EBE frá 30. júní 1992 að því er varðar gerðarviðurkenningu tví- og þríhjóla vélknúinna ökutækja ⁽²⁾.

3. gr.

Aðildarríkin, sem krefjast þess að á ökutækjum, skráðum í öðru aðildarríki, séu auðkennandi skráningarmerki þegar þeim er ekið á yfirráðasvæði þeirra, viðurkenna að auðkenni aðildarríkisins þar sem ökutækið er skráð, sem

er lengst til vinstri á skráningarmerkinu í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð, jafngildi öðrum einkennum sem þau viðurkenna sem tákn skráningarrríkis ökutækisins.

4. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 3. nóvember 1998.

Fyrir hönd ráðsins,

B. PRAMMER

forseti.

⁽¹⁾ Stjtíð. EB L 42, 23. 2. 1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 97/27/EB (Stjtíð. EB L 233, 25. 8. 1997, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtíð. EB L 225, 10. 8. 1992, bls. 72. Tilskipuninni var breytt með aðildarlögunum árið 1994.

VIÐAUKI

**LÝSING Á AUÐKENNI AÐILDARRÍKISINS ÞAR SEM ÖKUTÆKI ER SKRÁÐ SEM SKAL FEST
LENGST TIL VINSTRI Á SKRÁNINGARMERKIÐ**

FYRIRMYND 1 (dæmi)

Litir:

1. Blár endurskinsbakgrunnur (Munsell-viðmiðun 5,9 pb 3,4/15,1)
2. 12 gular endurskinsstjörnur
3. Auðkenni aðildarríkisins þar sem ökutæki er skráð, með endurskini í hvítum eða gulum lit

Samsetning og mál:

1. Blár bakgrunnur:

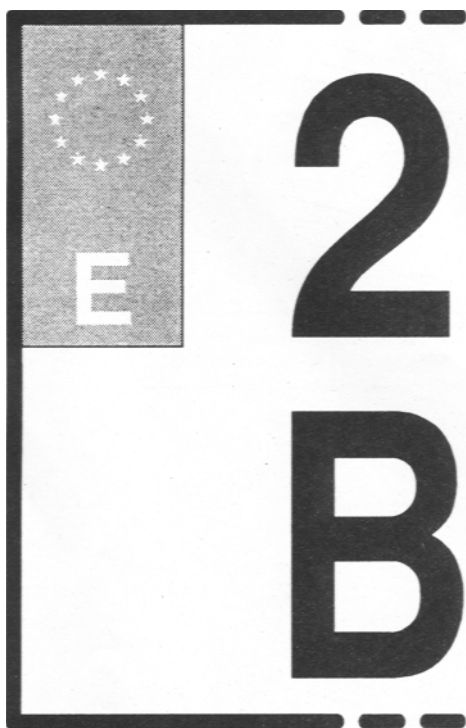
hæð = lágmark 98 mm

breidd = lágmark 40 mm, hámark 50 mm
2. Stjörnurnar 12 skulu vera í hring með 15 mm radíus; bil á milli odda hverra tveggja stjarna = 4 til 5 mm
3. Auðkenni aðildarríkisins þar sem ökutæki er skráð:

hæð = lágmark 20 mm

breidd hvers auðkennisstafs = 4 til 5 mm

FYRIRMYND 2 (dæmi)

Pegar mál bláa bakgrunnsins hafa verið minnkuð á skráningarmerkjum með tveimur línunum (sjá fyrirmynd 2) og/eða á skráningarmerkjum sem ætluð eru fyrir tví- eða þríhjóla ökutæki, má minnka stjörnurnar hlutfallslega og auðkenni aðildarríkis sem skráð hefur ökutækið.

2000/EES/54/11

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 86/1999****frá 25. júní 1999****um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breyt-
ingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun
sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 68/1999 frá 28. maí
1999⁽¹⁾.

Tilskipun ráðsins 98/18/EB frá 17. mars 1998 um öryggis-
reglur og öryggisstaðla fyrir farþegaskip⁽²⁾ skal felld inn í
samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:*1. gr.*

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 56e (tilskipun ráðsins
98/41/EB) í XIII. viðauka við samninginn:

„56f. **398 L 0018:** Tilskipun ráðsins 98/18/EB frá 17. mars
1998 um öryggisreglur og öryggisstaðla fyrir
farþegaskip (Stjtið. EB L 144, 15.5.1998, bls. 1).“

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar ráðsins 98/18/EB á íslensku og
norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar
á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 24. desember 1999, að því
tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr.
samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-
nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 25. júní 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 284, 9.11.2000, bls. 54, og EES-viðbætur við Stjtið. EB
nr. 51, 9.11.2000, bls. 41.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 144, 15.5.1998, bls. 1.

TILSKIPUN RÁÐSINS 98/18/EB**frá 17. mars 1998****um öryggisreglur og staðla fyrir farþegaskip(*)**

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 84 gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samþykkja verður frekari ráðstafanir innan ramma sameiginlegrar stefnu í flutningamálum til að tryggja öryggi í sjóflutningum.
- 2) Nýleg sjóslys, þar sem farþegaskip áttu í hlut og mikið manntjón varð, eru mikið áhyggjuefni í bandalaginu. Einstaklingar, sem sigla með farþegaskipum og háhraðafarþegaförum innan bandalagsins, eiga að geta búist við og treyst því að fyllsta öryggis sé gætt um borð.
- 3) Vinnutæki og persónuhlífar starfsmanna falla ekki undir þessa tilskipun heldur ákvæði tilskipunar ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽⁴⁾ og undir viðeigandi ákvæði sértilskipana sem tengjast henni um notkun slíkra tækja um borð í farþegaskipum í innanlandssiglingum.
- 4) Flutningar með farþega á sjó milli aðildarríkja voru gefnir frjálsir með reglugerð (EBE) nr. 4055/86 ⁽⁵⁾. Innan fárra ára verður meginreglunni um frjálsa sjóflutninga innan aðildarríkjanna (gestaflutningar á sjó), sem kveðið er á um í reglugerð (EBE) nr. 3577/92 ⁽⁶⁾, beitt til fulls hvarvetna í bandalaginu.
- 5) Til að unnt sé að ná miklu öryggi og ryðja úr vegi viðskiptahindrunum er nauðsynlegt að setja samhæfða öryggisstaðla á viðeigandi stigi fyrir farþegaskip og för sem veita þjónustu innanlands. Alþjóðasiglingamálastofnunin (IMO) vinnur að því að setja staðla um skip í millilandasiglingum. Í þessari tilskipun er sett fram málsmeðferð um beiðni um aðgerðir af hálfu Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar til að samræma staðla um millilandasiglingar stöðlum þessarar tilskipunar.
- 6) Eins og lagt er til í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar „Sameiginleg stefna um öryggi á hafi úti“ hefur ráðið, í ályktun ráðsins frá 8. júní 1993 um sameiginlega stefnu um öryggi á hafi úti ⁽⁷⁾ og Evrópuþingið, meðal annars í ályktun frá 27. október 1994 um öryggi á hafi úti ⁽⁸⁾, hvatt framkvæmdastjórnina til að leggja, eins fljótt og auðið er, fram formlegar tillögur um öryggisreglur fyrir farþegaskip í innanlandssiglingum.
- 7) Aðgerðir á vettvangi bandalagsins eru eina leiðin til að koma á almennu lágmarksöryggi fyrir skip hvarvetna innan bandalagsins, þar sem farþegaflutningar á sjó eru hluti af innri markaðinum.
- 8) Í ljósi hlutfallsreglunnar er tilskipun ráðsins viðeigandi löggerningur þar sem hún myndar ramma um samræmda og lögböðna beitingu aðildarríkjanna á öryggisstöðlum en veitir þó hverju aðildarríki rétt til að ákveða hvers konar gerningar henta best til að koma þeim til framkvæmda samkvæmt kerfi landsins.
- 9) Í því skyni að auka öryggi og forðast röskun á samkeppni skulu almennar öryggiskröfur eiga við um farþegaskip og háhraðafarþegaför í innanlandssiglingum í bandalaginu án tillits til þess undir hvaða fána þau sigla. Hins vegar verður að útiloka tiltekna

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 144, 15.5.1998, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 86/1999 frá 25. júní 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(1) Stjtið. EB C 238, 16.8.1996, bls. 1.

(2) Stjtið. EB C 212, 22.7.1996, bls. 21.

(3) Álit Evrópuþingsins frá 5. september 1996 (Stjtið. EB C 277, 23.9.1996, bls. 19), sameiginleg afstaða ráðsins frá 17. júní 1997 (Stjtið. EB C 293, 26.9.1997, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 6. nóvember 1997 (Stjtið. EB C 358, 24.11.1997, bls. 27).

(4) Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

(5) Stjtið. EB L 378, 31.12.1986, bls. 1.

(6) Stjtið. EB L 364, 12.12.1992, bls. 7.

(7) Stjtið. EB C 271, 7.10.1993, bls. 1.

(8) Stjtið. EB C 323, 21.11.1994, bls. 176.

flokka skipa frá reglum þessarar tilskipunar þegar reglurnar eiga ekki við af tæknilegum ástæðum eða eru ekki hagkvæmar í efnahagslegu tilliti.

- 10) Rétt er að setja farþegaskip í mismunandi flokka eftir stærð og aðstæðum á hafsvæðunum sem þau starfa á. Rétt er að flokka háhraðafarþegaför í samræmi við ákvæði reglna Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um háhraðaför.
- 11) Helsti viðmiðunarrámi fyrir öryggisstaðla skal vera alþjóðasamþykktin um öryggi mannslífa á hafinu frá 1974, með áorðnum breytingum, en í henni er að finna staðla um farþegaskip og háhraðafarþegaför í millilandasiglingum, sem hafa verið samþykktir á alþjóðavettvangi, svo og viðeigandi ályktanir Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar og aðrar ráðstafanir til viðbótar og túlkunar á samþykktinni.
- 12) Setja þarf mismunandi öryggiskröfur fyrir ólíka flokka nýrra og gamalla farþegaskipa sem eiga að tryggja jafngilt öryggisstig með tilliti til þeirra sérþarfa og takmarkana sem eiga við um hvern flokk. Rétt er að greina á milli öryggiskrafna fyrir ný og gömul skip því að væru þær reglur, sem eru settar fyrir ný skip, einnig látnar taka til gamalla skipa yrði að gera svo umfangsmiklar breytingar á þeim að rekstur þeirra yrði ekki hagkvæmur.
- 13) Fjárhagslegar og tæknilegar afleiðingar þess að breyta gömlum skipum til samræmis við þá staðla, sem kveðið er á um í tilskipuninni, réttlæta að sett verði aðlögunartímabil. Í ljósi þess að fjöldi eyja við Grikkland er afar mikill og að nauðsynlegt er að halda uppi tíðum sjóferðum á milli þeirra, og í ljósi þess hversu alvarleg áhrif það hefði á þessa flutninga og tengd störf að krefjast tafarlausra og meiri háttar breytinga á gömlum skipum, sem eru 27 ára gömul eða eldri 1. október 2000, er rétt að veita þeim skipum sem sigla einungis milli hafna í Grikklandi undanþágur frá þessum kröfum og skal þá rekstri þeirra í innanlandssiglingum í bandalaginu hætt eigi síðar en daginn sem þau ná 35 ára aldri.
- 14) Rétt er að setja sérstakar reglur um háhraðafarþegaför í ljósi þess að verulegur munur er á þeim og hefðbundnum farþegaskipum með tilliti til hugmynda, smíði og notkunar.
- 15) Ef búnaður um borð í skipum er í samræmi við ákvæði tilskipunar ráðsins 96/98/EB frá 20. desember 1996 um búnað um borð í skipum ⁽¹⁾ er ekki nauðsynlegt að gera viðbótarprófanir á honum þegar hann er settur um borð í farþegaskip þar sem hann fellur þegar undir staðla og reglur þeirrar tilskipunar.
- 16) Til að tryggja fulla beitingu þessarar tilskipunar skulu aðildarríkin mæla fyrir um viðurlög við brotum á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og sjá þannig til þess að farið sé að ákvæðum þessarar tilskipunar sem eru byggð á þeim ákvæðum sem stefnt er að í tilskipun ráðsins 95/21/EB frá 19. júní 1995 um hvernig alþjóðlegum stöðlum um öryggi skipa, mengunarvarnir, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð í þeim er framfylgt (hafnaríkiseftirlit) að því er varðar skip sem nota hafnir innan bandalagsins og sigla á skipaleiðum sem heyra undir lögsögu aðildarríkjanna ⁽²⁾.
- 17) Aðildarríkjunum er heimilt, með fyrirvara um eftirlit samkvæmt málsmeðferð nefndarinnar, að samþykkja viðbótaröryggiskröfur, ef rökstuðningur er fyrir því á grundvelli staðbundinna aðstæðna, leyfa notkun jafngildra staðla, samþykkja undanþágur frá ákvæðum þessarar tilskipunar við tiltekin starfsskilyrði eða samþykkja öryggisráðstafanir við sérlega hættulegar aðstæður.
- 18) Nauðsynlegt er að framkvæmdastjórnin njóti aðstoðar nefndar, sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna, við að beita þessari tilskipun á skilvirkan hátt. Nefndin, sem komið var á fót samkvæmt 12. gr. tilskipunar ráðsins 93/75/EB frá 13. september 1993 um lágmarkskröfur fyrir skip sem flytja hættulegar eða mengandi vörur til eða frá höfnum innan bandalagsins ⁽³⁾, getur tekið það hlutverk að sér.
- 19) Nefndinni er heimilt að aðlagja tiltekin ákvæði þessarar tilskipunar og I. viðauka þannig að tekið sé tillit til þróunar á alþjóðavettvangi og einkum breytinga á alþjóðasamþykktum.
- 20) Skoða skal ný og gömul farþegaskip og farþegaför til þess að unnt sé að hafa eftirlit með því að þessi tilskipun sé framkvæmd og henni framfylgt með skilvirkum hætti. Stjórnvald fánaríkis, eða annar aðili fyrir hönd þess, skal staðfesta að farið sé að ákvæðum þessarar tilskipunar.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Tilgangur

Tilgangurinn með þessari tilskipun er að koma á samræmdu öryggisstigi með tilliti til mannslífa og eigna á nýjum og gömlum farþegaskipum og háhraðafarþegaförum þegar skip úr þessum flokkum eru í innanlands-

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 17.2.1997, bls. 25.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 157, 7.7.1995, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 247, 5.10.1993, bls. 19.

siglingum og að ákveða málsmeðferð fyrir viðræður á alþjóðavettvangi með það að markmiði að samræma reglur um farþegaskip í millilandasiglingum.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun og viðaukum við hana er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „alþjóðasamþykktir“: alþjóðasamþykkt um öryggi mannlífa á hafinu frá 1974 (SOLAS 74), alþjóðasamþykkt um hleðslumerki skipa frá 1966 (Load Lines 66), ásamt bókunum og breytingum við þær sem eru í gildi við samþykkt þessarar tilskipunar;
 - b) „reglur um stöðugleika í óleku ástandi“: reglur um stöðugleika í óleku ástandi er gilda um allar gerðir skipa sem heyra undir gerninga Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar en þær er að finna í ályktun þings Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.749 (18) frá 4. nóvember 1993, með áorðnum breytingum við samþykkt þessarar tilskipunar;
 - c) „reglur um háhraðaför“: alþjóðareglur um öryggi háhraðafara sem er að finna í ályktun siglinga-öryggisnefndar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar MSC 36 (63) frá 20. maí 1994, með áorðnum breytingum við samþykkt þessarar tilskipunar;
 - d) „GMDSS“: alþjóðlegt neyðar- og öryggiskerfi fjar-skipta á sjó sem mælt er fyrir um í IV. kafla SOLAS-samþykktarinnar frá 1974, með áorðnum breytingum við samþykkt þessarar tilskipunar;
 - e) „farþegaskip“: skip sem má flytja fleiri en tólf farþega;
 - f) „háhraðafarþegafar“: háhraðafar, eins og það er skilgreint í 1. reglu í X. kafla SOLAS-samþykktarinnar frá 1974, með áorðnum breytingum við samþykkt þessarar tilskipunar, sem má flytja fleiri en tólf farþega;
- farþegaskip í innanlandssiglingum á hafsvæðum í flokki B, C eða D teljast ekki vera háhraðafarþegaför ef:
- særymi þeirra miðað við hönnunarvatnslínu er innan við 500 m³, og
 - hámarkshraði þeirra, eins og hann er skilgreindur í lið 1.4.30 í reglum um háhraðaför, er minni en 20 hnútar;
- g) „nýtt skip“: skip þar sem kjölurinn hefur verið lagður eða smíði er á svipuðu stigi þann dag sem er tilgreindur í 1. mgr. 14. gr. eða síðar. Með smíði á svipuðu stigi er átt við að:

- i) smíði tiltekins skips sé greinilega hafin, og
 - ii) samsetning skipsins sé hafin og það sé orðið að minnsta kosti 50 tonn að þyngd eða 1% af áætluðum heildarþunga alls smíðaefnisins, eftir því hvort er minna;
- h) „gamalt skip“: skip sem er ekki nýtt;
 - i) „farþegi“: einstaklingur annar en:
 - i) skipstjóri og skipverjar eða þeir aðrir sem eru ráðnir til tiltekinna starfa um borð í skipi í þágu þess, og
 - ii) barn undir eins árs aldri;
 - j) „lengd skips“: nema annað sé tekið fram sérstaklega, 96% af mestu lengd í vatnslínu við 85% af minnstu mótuðu dýpt, mældri frá kjöllínu (spónlínu), eða lengdin frá fremri brún á stefni í miðju stýrisáss, í sömu vatnslínu, ef sú lengd er meiri. Í skipum hönnuðum með kjölhalla skal vatnslínan, sem lengd er mæld á, vera samsíða hönnunarvatnslínunni;
 - k) „bóghæð“: bóghæðin sem er skilgreind í 39. reglu alþjóðasamþykktarinnar frá 1966 um hleðslumerki skipa og er lóðrétt fjarlægð frá vatnslínu, sem samsvarar skilgreindu sumarfríborði og hönnunarstafnhalla, að efsta hluta opins þilfars á skipshlið, mælt við fremri lóðlínu;
 - l) „skip með heilu þilfari“: skip sem hefur heilt þilfar, sem veður og sjór mæðir á, með föstum lokunarbúnaði fyrir öll op áveðurs og föstum lokunarbúnaði þar fyrir neðan fyrir öll op á hlið skipsins sem gerir þau að minnsta kosti veðurþétt;
- Heila þilfarið getur verið vatnsþétt eða jafngild smíði sem er úr óvatnsþétu efni sem er algerlega klætt með veðurþéttu smíði af nægjanlegum styrkleika til að viðhalda veðurþéttleika, og með veðurþéttum lokunarbúnaði;
- m) „millilandasiglingar“: siglingar frá höfn aðildarríkis til hafnar utan þess aðildarríkis eða öfugt;
 - n) „innanlandssiglingar“: siglingar frá höfn aðildarríkis til sömu eða annarrar hafnar í því aðildarríki;
 - o) „hafsvæði“: svæði sem er skilgreint í samræmi við 2. mgr. 4. gr.
- Þó skulu skilgreiningar á hafsvæðum í 2. reglu í IV. kafla SOLAS-samþykktarinnar frá 1974 gilda að því er varðar beitingu ákvæða um þráðlaus fjarskipti;
- p) „hafnarsvæði“: svæði, sem er ekki hafsvæði samkvæmt skilgreiningu aðildarríkjanna, er nær til ystu marka

varanlegra hafnarmannvirkja sem eru óaðskiljanlegur hluti hafnarinnar eða til þeirra marka sem helgast af náttúrulegum landfræðilegum þáttum er skýla vogum og víkum eða svipuðum skýldum svæðum;

- q) „var“: skýlt svæði, náttúrulegt eða manngert þar sem skip eða far getur leitað vars við aðstæður þar sem því er hættu búin;
- r) „stjórnvald fánaríkis“: lögbær yfirvöld ríkis sem skipinu eða farinu er heimilt að sigla undir fána hjá;
- s) „gistiríki“: aðildarríki þar sem skip eða far, er siglir undir fána annars ríkis en aðildarríkisins, kemur til hafnar og lætur úr höfn í innanlandssiglingum;
- t) „viðurkennd stofnun“: stofnun sem er viðurkennd í samræmi við 4. gr. tilskipunar ráðsins 94/57/EB frá 22. nóvember 1994 um sameiginlegar reglur og staðla fyrir stofnanir sem sjá um skipaefitirlit og -skoðun og fyrir tilheyrandi starfsemi siglingamálayfirvalda ⁽¹⁾;
- u) „míla“: 1 852 metrar;
- v) „kennialda“: er meðalhæð þriðjungs hæstu mældrar öldu á tilteknu tímabili.

3. gr.

Gildissvið

1. Þessi tilskipun á við um:

- a) ný farþegaskip;
- b) gömul farþegaskip sem eru 24 metrar að lengd og lengri;
- c) háhraðafarþegaför,

án tillits til þess undir hvaða fána þau sigla þegar þau eru í flutningum innanlands.

Hvert aðildarríki skal, í hlutverki sínu sem gistiríki, ganga úr skugga um að farþegaskip og háhraðafarþegaför, sem sigla undir fána annars ríkis en aðildarríkis, fullnægi kröfum þessarar tilskipunar að öllu leyti áður en þau hefja innanlandssiglingar í því aðildarríki.

2. Þessi tilskipun á ekki við um:

- a) farþegaskip sem eru:
 - herskip og liðsflutningaskip,

- skip sem eru ekki knúin áfram með vélrænum hætti,
 - skip, sem er smíðað úr öðru efni en stáli eða jafngildu efni, sem falla ekki undir staðla varðandi háhraðaför (ályktun siglingaöryggisnefndarinnar (MSC) 36 (63)) eða aflræn för (ályktun A.373 (X)),
 - tréskip með frumstæðu byggingarlagi,
 - frumgerð og endurgerðir sögufrægra farþegaskipa sem voru hönnuð fyrir 1965, að mestu leyti úr upprunalegu efni,
 - lystisnekkjur, nema á þeim sé eða verði áhöfn og að þær flytji fleiri en tólf farþega í atvinnuskyni,
 - einungis í siglingum innan hafna;
- b) háhraðafarþegaför sem eru:
- herskip eða liðsflutningaskip,
 - til skemmtunar, nema á þeim sé eða verði áhöfn og að þau taki fleiri en tólf farþega í atvinnuskyni,
 - einungis í siglingum innan hafna.

4. gr.

Flokkar farþegaskipa

1. Farþegaskipum er skipt í eftirfarandi flokka eftir því á hvaða hafsvæðum þau starfa:

„Flokkur A“: farþegaskip í innanlandssiglingum, öðrum en þeim sem falla undir flokk B, C og D.

„Flokkur B“: farþegaskip í innanlandssiglingum og skal fjarlægð frá strandlínunni, þar sem skipreika fólk getur lent, aldrei vera meiri en 20 mílur miðað við meðalflóðhæð.

„Flokkur C“: farþegaskip í innanlandssiglingum á hafsvæðum þar sem líkur á hærri kenniöldu en 2,5 m eru minni en 10% á ársgrundvelli miðað við rekstur allt árið, eða þeim hluta ársins sem reksturinn er bundinn við (t.d. rekstur yfir sumartíma), og skal fjarlægð að vari, þar sem skipreika fólk getur lent, aldrei vera meiri en 15 mílur eða fjarlægð að strandlínu, þar sem skipreika fólk getur lent, meiri en 5 mílur miðað við meðalflóðhæð.

„Flokkur D“: farþegaskip í innanlandssiglingum á hafsvæðum þar sem líkur á hærri kenniöldu

⁽¹⁾ Stjótt. EB L 319, 12.12.1994, bls. 20. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/58/EB (Stjótt. EB L 274, 7.10.1997, bls. 8).

en 1,5 m eru minni en 10% á ársgrundvelli, eða þeim hluta ársins sem reksturinn er bundinn við (t.d. rekstur yfir sumartíma), og skal fjarlægð að vari, þar sem skipreika fólk getur lent, aldrei vera meiri en 6 mílur eða fjarlægð að strandlínu, þar sem skipreika fólk getur lent, meiri en 5 mílur, miðað við meðalflóðhæð.

2. Taka skal saman skrá yfir hafsvæði og uppfæra hana á grundvelli tilkynninga frá aðildarríkjunum, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 9. gr. Aðildarríkin skulu tilkynna um hafsvæði innan lögsögu sinnar eigi síðar en sex mánuðum fyrir dagsetningu fyrir framkvæmd sem um getur í 1. mgr. 14. gr. og skulu þau svæði afmörkuð sem eru notuð allt árið og einnig þau svæði þar sem rekstur skipa er stundaður hluta úr ári og skal leggja viðmiðanir varðandi flokka, sem er að finna í 1. mgr., til grundvallar. Skrána skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópu-bandalaganna*.

3. Flokkun í 1. kafla (regla 1.4.10 og 1.4.11) í reglunum um háhraðaför gildir um háhraðafarþegaför.

5. gr.

Beiting

1. Bæði ný og gömul farþegaskip og háhraðafarþegaför skulu, í innanlandssiglingum, uppfylla þær öryggiskröfur sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

2. Aðildarríkin skulu ekki koma í veg fyrir rekstur farþegaskipa eða háhraðafarþegafara í innanlandssiglingum á grundvelli þessarar tilskipunar ef þau fullnægja kröfum þessarar tilskipunar, að meðtöldum viðbótarkröfum sem aðildarríki gerir í samræmi við ákvæði 1. mgr. 7. gr.

Hvert aðildarríki skal, í hlutverki sínu sem gistiríki, viðurkenna öryggisskírteini og starfsleyfi háhraðafars sem annað aðildarríki gefur út fyrir háhraðafarþegafar í innanlandssiglingum og öryggisskírteini farþegaskips, sem um getur í 11. gr., sem annað aðildarríki hefur gefið út fyrir farþegaskip í innanlandssiglingum.

3. Gistiríki getur skoðað farþegaskip eða háhraðafarþegafar í innanlandssiglingum og gert úttekt á sjóferðagögnum þess í samræmi við ákvæði tilskipunar 95/21/EB.

4. Allur búnaður um borð í skipum, sem er skráður í 1. lið í viðauka A við tilskipun 96/98/EB og uppfyllir ákvæði þeirrar tilskipunar, telst vera í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar hvort sem þess er krafist eða ekki í I. viðauka að búnaðinn skuli viðurkenna og að gerðar séu fullnægjandi prófanir á honum að mati stjórnvalds í fánaríkinu.

6. gr.

Öryggiskröfur

1. Eftirfarandi gildir um ný og gömul farþegaskip í flokkum A, B, C og D:

a) Smíði og viðhald bols, aðal- og hjálparvéla, rafbúnaðar og sjálfvirks búnaðar skal vera í samræmi við staðla sem eru tilgreindir til flokkunar í reglum viðurkenndrar stofnunar eða jafngildum reglum sem stjórnvald starfar eftir í samræmi við 2. mgr. 14. gr. tilskipunar 94/57/EB.

b) Ákvæði IV. kafla skulu gilda, með áorðnum breytingum við samþykkt þessarar tilskipunar, þar með taldar breytingar frá 1988 á alþjóðlegu neyðar- og öryggiskerfi fjarskipta á sjó (GMDSS), V. og VI. kafla SOLAS-samþykktarinnar frá 1974.

c) Ákvæði um siglingatæki í 12. reglu í V. kafla SOLAS-samþykktarinnar frá 1974 skulu gilda með áorðnum breytingum við samþykkt þessarar tilskipunar. Þau siglingatæki, sem eru skráð í 1. lið í viðauka A við tilskipun 96/98/EB og eru í samræmi við ákvæði þeirrar tilskipunar, teljast vera í samræmi við kröfur varðandi gerðarviðurkenningu í SOLAS-reglu V/12(r).

2. Eftirfarandi gildir um ný farþegaskip:

a) Almennar kröfur:

i) Ný farþegaskip í flokki A skulu vera í fullu samræmi við kröfur SOLAS-samþykktarinnar frá 1974, með áorðnum breytingum við samþykkt þessarar tilskipunar, og viðeigandi sérkröfur sem eru tilgreindar í þessari tilskipun og I. viðauka við hana. Stjórnvald fánaríkisins skal túlka þær reglur, sem stjórnvaldi er látið eftir að túlka samkvæmt SOLAS-samþykktinni, með þeim hætti sem fram kemur í I. viðauka.

ii) Ný farþegaskip í flokki B, C og D skulu uppfylla skilyrði viðeigandi sérkrafna sem eru tilgreindar í þessari tilskipun og I. viðauka við hana.

b) Kröfur með tilliti til hleðslumerkja:

i) Öll ný farþegaskip, sem eru 24 metrar að lengd og lengri, skulu uppfylla skilyrði alþjóðasamþykktar um hleðslumerki skipa frá 1966.

ii) Viðmiðanir varðandi öryggisstig, jafngildar þeim viðmiðunum sem er að finna í alþjóðasamþykkt um hleðslumerki skipa frá 1966, skulu notaðar í tengslum við lengd og flokk þegar um er að ræða ný farþegaskip sem eru styttri en 24 metrar.

- iii) Þrátt fyrir i- og ii-lið eru ný farþegaskip í flokki D undanþegin kröfum um lágmarksbóghæð sem mælt er fyrir um í alþjóðsamþykkt um hleðslumerki skipa frá 1966.
- iv) Ný farþegaskip í flokki A, B, C og D skulu vera með heilum þilförum.
3. Eftirfarandi gildir um gömul farþegaskip:
- a) Gömul farþegaskip í flokki A skulu uppfylla skilyrði reglna um gömul skip eins og þau eru skilgreind í SOLAS-samþykktinni frá 1974, með áorðnum breytingum við samþykkt þessarar tilskipunar, og viðeigandi sérreglur í þessari tilskipun og I. viðauka. Stjórnvald fánaríkisins skal túlka þær reglur, sem stjórnvaldi er látið eftir að túlka samkvæmt SOLAS-samþykktinni, með þeim hætti sem fram kemur í I. viðauka.
- b) Gömul farþegaskip í flokki B skulu uppfylla skilyrði viðeigandi sérkrafna þessarar tilskipunar og I. viðauka.
- c) Gömul skip í flokki C og D skulu uppfylla skilyrði viðeigandi sérkrafna í þessari tilskipun og III. kafla I. viðauka og skulu vera, að því er varðar málefni sem falla ekki undir þær kröfur, í samræmi við reglur stjórnvalds fánaríkisins. Í þeim reglum skal kveðið á um jafngilt öryggisstig og í köflum II-1 og II-2 í I. viðauka að teknu tilliti til sérstakra staðbundinna starfsskilyrða á hafsvæðum þar sem skip í þessum flokkum hafa heimild til að starfa.
- Áður en gömul farþegaskip í flokki C og D geta hafið reglubundnar innanlandssiglingar í gistiríki skal stjórnvald fánaríkisins leita eftir samþykki gistiríkis á reglunum.
- d) Áliti aðildarríki að reglurnar, sem stjórnvald gistiríkisins setur samkvæmt c-lið, séu ósanngjarnar skal það tilkynna framkvæmdastjórninni um það þegar í stað. Framkvæmdastjórnin skal taka málið til umfjöllunar og taka ákvörðun í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 9. gr.
- e) Meiri háttar viðgerðir, breytingar og endurbætur og búnaður til þeirra verka skulu vera í samræmi við kröfur fyrir ný skip sem mælt er fyrir um í a-lið 2. mgr. Endurbætur á gömlum skipum, sem eiga einungis að bæta eiginleika þeirra til að þola áraun við notkun, teljast ekki til meiri háttar breytinga.
- f) Í tengslum við skip, þar sem kjölurinn hefur verið lagður eða skip sem eru á svipuðu smíðastigi, skal ekki beita ákvæðum a-liðar, nema fyrri dagsetningar séu tilgreindar í SOLAS-samþykktinni frá 1974, eða ákvæðum b- og c-liðar, nema fyrri dagsetningar séu tilgreindar I. viðauka:
- i) fyrir 1. janúar 1940: til 1. júlí 2006;
- ii) 1. janúar 1940 eða síðar, þó fyrir 31. desember 1962: til 1. júlí 2007;
- iii) 1. janúar 1963 eða síðar, þó fyrir 31. desember 1974: til 1. júlí 2008;
- iv) 1. janúar 1975 eða síðar, þó fyrir 31. desember 1984: til 1. júlí 2009;
- v) 1. janúar 1985 eða síðar, þó fyrir daginn sem er tilgreindur í 1. mgr. 14. gr.: til 1. júlí 2010.
- g) Þó má í undantekningartilvikum veita gömlum farþegaskipum í flokki A og B, sem voru, fyrir 1. janúar 1996, eingöngu í innanlandssiglingum milli hafna í Grikklandi, undanþágu frá kröfum í reglum II-1/B/8-1 og II-1/B/8-2 í SOLAS-samþykktinni frá 1974 eða í I. viðauka við þessa tilskipun og frá reglu II-2/B/16 í I. viðauka við þessa tilskipun, að því tilskildu að þau uppfylli sérhvert eftirtalinna skilyrði:
- i) þau skulu vera eldri en 27 ára 1. október 2000 reiknað frá þeim degi þegar kjölur var lagður eða þau voru á svipuðu smíðastigi eins og það er skilgreint í g-lið 2. gr,
- ii) rekstur þeirra skal bundinn við innanlandssiglingar milli hafna í Grikklandi, og
- iii) rekstri þeirra í innanlandssiglingum verði hætt eigi síðar en daginn sem þau ná 35 ára aldri.
- Að auki er heimilt að veita undanþágu þeim farþegaskipum í flokki A og B sem sigla undir grískum fána og eru sett í innanlandssiglingar milli hafna í Grikklandi fyrir gildistökudag þessarar tilskipunar, að því tilskildu að þau fullnægi viðeigandi alþjóðastöðlum að öllu leyti og skilyrðum i-, ii- og iii-liðar.
- Með hliðsjón af þessari undanþágu skal Grikkland senda framkvæmdastjórninni, eigi síðar en þremur mánuðum eftir samþykkt þessarar tilskipunar, tæmandi skrá yfir öll gömul farþegaskip í flokki A og B sem fullnægja framangreindum skilyrðum, ásamt ítarlegum upplýsingum um heiti skips, einkennisnúmer eða einkennisstafi, skráningarhöfn, leyfilegan farþegafjölda, númer hjá Alþjóðasiglingamálastofnuninni (ef það er fyrir hendi), flokk og þann dag sem kjölur var lagður eða skipið var á svipuðu smíðastigi. Skrána skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópu-bandalaganna*.
- Það skal tekið skýrt fram á öryggisskírteini farþegaskipa ef þeim hefur verið veitt undanþága.

4. Eftirfarandi gildir um háhraðafarþegaför:

- a) Háhraðafarþegaför, sem eru smíðuð eða hafa gengist undir meiri háttar viðgerðir, breytingar eða endurbætur 1. janúar 1996 eða síðar, skulu uppfylla kröfurnar í reglu X/3 í SOLAS-samþykktinni frá 1974, nema
 - kjölur þeirra hafi verið lagður eða þau verið á svipuðu smíðastigi á gildistökudegi þessarar tilskipunar, og
 - þau eigi að afhenda og taka í notkun innan sex mánaða frá gildistöku þessarar tilskipunar, og
 - þau fullnægi að öllu leyti kröfum í öryggisreglum fyrir aflknúin för (DSC-reglunum) sem er að finna í ályktun þings Alþjóðasiglingamála-stofnunarinnar A.373(X) frá 14. nóvember 1977, eins og henni var breytt með ályktun siglinga-öryggisnefndar MSC 37 (63) frá 19. maí 1994.
- b) Háhraðafarþegaför, sem eru smíðuð fyrir 1. janúar 1996 og fullnægja kröfum í reglum um háhraðaför, skulu áfram rekin með þeim hætti sem er viðurkenndur samkvæmt þeim reglum.

Háhraðafarþegaförum, sem eru smíðuð fyrir 1. janúar 1996 og fullnægja ekki kröfum í reglum um háhraðaför, er óheimilt að stunda innanlandssiglingar nema þau hafi þegar verið í slíkum innanlandssiglingum í aðildarríki á gildistökudegi þessarar tilskipunar en í því tilviki er þeim heimilt að stunda áfram rekstur innanlands í því aðildarríki. Þessi háhraðafarþegaför skulu uppfylla kröfur DSC-reglnanna með áorðnum breytingum.

- c) Smíði og viðhald háhraðafarþegafara og búnaður þeirra skulu vera í samræmi við reglur viðurkenndrar stofnunar um flokkun háhraðafara eða jafngildar reglur sem stjórnvald notar í samræmi við 2. mgr. 14. gr. tilskipunar 94/57/EB.

7. gr.

Viðbótaröryggiskröfur og jafngildar öryggiskröfur, undanþágur og öryggisráðstafanir

1. Viðbótaröryggiskröfur:

Ef aðildarríki eða hópur aðildarríkja telur að rétt sé að herða gildandi öryggiskröfur í tilteknum tilvikum vegna sérstakra staðbundinna aðstæðna og unnt er að sýna fram á að þess sé þörf er þeim heimilt, með fyrirvara um málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 4. mgr., að samþykkja ráðstafanir til að herða öryggiskröfurnar.

2. Jafngildar öryggiskröfur:

Aðildarríki er heimilt, með fyrirvara um málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 4. mgr., að samþykkja ákvæði með kröfum sem eru jafngildar reglunum í I. viðauka, að því tilskildu að þessar jafngildu öryggiskröfur séu í það minnsta eins skilvirkar og þær reglur.

3. Undanþágur:

Aðildarríki er heimilt að samþykkja ákvæði um að undanþiggja skip tilteknum sérkröfum þessarar tilskipunar í tengslum við innanlandssiglingar í eigin ríki, þar með taldar siglingar á eyjahafsvæðum, sem eru í skjóli fyrir opnu hafi við tiltekin vinnsluskilyrði, t.d. að því er varðar minni marktæka ölduhæð, árstíðabundnar siglingar, siglingar í björtu, siglingar við heppileg veðurskilyrði, stuttar siglingar eða nálægð við björgunarþjónustu, að því tilskildu að ekki sé dregið úr öryggi og með fyrirvara um málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 4. mgr.

4. Aðildarríki sem nýtir sér ákvæði 1., 2. eða 3. mgr. skal fylgja eftirfarandi málsmæðferð:

- a) Aðildarríkið skal tilkynna framkvæmdastjórninni um þær ráðstafanir sem það hyggst gera og senda henni nauðsynlegar upplýsingar til að staðfesta að viðeigandi öryggisstigi verði viðhaldið.
- b) Ef ákveðið verður, innan sex mánaða frá því að tilkynningin berst, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 9. gr., að ekki séu gild rök fyrir fyrirhuguðum ráðstöfunum ber hlutaðeigandi aðildarríki að breyta þeim eða falla frá því að samþykkja þær.
- c) Taka skal samþykkt ákvæði upp í viðeigandi landslög og tilkynna það framkvæmdastjórninni en hún sendir aftur hinum aðildarríkjunum allar upplýsingar þar um.
- d) Beita skal slíkum ákvæðum gagnvart öllum farþega-skipum í sama flokki eða gagnvart förum, sem starfa við sömu tilgreind skilyrði, án mismununar að því er varðar hvaða fána þau sigla undir eða á grundvelli þjóðernis eða þess hvar rekstraraðili hefur starfsstöð sína.
- e) Ákvæðin sem um getur í 3. mgr. gilda einungis á meðan skipið eða farið eru rekin við tilgreind skilyrði.

5. Öryggisráðstafanir:

Telji aðildarríki að farþegaskip eða far, sem stundar innanlandssiglingar í því ríki, stofni mannlífum eða eignum eða umhverfi í alvarlega hættu er heimilt, þrátt fyrir að skipið eða farið sé í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar, að svipta það tímabundið starfsleyfi eða gera auknar öryggisráðstafanir þar til hættan er liðin hjá.

Við framangreindar aðstæður skal fylgja eftirfarandi málsmeðferð:

- a) Aðildarríkið skal tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um ákvörðun sínar án tafar og færa rök fyrir henni.
- b) Framkvæmdastjórnin skal kanna hvort leyfisviptingin eða viðbótarráðstafanirnar séu réttlætanlegar á grundvelli þess að öryggi eða umhverfi sé búin alvarleg hættu.
- c) Tekin verður ákvörðun, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 9. gr., hvort aðildarríkið hafi haft gild rök fyrir því að svipta skipið eða farið tímabundið starfsleyfi eða gera viðbótarráðstafanir á grundvelli þess að mannlífum eða eignum eða umhverfi hafi verið alvarleg hættu búin og skal hlutaðeigandi aðildarríki gert að falla frá sviptingunni eða ráðstöfununum ef þær hafa ekki verið taldar réttlætanlegar.

8. gr.

Aðlögun

Heimilt er, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 9. gr., að

- a) i) aðlaga skilgreiningarnar í a-, b-, c-, d- og t-lið 2. gr. og
- ii) aðlaga ákvæðin sem varða þá málsmeðferð og viðmiðunarreglur við skoðun sem um getur í 10. gr. í því skyni að taka tillit til þróunar á alþjóðavettvangi, einkum innan Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar;
- b) breyta I. viðauka og láta hann, að því er þessa tilskipun varðar, taka til síðari breytinga á alþjóðasamþykktum.

9. gr.

Nefnd

Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem komið er á fót samkvæmt 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 93/75/EBE. Nefndin skal starfa í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. og 3. mgr. þeirrar greinar.

10. gr.

Skoðanir

1. Stjórnvald í fánaríkinu lætur fara fram skoðun á hverju nýju skipi samkvæmt eftirfarandi:

- a) skoðun á skipinu áður en það er tekið í notkun;
- b) reglubundna aðalskoðun á 12 mánaða fresti;
- c) viðbótarskoðanir eftir því sem ástæða er til.

2. Stjórnvald í fánaríkinu lætur fara fram skoðun á hverju gömlu skipi samkvæmt eftirfarandi:

- a) frumskoðun áður en skipið er tekið í notkun í innanlandssiglingum í gistiríki eða innan 12 mánaða eftir að þessi tilskipun kemur til framkvæmda, eins og tilgreint er í 1. mgr. 14. gr. að því er varðar gömul skip í innanlandssiglingum í fánaríkinu;

- b) reglubundna aðalskoðun á 12 mánaða fresti;

- c) viðbótarskoðanir eftir því sem ástæða er til.

3. Öll háhraðafarþegaför skulu, í samræmi við ákvæði 4. mgr. 6. gr., uppfylla kröfur reglnanna um háhraðaför og skulu skoðuð fyrir tilstilli stjórnvalds fánaríkisins eins og krafist er í þeim reglum.

Háhraðafarþegaför skulu uppfylla kröfur DSC-reglnanna, í samræmi við ákvæði 4. mgr. 6. gr., með áorðnum breytingum og skulu skoðuð fyrir tilstilli stjórnvalds fánaríkisins eins og krafist er í þeim reglum.

4. Fylgja skal viðeigandi málsmeðferð og viðmiðunarreglum um skoðun fyrir öryggisskírteini farþegaskips, eins og tilgreint er í ályktun þings Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.746(18) frá 4. nóvember 1993 um viðmiðunarreglur fyrir skoðun samkvæmt samræmdu skoðunar- og vottunarkerfi, með áorðnum breytingum við samþykkt þessarar tilskipunar, eða annarri málsmeðferð sem stefnir að sama marki.

5. Einungis skoðunarmenn frá stjórnvaldi fánaríkisins, viðurkenndri stofnun eða því aðildarríki sem fánaríkið hefur veitt heimild að til sjá um skoðanir skulu annast skoðanir, sem um getur í 1., 2. og 3. mgr., þannig að unnt sé að tryggja að allar gildandi kröfur þessarar tilskipunar séu uppfylltar.

11. gr.

Skírteini

1. Öll ný og gömul farþegaskip skulu fá öryggisskírteini farþegaskips í samræmi við þessa tilskipun. Skírteinið skal vera með því sniði sem mælt er fyrir um í II. viðauka. Stjórnvald fánaríkisins skal gefa skírteinið út eftir að frumskoðun hefur farið fram eins og lýst er í a-lið 1. mgr. og a-lið 2. mgr. 10. gr.

2. Öryggisskírteini farþegaskips skal gefið út lengst til 12 mánaða. Heimilt er að framlengja gildistíma skírteinis-

ins um allt að einn mánuð frá því að hann rennur út. Þegar framlenging hefur verið veitt hefst nýr gildistími skírteinisins á síðasta gildisdegi fyrra skírteinisins fyrir framlengingu.

Öryggisskírteini farþegaskips skal endurnýja eftir að reglubundin aðalskoðun hefur farið fram eins og lýst er í b-lið 1. mgr. og b-lið 2. mgr. 10. gr.

3. Stjórnvald fánaríkisins skal, í samræmi við ákvæði reglna um háhraðaför, gefa út öryggisskírteini háhraðafars og starfsleyfi háhraðafars fyrir þau háhraðafarþegaför sem eru í samræmi við kröfur í reglum um háhraðaför.

Stjórnvald fánaríkisins skal, í samræmi við ákvæði DSC-reglnanna, gefa út DSC-skírteini um smíði og búnað og DSC-starfsleyfi fyrir háhraðafarþegaför sem eru í samræmi við kröfur DSC-reglnanna, með áorðnum breytingum.

Stjórnvald í fánaríkinu skal hafa samráð við gistiríkið um starfsskilyrði er tengjast starfrækslu farsins í því ríki áður en það gefur út starfsleyfi fyrir háhraðafarþegaför í innanlandssiglingum í gistiríki. Stjórnvald í fánaríkinu skal tilgreina slík skilyrði á starfsleyfinu.

4. Þess skal getið á skírteini skips eða fars ef því hefur verið veitt undanþága samkvæmt og í samræmi við ákvæði 3. mgr. 7. gr.

12. gr.

Reglur SOLAS-samþykktarinnar

Með hliðsjón af farþegaskipum í millilandasiglingum:

1. skal bandalagið senda Alþjóðasiglingamálastofnuninni, við gildistöku þessarar tilskipunar, beiðni um:
 - a) að yfirstandandi vinnu á vegum stofnunarinnar við endurskoðun á reglum í köflum II-1, II-2 og III í Solas-samþykktinni frá 1974, sem taka til málefna sem er á valdi stjórnvalds að ákveða, verði hraðað, samhæfð túlkun á þessum reglum ákveðin og breytingar á þeim samþykktar í samræmi við það;
 - b) að ráðstafanir um skyldubundna beitingu meginreglna, sem eru grundvöllur ákvæðanna í MSC-umburðarbréfi 606 um samþykki hafnarríkja varðandi undanþágur í SOLAS-samþykktinni, verði samþykktar;
2. skal formennskuríki ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar leggja fram beiðnina, sem um getur í 1. mgr., á grundvelli samhæfðra reglna sem mælt er fyrir um í

I. viðauka við þessa tilskipun. Öll aðildarríkin skulu gera sitt ítrasta til að tryggja að Alþjóðasiglingamálastofnun hefjist sem fyrst handa við þróun téðra reglna og ráðstafana.

13. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu samþykkja kerfi viðurlaga vegna brota á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að þessum viðurlögum sé beitt. Viðurlög, sem er kveðið á um með þessum hætti, skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

14. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnáðslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. júlí 1998.
2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.
3. Aðildarríkin skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni öll ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

15. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

16. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. mars 1998.

Fyrir hönd ráðsins,

G. STRANG

forseti.

*I. VIÐAUKI***ÖRYGGISKRÖFUR FYRIR NÝ OG GÖMUL FARPEGASKIP Í
INNANLANDSSIGLINGUM****EFNISYFIRLIT**

KAFLI I	–	ALMENN ÁKVÆÐI	158
KAFLI II-1	–	SMÍÐI – NIÐURHÓLFUN OG STÖÐUGLEIKI, VÉLBÚNAÐUR OG RAFBÚNAÐUR	158
A-hluti – Almenn			158
1.		Skilgreiningar varðandi B-hluta	158
2.		Skilgreiningar varðandi C-, D- og E-hluta	159
B-hluti – Stöðugleiki í óleku ástandi, niðurhólfun og stöðugleiki í löskuðu ástandi			161
1.		Stöðugleiki í óleku ástandi	161
2.		Vatnspétt niðurhólfun	161
3.		Kaflengd	162
4.		Leyfileg lengd hólfa	162
5.		Péttleiki	162
6.		Niðurhólfunarstuðull	162
7.		Sérkröfur varðandi niðurhólfun skips	162
8.		Stöðugleiki í löskuðu ástandi	164
8-1.		Stöðugleiki ekjufarþegaskipa í löskuðu ástandi	167
8-2.		Sérkröfur varðandi ekjufarþegaskip sem mega flytja 400 manns eða fleiri	167
9.		Þil í fremstu og öftustu lest og vélarúmi	168
10.		Tvöfaldur botn	169
11.		Ákvörðun, merking og skráning hleðslumerkja niðurhólfunar	170
12.		Smíði og fyrsta prófun vatnspéttra þilja o.s.frv.	170
13.		Op á vatnspéttum þiljum	171
14.		Skip sem flytja vöruflutningabifreiðar og starfsmenn þeirra	177
15.		Op í byrðingsplötum neðan við kaflínu	177
16.		Vatnspéttni farþegaskipa ofan kaflínu	179
17.		Lokun farmhleðsludyra	179
17-1.		Vatnspéttni milli ekjupílfars (skilrúmspílfars) og rýma fyrir neðan	180
17-2.		Aðgangur að ekjupílförum	180
17-3.		Lokun þilja á ekjupílfari	181
18.		Upplýsingar um stöðugleika	181
19.		Áætlanir um aðgerðir vegna leka	181
20.		Péttleiki bols og yfirbyggingar, lekavarnir og lekastjórnun	181
21.		Merking, tímabundin notkun og reglubundin aðalskoðun vatnspéttra hurða o.s.frv.	182
22.		Færslur í dagbók	182
23.		Lyftanlegir pallar og skábrautir fyrir bifreiðar	182

C-hluti – Vélbúnaður	183
1. Almennt	183
2. Brunahreyflar	183
3. Austurkerfi	183
4. Fjöldi og gerð austurdæla	186
5. Búnaður til að knýja aftur á bak	186
6. Stýrisbúnaður	186
7. Viðbótarkröfur fyrir rafknúinn og raf- og vökvadrifinn stýrisbúnað	188
8. Loftræstikerfi í vélarúmum	189
9. Samband milli stjórnþalls og vélarúms	189
10. Viðvörunarbúnaður fyrir vélstjóra	189
11. Staðsetning öryggisbúnaðar	190
12. Stjórnþæki véla	190
13. Gufulagnakerfi	191
14. Þrýstiloftskerfi	191
15. Varnir gegn hávaða	191
16. Lyftur	192
D-hluti – Raffbúnaður	192
1. Almennt	192
2. Aðalrafaflgjafi og lýsing	192
3. Neyðarrafaflgjafi	193
4. Viðbótarneyðarlýsing fyrir ekjuskip	194
5. Varúðarráðstafanir gegn raflosti, eldi og öðrum hættum af völdum rafmagns	194
E-hluti – Viðbótarkröfur varðandi vélarúm sem eru ómönnuð tímabundið	196
Sérstakt mat	196
1. Almennt	196
2. Brunavarnir	196
3. Vörn gegn flæði	196
4. Stjórnun vélar frá stjórnþalli	197
5. Samskipti	198
6. Viðvörunarkerfi	198
7. Öryggiskerfi	198
8. Sérkröfur um vélbúnað, katla og raffbúnað	199
9. Sjálfvirkt stýri- og viðvörunarkerfi	199
KAFLI II-2 – ELDVARNIR, ELDSKYNJUN OG SLÖKKVIBÚNAÐUR	199
A-hluti – Almennt	199
1. Meginreglur	199
2. Skilgreiningar	200
3. Slökkvidælar, aðalbrunalagnir, brunahanar, brunaslöngur og stútar	204
4. Föst slökkvikerfi	207
5. Slökkvitæki	210
6. Slökkvikerfi í vélarúmum	211
7. Sérstakt fyrirkomulag í vélarúmum	212
8. Sjálfvirkt ýringar-, eldskynjunar- og eldviðvörunarkerfi	213
9. Fast eldskynjunar- og eldviðvörunarkerfi	215
10. Fyrirkomulag varðandi eldsneytisólú, smurólú og aðrar eldfimar olíutegundir	218
11. Slökkvibúningur	221
12. Ýmis ákvæði	222
13. Brunavarnaráætlanir og brunaæfingar	223
14. Slökkvitæki tilbúin til notkunar	224

B-hluti – Eldvarnir 224

1.	Smíðafyrirkomulag	224
2.	Lóðrétt afmörkuð aðalsvæði og lárétt svæði	224
3.	Þil innan lóðrétt afmarkaðs aðalsvæðis	225
4.	Eldtraustleiki þilja og þilfara í nýjum skipum sem mega flytja fleiri en 36 farþega	226
5.	Eldtraustleiki þilja og þilfara í nýjum skipum sem mega flytja 36 eða færri farþega og gömlum skipum í flokki B sem mega flytja fleiri en 36 farþega	231
6.	Neyðarútgangar	235
6-1.	Undankomuleiðir um borð í ekjufarþegaskipum	237
7.	Op á skilrúmum í A- og B-flokki	238
8.	Vörn stigaganga og lyfta í vistarverum og þjónusturýmum	240
9.	Loftræstikerfi	241
10.	Gluggar og kýraugu	244
11.	Takmörkuð notkun brennanlegra efna	245
12.	Ýmsir verkhlutar smíðinnar	246
13.	Föst eldskynjunar- og eldviðvörðunarkerfi og sjálfvirkir ýringar-, eldskynjunar- og eldviðvörðunarkerfi	246
14.	Vörn sérstakra rýma	247
15.	Brunavarsla, eldskynjun, viðvörðunarbúnaður og kallkerfi	250
16.	Endurbætur gamalla skipa í flokki B sem mega flytja fleiri en 36 farþega	250
17.	Sérkröfur um skip sem flytja hættulegan farm	253

KAFLI III – BJÖRGUNARBÚNAÐUR 253

1.	Skilgreiningar	253
2.	Fjarskipti, björgunarför og léttbátar, einstaklingsbjörgunarbúnaður	253
3.	Neyðarviðvaranir, leiðbeiningar um notkun búnaðar, björgunarhandbækur, samsöfnunarlistar og neyðaráætlanir	255
4.	Mönnun björgunarfara og verkstjórn	256
5.	Samsöfnun í björgunarför og hvernig farið skuli um borð í þau 104	
5-1.	Kröfur varðandi ekjufarþegaskip	257
5-2.	Þýrlupallar og svæði þaðan sem fólki er lyft um borð í þýrlur 106	
5-3.	Stoðkerfi fyrir ákvarðanir skipstjóra	259
6.	Sjósetningarbúnaður	260
7.	Staðsetning björgunarfara	260
8.	Geymsla léttbáta	261
9.	Fyrirkomulag við sjósetningu og upptöku björgunarfara	261
10.	Fyrirkomulag á því að fara um borð í, sjósetja og taka upp léttbáta	262
11.	Neyðarfyrirmæli	262
12.	Ástand búnaðar, viðhald og skoðanir	263
13.	Þjálfun og björgunaræfingar	263

KAFLI I

ALMENN ÁKVÆÐI

Þar sem skýrt er kveðið á um slíkt eiga reglur þessa viðauka við um ný og gömul farþegaskip í flokki A, B, C og D í innanlandssiglingum.

Ný skip í flokki B, C og D, sem eru styttri en 24 metrar, skulu uppfylla kröfur í reglum II-1/B/2 til II-1/B/8 og II-1/B/10 í þessum viðauka nema stjórnvald fánaríkisins, sem þessum skipum er heimilt að sigla undir fána hjá, sjái til þess að þau fari að innlendum reglum fánaríkisins og að slíkar reglur tryggi jafngilt öryggisstig.

Gömul skip í flokki C og D þurfa ekki að uppfylla reglur í kafla II-1 og II-2 í þessum viðauka að því tilskildu að stjórnvald fánaríkisins, sem þessum skipum er heimilt að sigla undir fána hjá, sjái til þess að þau fari eftir innlendum reglum fánaríkisins og að slíkar reglur tryggi jafngilt öryggisstig.

Þar sem þess er krafist í þessum viðauka að IMO-ályktun sé beitt gagnvart gömlum skipum þurfa skip, sem eru smíðuð allt að tveimur árum eftir þann dag þegar Alþjóðasiglingamálstofnunin samþykkti ályktunina, ekki að vera í samræmi við ályktunina að því tilskildu að þau sé í samræmi við viðeigandi eldri ályktun eða ályktanir, séu þær fyrir hendi.

Með „meiri háttar“ viðgerðum, breytingum og endurbótum er til að mynda átt við:

- breytingar sem breyta málum skipsins í veigamiklum atriðum.
Dæmi – lenging þar sem nýjum miðhluta er bætt við,
- breytingar sem fela í sér að hægt er að flytja umtalsvert fleiri farþega með skipi.
Dæmi – ökutækjapílfari breytt í vistarverur fyrir farþega,
- breytingar sem auka endingu skipsins til muna.
Dæmi – endurnýjun á vistarverum fyrir farþega á einu heilu pílfari.

Ábendingin „(R ...)“, sem fylgir allmörgum fyrirsögnum reglna í þessum viðauka, vísa til reglna SOLAS-samþykktarinnar frá 1974, með áorðnum breytingum, en á henni eru reglur þessa viðauka byggðar.

KAFLI II-1

SMÍÐI – NIÐURHÓLFUN OG STÖÐUGLEIKI, VÉLBÚNAÐUR OG RAFBÚNAÐUR

A-HLUTI

ALMENNT

1 Skilgreiningar varðandi B-hluta (R 2) ⁽¹⁾

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 *Hleðslumerki niðurhólfunar* er vatnslínan sem er lögð til grundvallar þegar ákvarða skal niðurhólfun skipsins;
- .2 *Dýpsta (efsta) hleðslumerki niðurhólfunar* er vatnslínan, sem svarar til mestu djúpristu, sem er leyfð samkvæmt viðeigandi kröfum varðandi niðurhólfun.
- .2 *Lengd skipsins* er lengd mæld milli lóðlína sem eru við enda dýpstu (efstu) hleðslumerkja niðurhólfunar.

- .3 *Breidd skipsins* er mesta breidd á milli banda utanvert, mæld við eða undir dýpsta (efsta) hleðslumerki niðurrhólfunar.
- .4 *Djúprista* er lóðrétt bil frá mótaðri grunnlínu miðskipa að viðkomandi hleðslumerki niðurrhólfunar.
- .5 *Burðargeta* er munur í tonnum talið milli særýmis skips, í vatni með eðlisþyngdina 1,025 við hleðsluvatnslínu sem svarar til skilgreinds sumarfríborðs, og tómaþunga skipsins.
- .6 *Tómaþungi* er særými skips án farms, eldsneytis, smurolfu, sjókjölfestu, ferskvatns og veituvatns í geymum, vista og farþega og áhafnar og persónulegra muna þeirra.
- .7 *Skilrúmsþilfar* er efsta þilfarið sem vatnspétt þil um þvert skip ná upp undir.
- .8 *Kaflína* er lína dregin að minnsta kosti 76 mm undir efri brún skilrúmsþilfars við skipshlið.
- .9 *Þéttleiki rýmis* er sá hundraðshluti rýmisins sem getur fyllst vatni. Mæla skal rúmtak rýmisins, sem nær upp fyrir kaflínu, upp að henni og ekki hærra.
- .10 *Vélarúm* nær frá mótaðri grunnlínu að kaflínu og er á milli ystu vatnspéttu aðalþiljanna sem liggja um þvert skip og afmarka rýmin þar sem aðal- og hjálparvélar til knúnings og katlarnir, sem nýtast til knúnings, eru höfð.
- .11 *Farþegarými* er það rými sem er ætlað til íbúðar og afnota fyrir farþega, en þó eru ekki meðtalin rými fyrir farangur, geymslu, matvæli og póst.
- .12 *Vatnspéttur* merkir, með tilliti til smíði, að vatn eða sjór kemst ekki í gegnum burðarvirkið, á hvorn veginn sem er, við þann vatnsþrýsting sem gera má ráð fyrir í óleku eða löskuðu ástandi skipsins.
- .13 *Veðurþéttur* merkir að vatn eða sjór kemst ekki inn í skipið hvernig sem sjólag er.
- .14 *Ekjufarþegaskip* er farþegaskip með ekjufarmrými eða sérstök rými eins og það er skilgreint í reglu II-2/A/2.

2 Skilgreiningar varðandi C-, D- og E-hluta (R 3)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 .1 *Stjórnkerfi fyrir stýrisbúnað* er búnaður sem er notaður til að senda fyrirmæli frá stjórn-palli til aflvélar stýrisbúnaðar. Í stjórnkerfi stýrisbúnaðar eru sendar, móttökubúnaður og tilheyrandi vélar, vélastillar, lagnir og kaplar.
- .2 *Aðalstýrisbúnaður* er vélbúnaðurinn, stýrihreyfiliðar, aflvél stýrisbúnaðar, ef hún er fyrir hendi, og hjálparbúnaður og tæki til að yfirfæra snúningsáttak á stýrisásinn (t.d. stýrissveif eða stýriskvaðrantur), sem nauðsynlegur er til að hreyfa stýrið, í þeim tilgangi að stýra skipinu við venjulegar þjónustuaðstæður.
- .2 *Aflvél stýrisbúnaðar* er:
 - .1 í rafmagnsstýrisbúnaði, rafhreyfill og tilheyrandi rafbúnaður;
 - .2 í raf- og vökvadrifnum stýrisbúnaði, rafhreyfill og tilheyrandi rafbúnaður ásamt viðtengdri dælu;
 - .3 í vökvadrifnum stýrisbúnaði, aflvél ásamt viðtengdri dælu.

- .3 *Varastýrisbúnaður* er búnaður, þó ekki hluti af aðalstýrisbúnaði, sem er nauðsynlegur til að stýra skipinu ef til bilunar kemur í aðalstýrisbúnaði, öðrum en stýrissveif, stýriskvaðranti eða íhlut sem gegnir sama hlutverki.
- .4 *Eðlilegar starfs- og dvalaraðstæður* merkir að skipið sem heild, vélbúnaður, þjónustubúnaður, aðal- og hjálparvélabúnaður til að knýja skipið, stýrisbúnaður og tilheyrandi tæki og búnaður til að tryggja örugga siglingu og til að takmarka brunahættu og hættu á vatnsflæði, búnaður til samskipta og merkjasendinga innan- og utanborðs, undankomuleiðir og vindur fyrir léttbáta, sé í lagi og starfi eðlilega og að hönnunarskilyrðum varðandi þægindi sé fullnægt.
- .5 *Neyðaraðstæður* eru þær aðstæður þegar búnaður, sem er nauðsynlegur til að viðhalda eðlilegum starfs- og dvalarskilyrðum, starfar ekki vegna bilunar í aðalrafaflgjafa.
- .6 *Aðalrafaflgjafi* er gjafi sem veitir rafafli til aðalraftöflu til dreifingar til alls nauðsynlegs búnaðar til að viðhalda eðlilegum starfs- og dvalarskilyrðum um borð.
- .7 *Vélvana skip* er ástand skips þar sem aðalvélar, katlar og hjálparvélar eru ekki í gangi vegna skorts á afli.
- .8 *Aðalorkustöð* er rýmið þar sem aðalrafaflgjafi er staðsettur.
- .9 *Aðalraftafla* er tafla sem er tengd aðalrafaflgjafanum beint og er ætluð til dreifingar á raforku til búnaðar skipsins.
- .10 *Neyðartafla* er tafla sem fær orku beint frá neyðarrafaflgjafa eða bráðabirgðaneyðaraflri verði bilun í aðalraforkukerfi og er ætluð til dreifingar á raforku til neyðarbúnaðar.
- .11 *Neyðarrafaflgjafi* er rafaflgjafi sem á að veita orku til neyðartöflu verði bilun í aðalrafaflgjafa.
- .12 *Mesti notkunarhraði áfram* er sá hraði sem skipið er hannað til að halda þegar það er á siglingu á hafi úti við mestu leyfilegu djúpristu þess.
- .13 *Mesti hraði aftur á bak* er sá hraði sem áætlað er að skipið geti náð við hannað hámarks-vélarafli aftur á bak við mestu leyfilegu djúpristu þess.
- .14(a) *Vélarúm* eru öll vélarúm í flokki A svo og öll önnur rými sem í er vélbúnaður til að knýja skipið, katlar, eldsneytisolíubúnaður, gufuvélar og brunahreyflar, rafalar og aðalrafvélabúnaður, olíuáfylli-stöðvar, kælivélabúnaður, andveltibúnaður, loftræsti- og hitajöfnunar-búnaður, og sambærileg rými og stokkar sem liggja að þannig rýmum.
- .14(b) *Vélarúm í flokki A* eru þau rými og stokkar sem liggja að þeim rýmum sem í eru:
- .1 brunahreyflar sem notaðir eru til að knýja skipið; eða
 - .2 brunahreyflar til annarra nota þar sem heildarúttaksafli þannig vélbúnaðar er að minnsta kosti 375 kW; eða
 - .3 olíukyntur ketill eða eldsneytisolíubúnaður.
- .15 *Aflhreyfikerfi* er vökvadrifinn búnaður sem veitir afli til að snúa stýrisás og samanstandur af aflvél eða -vélum stýrisbúnaðar, ásamt tilheyrandi lögnum og tengihlutum, og stýrihreyfi-liða. Í aflhreyfikerfum geta verið sameiginlegir vélarhlutir, t.d. stýrissveif, stýriskvaðrantur og stýrisás eða íhlutir sem gegna sama hlutverki.
- .16 *Stjórnstöðvar* eru þau rými þar sem fjarskiptabúnaður skipsins eða aðalsiglingatæki þess eru eða þar sem neyðaraflgjafinn er staðsettur eða þar sem brunaviðvörðunarkerfinu eða slökkvibúnaðinum er stjórnað.

B-HLUTI

*STÖÐUGLEIKI Í ÓLEKU ÁSTANDI, NIÐURHÓLFUN OG STÖÐUGLEIKI Í LÖSKUÐU ÁSTANDI***1 Stöðugleiki í óleku ástandi (ályktun A.167, eins og henni var breytt með ályktun A.206 og A.749)**

NÝ SKIP Í FLOKKI A, B, C OG D SEM ERU 24 M AÐ LENGÐ OG LENGRI:

Allir flokkar nýrra skipa, sem eru 24 metrar að lengd og lengri, skulu uppfylla viðeigandi ákvæði um farþegaskip í reglum um stöðugleika í óleku ástandi sem Alþjóðasiglingamálastofnun samþykkti á 18. fundi þings síns 4. nóvember 1993 með þingsályktun A.749(18).

GÖMUL SKIP Í FLOKKI A OG B SEM ERU 24 M AÐ LENGÐ OG LENGRI:

Öll gömul skip í flokki A og B skulu uppfylla, við öll hleðsluskilyrði, eftirfarandi viðmiðanir um stöðugleika eftir að tilhlýðileg leiðrétting hefur verið gerð vegna áhrifa óhefts yfirborðs vökva í geymum í samræmi við skilyrðin í I. viðbæti ályktunar 167 eða samsvarandi skilyrði.

a) Flöturinn undir réttiarmsboglnunni (GZ-boglnunni) skal ekki vera minni en:

- i) 0,055 metraradíanar að 30 gráðu hallahorni;
- ii) 0,09 metraradíanar að 40 gráðu hallahorni eða flæðihorni, þ.e. því hallahorni þar sem neðri brúnir opa á bol, yfirbyggingu eða þilfarshúsum, sem ekki er unnt að loka veðurþétt, eru byrjuð að færast í sjó ef það horn er minna en 40 gráður;
- iii) 0,03 metraradíanar milli hallahornanna 30 gráður og 40 gráður eða milli 30 gráða og flæðihornsins ef það horn er minna en 40 gráður.

b) Réttiarmurinn GZ skal vera að minnsta kosti 0,20 metrar við hallahorn sem er jafnt og 30 gráður eða stærra.

c) Hámarksréttiarmurinn GZ skal verða við hallahorn sem skal helst vera stærra en 30 gráður og ekki minna en 25 gráður.

d) Byrjunarmálmiðjuhæð þverskipts skal ekki vera minni en 0,15 metrar.

Taka skal tillit til að minnsta kosti þeirra hleðsluskilyrða, sem eru talin upp í II. viðbæti við IMO-ályktun A.167 (IV), til þess að sannreyna að framangreind skilyrði um stöðugleika séu uppfyllt.

Öll gömul skip í flokki A og B, sem eru 24 metrar að lengd og lengri, skulu einnig uppfylla þær viðbótarviðmiðanir sem eru tilgreindar í 2. mgr. 5. gr. í viðauka við IMO-ályktun A.167 (IV) og viðmiðanir um mikinn vind og velting eins og kveðið er á um í IMO-ályktun A.562 (14).

2 Vatnsþétt niðurhólfun

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Öll skip skulu niðurhólfuð með vatnsþéttum þiljum að skilrúmsþilfari í vatnsþétt hólfi og skal reikna út hámarkslengd hólfanna samkvæmt sérkröfum sem eru tilgreindar hér á eftir.

Allir aðrir hlutar í burðarvirki innanborðs, sem hafa áhrif á niðurhólfun skipsins, skulu vera vatnsþéttir.

3 Kaflengd (R 4)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

1. Kaflengd á tilteknum punkti er stærsti hluti af lengd skipsins sem getur, með þennan punkt að miðpunkti og samkvæmt skilyrðum um þéttleika sem eru tilgreind hér á eftir, fyllst af sjó án þess að skipið sígi lengra en að kaflínu.
2. Á skipi, sem er ekki með skilrúmspilfar stafna á milli, er hægt að ákvarða kaflengdina, á hvaða punkti sem er, í hugsaðri óslitinni kaflínu sem er aldrei minna en 76 mm undir efsta hluta þilfars á skipshlið þar sem viðeigandi þil og skipshliðar eru vatnspéttar upp að henni.
3. Ef hluti af hugsaðri kaflínu er umtalsvert fyrir neðan þilfarið, þangað sem þilin ná, er stjórnvaldi fánaríkisins heimilt að víkja í takmörkuðum mæli frá kröfum varðandi vatnspéttni þess hluta þiljanna sem er ofan kaflínu og næst undir hærra þilfari.

4 Leyfileg lengd hólfa (R 6)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Leyfileg hámarks lengd hóls, í hvaða punkti á skipslengdinni sem miðpunkturinn er, fæst með því að margfalda kaflengd með viðeigandi tölu sem kallast niðurrhólfunarstuðull.

5 Þéttleiki (R 5)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Þau ströngu skilyrði, sem um getur í 3. reglu, eiga við um þéttleika rýma neðan kaflínu. Þegar kaflengd er ákvörðuð skal tilgreina áætlaðan meðalþéttleika rýma neðan kaflínu í töflu í reglu 8.3.

6 Niðurrhólfunarstuðull

Niðurrhólfunarstuðull skal vera sem hér segir:

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Flokkur	N	F
B, C, D	$N < 400$	$\leq 1,0$
B, C, D	$N \geq 400$	$\leq 0,5$

þar sem N = fjöldi einstaklinga sem heimilt er að flytja.

Gömul skip í flokki B skulu uppfylla þessa kröfu eigi síðar en þann dag sem mælt er fyrir um í 2. lið í reglu II-1/B/8-2.

7 Sérkröfur varðandi niðurrhólfun skips (R 7)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

1. Ef vatnspétt þil, í einum eða fleiri hlutum skips, ná að hærra þilfari en í öðrum hlutum skipsins og æskilegt er að nýta þessa framlengingu á þiljum við útreikning á kaflengdinni er heimilt að nota sérstakar kaflínur fyrir hvern slíkan hluta skipsins að því tilskildu að:
 1. skipshliðar nái eftir allri skipslengdinni að því þilfari sem svarar til efri kaflínu og að litið sé svo á að öll op á byrðingsplötum neðan þessa þilfars eftir allri skipslengdinni séu neðan kaflínu að því er varðar 15. reglu; og

- .2 Þau tvö hólf sem liggja næst „þrepinu“ í skilrúmsþilfarinu séu hvort um sig innan leyfilegrar lengdar sem svarar til kaflínu hvors um sig og að auki sé samanlögð lengd þeirra ekki meira en tvöföld sú leyfilega lengd sem grundvallast á neðri kaflínu.
- .2 Hólf má vera umfram leyfilega lengd, sem er ákvörðuð samkvæmt ákvæðum í 4. reglu, að því tilskildu að samanlögð lengd hverra tveggja samliggjandi hólfa, þar sem annað er það hólf sem um ræðir, sé ekki meiri en kaflengdin eða tvöföld hin leyfilega lengd, eftir því hvort er minna.
- .3 Í aðalþili þverskips mega vera skot að því tilskildu að allir hlutar skotsins liggi innan lóðréttra flata beggja megin í skipinu sem skulu vera sem svarar 1/5 af breidd skipsins frá skipsborðum og skal þetta bil mælt hornrétt á miðlínu skipsins við dýpsta (efsta) hleðslumerki niðrhólfunar. Lendi hluti skotsins utan þessara marka skal líta á það sem þrep í samræmi við 6. lið.
- .4 Ef aðalþil þverskips er með skoti eða þrepi skal nota samsvarandi slétt þil til að ákvarða niðrhólfunina.
- .5 Ef vatnspétt aðalhólf þverskips er hólfað niður í minni einingar og ljóst er að stjórnvald fánaríkisins telur að aðalhólfði fyllist ekki af sjó eða vatni, enda þótt gert sé ráð fyrir skemmd á skipshlið sem nemur 3 metrum auk 3% af skipslengdinni, eða 11 metrum, eða 10% af skipslengdinni, eftir því hvort er minna, má leyfa hlutfallslega viðbót við leyfilega lengd sem annars er ákveðin í slíkum vatnspéttum hólfum. Í því tilviki skal rúmtak áætlaðrar raunverulegrar flothæfni á óskemmdri hlið ekki vera meira en rúmtak áætlaðrar flothæfni á skemmdu hliðinni.

Frávik frá þessum undirlið verða einungis leyfð ef ætla má að þau komi ekki í veg fyrir að ákvæði 8. reglu séu uppfyllt.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .6 Aðalþil þverskips má vera með þrepi að því tilskildu að einu af eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt:
- .1 Samanlögð lengd beggja hólfa, sem þilið aðskilur, skal ekki vera meiri en 90% af kaflengdinni eða tvöföld leyfileg lengd, þó skal samanlögð lengd hólfa tveggja sem um ræðir ekki vera meiri en leyfileg lengd í skipum þar sem niðrhólfunarstuðull er 1.
- .2 Setja skal aukahólf í beina línu aftan við þrepið til að viðhalda sama öryggisstigi og tryggt er með sléttu þili.
- .3 Hólfin, sem þrepið nær yfir, skal ekki vera umfram leyfilega lengd sem svarar til kaflínu 76 mm undir þrepinu.
- .7 Á skipum, sem eru 100 metrar að lengd og lengri, skal festa eitt af aðalþiljum þverskips aftan við stafnhylkið og skal bilið frá fremri lóðlínu ekki vera meira en leyfileg lengd.
- .8 Ef bilið milli tveggja samliggjandi aðalþilja þverskips, eða samsvarandi sléttara þilja, eða bilið milli flata þverskips, sem liggja um næstu þrep í þiljum, er minna en 3,0 metrar auk 3% af skipslengdinni, eða 11,0 metrar, eða 10% af skipslengdinni, eftir því hvort er minna, skal aðeins litið á annað þessara þilja sem hluta af niðrhólfun skipsins.
- .9 Ef þess er krafist að niðrhólfunarstuðull sé 0,50 skal samanlögð lengd hvaða tveggja samliggjandi hólfa sem skal ekki vera meiri en kaflengdin.

8 Stöðugleiki í löskuðu ástandi (R 8)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1.1 Skip skal vera nægilega stöðugt í óleku ástandi við allar þjónustuaðstæður þannig að það þoli að eitthvert eitt þeirra aðalhólfa, sem krafist er að sé innan kaflengdarinnar, fyllist af sjó.
- .1.2 Ef tvö samliggjandi aðalhólf eru aðskilin með þili, sem hefur þrep samkvæmt skilyrðum í reglu 7.6.1, skal stöðugleiki í óleku ástandi vera nægilegur til að skipið þoli flæði inn í þessi tvö samliggjandi hólf.
- .1.3 Ef þess er krafist að niðurbólfunarstuðull sé 0,50 skal stöðugleiki í óleku ástandi vera nægilegur til að skipið þoli að vatn flæði inn í hvaða tvö samliggjandi hólf sem er.
- .2.1 Kröfurnar í lið .1 skulu ákvarðaðar með útreikningum sem eru í samræmi við liði .3, .4 og .6 þar sem tekið er tillit til hlutfalla og hönnunareinkenna skipsins og fyrirkomulags og staðsetningar leku hólfa. Þessir útreikningar skulu miðast við að skipið sé í versta ástandi sem vænta má að því er varðar stöðugleika.
- .2.2 Ef fyrirhugað er að setja upp þilför, innri klæðningu eða þil langskipa sem eru nægilega þétt til að hefta vatnsflæði verulega skal taka viðeigandi tilliti til slíkra hindrana við útreikninga.
- .2.3 Ákvarða skal stöðugleika við endanlegt ástand eftir löskun og að lokinni útjöfnun, þar sem við á, með eftirfarandi hætti:
 - .2.3.1 Jákvæð afgangsréttiarmsboglína skal hafa 15 gráðu lágmarksendingu umfram jafnvægishorn. Þessi mörk má lækka í 10 gráður að lágmarki þegar flöturinn undir réttiarmsboglínunni er hinn sami og tilgreint er í lið .2.3.2, margfaldað með hlutfallinu 15/bil, þar sem bilið er gefið upp í gráðum.
 - .2.3.2 Flöturinn undir réttiarmsboglínunni skal vera minnst 0,015 metraradíánar, mælt frá jafnvægis-horni að því hallahorni hér á eftir sem er minna:
 - .1 hallahorninu þar sem stigvaxandi flæði á sér stað;
 - .2 22 gráðum (mælt við réttan kjöl) ef flæðir inn í eitt hólf eða 27 gráðum (mælt við réttan kjöl) ef flæðir inn í tvö samliggjandi hólf á sama tíma.
 - .2.3.3 Afgangsréttiarmur skal vera innan marka jákvæðs stöðugleika að teknu tilliti til mesta hallavægis við eftirfarandi aðstæður:
 - .1 allir farþegar safnast saman á annað borðið;
 - .2 sjósetning allra fullhlaðinna björgunarfara á öðru borði með bátsuglum (sjóstýrðri losun);
 - .3 vegna vindálags;eins og það er reiknað fyrir ný skip í flokki B með formúlunni:
$$GZ \text{ (i metrum)} = \frac{\text{hallavægi}}{\text{særými}} + 0,04$$
Þó skal réttiarmurinn aldrei vera minni en 0,10 metrar.
 - .2.3.4 Eftirfarandi er notað til útreiknings á hallavægi í lið .2.3.3:
 - .1 Hallavægi af völdum þess að farþegar safnast saman:

- .1.1 fjórir menn á hvern fermetra;
 - .1.2 massi hvers farþega er 75 kg;
 - .1.3 farþegar skulu dreifast um auð þilfarssvæði á annað borðið á þilför þar sem söfnunarstöðvar eru staðsettar og þannig að þeir myndi eins mikið gagnstætt hallavægi og unnt er.
- .2 Hallavægi við sjósetningu allra fullhlaðinna björgunarfara á annarri skipshliðinni með bátsuglum (sjóstýrðri losun):
 - .2.1 gert skal ráð fyrir allir lífbátar og léttbátar á því borði, sem skipið hallast í eftir að leki kemur að því, sveiflist út fullhlaðnir og tilbúnir til sigs;
 - .2.2 gert skal ráð fyrir hámarkshallavægi við sjósetningu lífbáta sem er komið þannig fyrir að þeir eru sjósettir fullhlaðnir úr þeirri stöðu sem þeir eru geymdir í;
 - .2.3 gert skal ráð fyrir að fullhlaðinn björgunarfleki, sem er sjósettur með bátsuglum og festur við hverja bátsuglu á því borði sem skipið hallast í eftir að leki kemur að því, sveiflist út tilbúinn til sigs;
 - .2.4 gert skal ráð fyrir að farþegar utan björgunarbúnaðar, sem hefur verið sveiflað út, auki hvorki áhrif á hallavægi né réttivægi;
 - .2.5 gert skal ráð fyrir að björgunarbúnaður á gagnstæðu borði við það borð, sem skipið hallast í, sé í þeirri stöðu sem hann er geymdur í.
- .3 Hallavægi vegna vindálags:
 - .3.1 flokkur B: reiknað er með vindálagi frá 120 N/m²; flokkar C og D: reiknað er með vindálagi frá 80 N/m²;
 - .3.2 flöturinn, sem er notaður, er vörpuð hliðarmynd skipsins ofan vatnslínu miðað við ólaskað ástand skipsins;
 - .3.3 hallavægisarmurinn skal vera lóðréttu bilið frá punkti í miðju meðaldjúpristu, miðað við ólaskað ástand skipsins, að þyngdarmiðju hliðarmyndarinnar.
- .2.4 Ef um er að ræða meiri háttar stigvaxandi flæði, þ.e. réttiarmur lækkar hratt um 0,04 metra eða meira, skal líta svo á að réttiarmsboglínan hætti þar sem horn stigvaxandi flæðis byrjar og skal mæla bilið og flötinn, sem um getur í .2.3.1 og .2.3.2, við það horn.
- .2.5 Ef stigvaxandi flæði er takmarkað og heldur ekki áfram með fullum krafti og veldur viðunandi lækun réttiarms um minna en 0,04 metra skal því sem eftir er af boglínunni sleppt að hluta þar sem gert er ráð fyrir að rýmið, sem flætt hefur inn í með stigvaxandi hraða, hafi verið þannig frá upphafi.
- .2.6 Meðan á flæði stendur skal hámarksréttiarmur vera að minnsta kosti 0,05 metrar og lágmarksending réttiarma 7 gráður. Í öllum tilvikum þarf einungis að gera ráð fyrir einni rifu á bol og einu fríu yfirboði.
- .3 Við útreikning á stöðugleika í löskuðu ástandi skal ákvarða rúmtak og þéttleika með eftirfarandi hætti:

Rými	Þéttleiki
Undir farm og vistir	60 %
Undir vistarverur	95 %
Undir vélbúnað	85 %
Undir vökva	0 eða 95 % (*)

(*) Eftir því hvort leiðir til strangari krafna.

Gert er ráð fyrir meiri þéttleika flata í rýmum þar sem tiltölulega lítill hluti vistarvera eða vélarúms er í grennd við leka vatnsborðið og í þeim rýmum sem eru allajafna ekki nýtt undir farm eða til geymslu.

4. Gert er ráð fyrir að umfang leka sé eftirfarandi:
1. langskipa: 3,0 metrar auk 3% af skipslengdinni, eða 11,0 metrar, eða 10% af skipslengdinni, eftir því hvort er minna;
 2. þverskipa (mælt innanborðs frá skipssíðu, hornrétt að miðlínu dýpsta (efsta) hleðslumerkis niðurhólfunar): bil sem er 1/5 af breidd skipsins; og
 3. lóðrétt: frá grunnlínu upp á við án takmarkana;
 4. ef minni leki en tilgreint er í liðum .4.1, .4.2 og .4.3 veldur alvarlegri aðstæðum vegna halla eða taps á málmiðjuhæð skal gera ráð fyrir þeim leka í útreikningunum.
5. Halda skal ósamhverfu flæði í lágmarki í samræmi við fyrirkomulag um borð. Ef nauðsynlegt reynist að leiðrétta stór hallahorn skal það gert með sjálfvirkum hætti eftir því sem mögulegt er en ef fyrir hendi er stjórnþúnaður fyrir þverflæðiþúnað skal vera unnt að beita honum ofan skilrúmsþilfars. Á nýjum skipum í flokki B, C og D skal hámarkshallahorn eftir flæði og fyrir útjöfnun ekki vera stærra en 15 gráður. Ef þverflæðiþúnaðar er krafist skal tími útjöfnunar ekki vera lengri en 15 mínútur. Skipstjóra skipsins skulu látnar í té viðeigandi upplýsingar um notkun þverflæðiþúnaðar.
6. Endanlegt ástand á skipinu eftir leka og við ósamhverft flæði að lokinni útjöfnun skal vera sem hér segir:
1. þegar um er að ræða samhverft flæði skal jákvæð afgangsmálmiðjuhæð vera að minnsta kosti 50 mm, reiknað á grundvelli aðferðarinnar fyrir stöðugt særými;
 2. þegar um er að ræða ósamhverft flæði skal hallahorn flæðis í eitt hólf ekki vera stærra en 7 gráður fyrir skip í flokki B (ný og gömul) og 12 gráður fyrir skip í flokki C og D (ný).

Þegar flæðir samtímis inn í tvö samliggjandi hólf er leyfilegt að miða við 12 gráður fyrir gömul og ný skip í flokki B að því tilskildu að niðurhólfunarstuðullinn sé hvergi hærri en 0,50 í þeim hluta skipsins sem vatn flæðir inn;
 3. kaflínan skal í engu tilviki færast í sjó á lokastigi flæðis. Ef talið er að kaflínan geti færst í sjó meðan á flæði stendur getur stjórnvald fánaríkisins krafist rannsókna og þeirra ráðstafana sem það telur nauðsynlegar til að tryggja öryggi skipsins.
7. Skipstjóri skipsins skal fá nauðsynleg gögn til að viðhalda nægilegum stöðugleika í óleku ástandi við venjulegar þjónustuaðstæður þannig að skipið geti staðist umtalsverðan leka. Ef um er að ræða skip þar sem þverflæðis er krafist skal láta skipstjóra í té upplýsingar um það stöðugleikaástand sem hallaútreikningar eru byggðir á og hann skal átta sig á því að komi leki að skipinu kann það að valda auknum halla við erfiðari aðstæður.
8. Gögnum, sem um getur í lið .7 og gera skipstjóra kleift að viðhalda nægilegum stöðugleika í óleku ástandi, skulu fylgja upplýsingar þar sem tilgreind er leyfileg hámarkshæð þungamiðju

skipsins fyrir ofan kjöl (KG) eða að öðrum kosti leyfileg lágmarksmálmiðjuhæð (GM) við ýmiss konar djúpristu eða særymi sem taka til hvers konar þjónustuaðstæðna. Í upplýsingunum skulu koma fram áhrif ýmiss konar stafnhalla að teknu tilliti til rekstrartakmarkana.

- .9 Á hverju skipi skal djúpristukvarði vera greinilega merktur á stefni og skut. Ef djúpristumerki eru ekki þannig staðsett að auðvelt sé að lesa á þau eða geri takmarkanir tengdar starfi tiltekinnar atvinnugreinar það að verkum að erfitt er að lesa á þau skal koma fyrir á skipinu áreiðanlegu kerfi er gefur til kynna djúpristu svo að unnt sé að ákvarða djúpristu við stefni og skut.
- .10 Að lokinni lestun skipsins og fyrir brottför þess skal skipstjórinn kanna stafnhalla og stöðugleika skipsins og einnig ganga úr skugga um og skrá að skipið uppfylli kröfur í viðeigandi reglum um stöðugleika. Ætíð skal ákvarða stöðugleika skipsins með útreikningum. Heimilt er að nota rafræna hleðslu- og stöðugleikatölvu eða jafngildar aðferðir í þessu skyni.
- .11 Ekki getur komið til álita að stjórnvald fánaríkisins veiti tilslakanir frá kröfum um stöðugleika í löskuðu ástandi nema sýnt sé fram á að málmiðjuhæð í óleku ástandi við hvers konar aðstæður, sem þarf til að uppfylla þessar kröfur, sé umfram það sem til er ætlast við fyrirhugaðar aðstæður.
- .12 Aðeins er heimilt að veita tilslakanir frá kröfum um stöðugleika í löskuðu ástandi í undantekningar-tilvikum og með fyrirvara um að stjórnvald fánaríkisins hafi sannfærst um að hlutföll, fyrirkomulag og aðrir eiginleikar skipsins, sem hagkvæmt og sanngjarnt er að krefjast við tiltekna aðstæður, séu eins og best verður á kosið með tilliti til stöðugleika eftir að leki kemur að skipinu.

8-1 Stöðugleiki ekjufarþegaskipa í löskuðu ástandi (R 8-1)

GÖMUL EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B:

- .1 Gömul farþegaskip í flokki B skulu uppfylla ákvæði 8. reglu eigi síðar en þann dag sem fyrsta reglubundna aðalskoðun fer fram, eftir síðasta dag til að uppfylla ákvæði sem er tilgreindur hér á eftir, í samræmi við gildi A/Amx, eins og það er skilgreint í viðauka við útreikningsaðferð til að meta eiginleika gamalla ekjufarþegaskipa til að þola áraun við notkun með einfaldaðri aðferð, byggð á ályktun A.265 (VIII) sem siglingaöryggisnefndin (MSC) vann að á 59. fundi sínum í júní 1991 (MSC/umburðarbréf 574):

Gildi A/Amx:

Síðasti dagur til að uppfylla ákvæði:

minna en 85%	1. október 1998
85% eða meira, þó minna en 90%	1. október 2000
90% eða meira, þó minna en 95%	1. október 2002
95% eða meira, þó minna en 97,5%	1. október 2004
97,5% eða meira	1. október 2005

8-2 Sérkröfur varðandi ekjufarþegaskip sem mega flytja 400 manns eða fleiri (R 8-2)

NÝ EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B:

Þrátt fyrir ákvæði í reglu II-1/B/8 og II-1/B/8-1:

- .1 skulu ný ekjufarþegaskip, sem staðfest er að mega flytja 400 manns eða fleiri, vera í samræmi við ákvæði liðar .2.3 í reglu II-1/B/8 og skal þá gert ráð fyrir að lekin geti verið hvar sem er á skipslengdinni, L;
- .2 skulu gömul ekjufarþegaskip, sem staðfest er að mega flytja 400 manns eða fleiri, uppfylla kröfur 1. liðar eigi síðar en þann dag sem fyrsta reglubundna aðalskoðun fer fram, eftir

síðasta dag til að uppfylla ákvæði sem tilgreindur er í lið .2.1, .2.2 eða .2.3, og er miðað við þá dagsetningu sem kemur síðar:

- .2.1 *Gildi A/Amax* *Síðasti dagur til að uppfylla ákvæði:*
minna en 85%	1. október 1998
85% eða meira, þó minna en 90%	1. október 2000
90% eða meira, þó minna en 95%	1. október 2002
95% eða meira, þó minna en 97,5%	1. október 2004
97,5% eða meira	1. október 2010
- .2.2 *Fjöldi manns sem heimilt er að hafa um borð:*
1 500 eða fleiri	1. október 2002
1 000 eða fleiri, þó færri en 1 500	1. október 2006
600 eða fleiri, þó færri en 1 000	1. október 2008
400 eða fleiri, þó færri en 600	1. október 2010
- .2.3 *Aldur skips: 20 ár eða eldri*
- Með aldri skips er átt við tímann sem er liðinn frá því að kjölur er lagður eða skipið er á svipuðu smíðastigi eða því var breytt í ekjufarþegaskip.*

9 Þil í fremstu og öftustu lest og vélarúmi (R 10)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Í skipinu skal vera stafnhylki eða stafnþil (árekstrarþil) sem skal vera vatnsþétt upp undir skilrúmsþilfari. Fjarlægð þessa þils skal vera minnst 5% af skipslengdinni frá fremri lóðlínu og mest 3 metrar að viðbættum 5% af skipslengdinni.
- .2 Ef einhver hluti skipsins skagar fram fyrir fremri lóðlínu neðansjávar, t.d. perustefni, skal fjarlægðin sem tilgreind er í 1. lið, mæld frá punkti sem er annaðhvort:
 - .1 við miðju þessarar framlengingar; eða
 - .2 á stað sem nær 1,5% af skipslengdinni fram fyrir fremri lóðlínu; eða
 - .3 3 metrum framan við fremri lóðlínu og er miðað við þá mælingu sem gefur minnsta gildi.
- .3 Á skipum með langa yfirbyggingu framskips skal stafnhylkið eða stafnþilið (árekstrarþilið) vera veðurþétt upp að næsta heila þilfari ofan við skilrúmsþilfarið. Framlengingunni skal komið þannig fyrir að hún geti ekki skemmst af völdum stafnhurðar ef stafnhurðin skemmist eða losnar frá.
- .4 Framlengingin, sem krafist er í 3. lið, þarf ekki endilega að vera í beinu framhaldi af þilinu fyrir neðan að því tilskildu að hlutar hennar séu ekki staðsettir framan við fremri mörkin sem eru tilgreind í lið .1 og .2.

Á gömlum skipum í flokki B:

- .1 þar sem skábraut er hluti af framlengingu stafnþilsins (árekstrarþilsins) ofan við skilrúmsþilfarið skal sá hluti skábrautarinnar, sem er meira en 2,3 metrum ofan við skilrúmsþilfarið, ekki ná meira en 1,0 metra fram fyrir fremri mörkin sem eru tilgreind í lið .1 og .2;
- .2 þar sem gömul skábraut uppfyllir ekki kröfur varðandi framlengingu stafnþils (árekstrarþils) og staða skábrautar kemur í veg fyrir að framlengingunni sé komið fyrir

innan þeirra marka, sem eru tilgreind í lið .1 eða .2, skal koma henni fyrir rétt aftan við aftari mörkin sem eru tilgreind í lið .1 eða .2. Þetta takmarkaða aftara bil skal ekki vera stærra en nauðsynlegt er til að tryggja að ekki verði hindranir við skábrautina. Framlenging stafnpíls (árekstrarþíls) skal opnast fram á við og uppfylla kröfur liðar .3 þannig að hún geti ekki skemmst af völdum skábrautar ef skábrautin skemmist eða losnar frá.

- .5 Skábrautir, sem uppfylla ekki framangreindar kröfur, teljast ekki vera framlenging á stafnpíli (árekstrarþíli).
- .6 Kröfur í lið .3 og .4 gilda um gömul skip í flokki B eigi síðar en frá þeim degi sem fyrsta reglubundna aðalskoðun fer fram eftir þann dag sem um getur í 1. mgr. 14. gr. þessarar tilskipunar.
- .7 Með sama hætti skulu vera á skipinu skutpíl og þíl sem skilja vélarúm frá farm- og farþegarými að framan og aftan og skulu þau einnig vera vatnspétt upp að skilrúmsþilfari. Þó mega skutpíl vera með þrepum neðan við skilrúmsþilfar að því tilskildu að ekki sé dregið úr öryggi skipsins með tilliti til niðurrhólfunar.
- .8 Skutpípur skulu í öllum tilvikum vera umluktar vatnspéttum rýmum. Hringþétti í skuti skal komið fyrir í vatnspéttum skrúfuásgöngum eða öðru vatnspéttu rými, aðskildu frá rými fyrir skutpípur, með því rúmtaki að kaflínan færast ekki í sjó þótt það fyllist af sjó vegna leka í hringþétti í skuti.

10 Tvöfaldur botn (R 12)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Á skipum skal vera tvöfaldur botn sem nær frá stafnpíli að skutpíli eins langt og frekast er unnt og skal hann samrýmast hönnun og góðri nýtingu skipsins.
 - .1 Skip, sem eru 50 metrar að lengd og lengri, en þó styttri en 61 metri, skulu vera með tvöföldum botni sem nær að minnsta kosti frá vélarúmi að stafnpíli eða svo nálægt því píli sem frekast er unnt.
 - .2 Skip, sem eru 61 metri að lengd og lengri en þó styttri en 76 metrar, skulu vera með tvöfaldan botn að minnsta kosti utan vélarúmsins og skal hann ná að stafn- og skutpíljum eða svo nálægt þeim þíljum sem frekast er unnt.
 - .3 Skip, sem eru 76 metrar að lengd og lengri, skulu vera með tvöfaldan botn miðskips og skal hann ná að stafn- og skutpíljum eða svo nálægt þeim þíljum sem frekast er unnt.
- .2 Á skipum, sem vera eiga með tvöföldum botni, skal dýpt botnsins vera í samræmi við reglur viðurkenndrar stofnunar og innri botninn ná svo langt út til hliðanna að botninn sé varinn þangað sem austur nær. Sú vörn er talin nægileg ef skurðarlínan milli ytri brúna tvöfalda botnsins og austurbyrðingsins liggur hvergi undir láréttum fleti sem gengur gegnum punktinn þar sem miðbandið í skipinu sker þverskipa hornalínu sem myndar 25 gráðu horn við grunnlínu og sker hana í punkt sem liggur í hálftrar skipsbreiddar fjarlægð frá miðlínu skipsins.
- .3 Litlir brunnar í tvöföldum botni með tengingu við tæmingarfyrirkomulag í farmrýmum o.s.frv. mega ekki vera dýpri en nauðsynlegt er. Þeir mega í engu tilviki vera dýpri en tvöfalda botninn við miðlínu, að frádregnum 460 mm, eða ná niður fyrir láréttan flöt sem um getur í lið .2. Þó er heimilt að setja brunn, sem nær að ytri botninum, við aftari enda skrúfuásganganna. Stjórnvald fánaríkisins getur heimilað aðra brunna (t.d. fyrir smurólú undir aðalvéllum) ef það telur að fyrirkomulagið veiti vörn jafngilda þeirri vörn sem tvöfaldur botn, sem samrýmist þessari reglu, veitir.

- .4 Ekki er nauðsynlegt að setja tvöfaldan botn í meðalstór vatnspétt hólf, sem eru einungis notuð undir vökva, að því tilskildu að það dragi ekki úr öryggi skipsins, að mati stjórnvalds fánaríkisins, ef botn eða hlið skipsins verður fyrir skemmdum.
- .5 Stjórnvald fánaríkisins getur heimilað að sleppa megi tvöföldum botni í þeim hluta skipsins, með niðurrhólfunarstuðul undir 0,5, telji það að ísetning tvöfalds botns í þeim hluta samrýmist ekki hönnun og góðri nýtingu skipsins.

11 Ákvörðun, merking og skráning hleðslumerkja niðurrhólfunar (R 13)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Til þess að unnt sé að viðhalda þeirri niðurrhólfun sem krafist er skal ákvarða og setja hleðslumerki, sem svara til viðurkenndrar djúpristu niðurrhólfunar, á skipshliðar miðskips. Ef sérstök rými hafa verið útbúin á skipinu til að vera ýmist vistarverur fyrir farþega eða farmrymi er þó heimilt, fari eigandi fram á það, að ákvarða og merkja eitt eða fleiri viðbótarhleðslumerki sem svara til þeirrar djúpristu niðurrhólfunar sem stjórnvald fánaríkisins kann að samþykkja vegna mismunandi þjónustuaðstæðna.

Hleðslumerki niðurrhólfunar, sem hafa verið ákvörðuð og merkt, skulu skráð í öryggisskírteini farþegaskips og skal nota táknid C.1 ef hleðslumerki niðurrhólfunar er aðeins eitt.

- .2 Ef hleðslumerki niðurrhólfunar eru fleiri en eitt skal auðkenna önnur skilyrði með táknum C.2, C.3, C.4 o.s.frv. ⁽¹⁾.
- .3 Fríborðið, sem svarar til hvers þessara hleðslumerkja, skal mælt á sama stað og frá sömu þilfarslínu og þau fríborð sem eru sett í samræmi við gildandi alþjóðasamþykkt um hleðslumerki skipa.
- .4 Á öryggisskírteini farþegaskips skal tilgreina með skýrum hætti það fríborð sem svarar til hvers viðurkennds hleðslumerkis niðurrhólfunar og þjónustuaðstæðunnar sem það er viðurkennt fyrir.
- .5 Undir engum kringumstæðum má hleðslumerki niðurrhólfunar koma ofan við dýpsta (efsta) hleðslumerki í sjó eins og það er ákveðið með tilliti til styrkleika skipsins eða gildandi alþjóðasamþykktar um hleðslumerki skipa.
- .6 Hvar svo sem hleðslumerki niðurrhólfunar er komið fyrir á skipi má aldrei hlaða það svo að hleðslumerki það, sem á við árstíð og stað og er sett í samræmi við gildandi alþjóðasamþykkt um hleðslumerki skipa, fari í kaf.
- .7 Undir engum kringumstæðum skal hlaða skip þannig að hleðslumerki niðurrhólfunar, fyrir þá ferð og þær aðstæður, fari í kaf.

12 Smíði og fyrsta prófun vatnspéttra þilja o.s.frv. (R 14)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Hvert vatnspétt þil til niðurrhólfunar, bæði þverskipa og langskipa, skal þannig gert að það þoli, með viðeigandi varastyrk, þrýsting af hámarksvatnssúlu sem það gæti orðið fyrir ef leki kemur að skipinu en að minnsta kosti þrýsting af vatnssúlu sem nær upp undir kaflínu. Smíði þessara þilja skal vera í samræmi við reglur viðurkenndrar stofnunar.
- .2.1 Þrep og skot í þiljum skulu vera vatnspétt og með sama styrk og þil á sama stað.

⁽¹⁾ Heimilt er að setja rómverska tölustafi eða bókstafi í stað arabískra tölustafa á eftir bókstafnum „C“ í hleðslumerki niðurrhólfunar ef stjórnvald fánaríkis telur það nauðsynlegt til að greina þau frá alþjóðlegum hleðslumerkjum niðurrhólfunar.

- .2.2 Liggi bönd eða bjálkar um vatnspétt þilfar eða þil skal þetta þilfar eða þil vera vatnspétt án þess að til þess sé notað tré eða sement.
- .3 Ekki er skylt að prófa aðalhólfin með því að fylla þau vatni. Ef engar prófanir eru gerðar með því að fylla hólfin vatni er skylt að láta fara fram prófun með vatnsbunu; sú prófun skal fara fram eins seint og unnt er þegar verið er að útbúa skipið. Undir öllum kringumstæðum skal fara fram nákvæm skoðun á vatnspéttum þiljum.
- .4 Stafnhylkið, tvöfaldir botnar (þar með taldir holkilir) og innri byrðingar skulu prófuð með vatnssúlu sem svarar til krafna í lið .1.
- .5 Prófa skal vatnspéttni geyma, sem ætlaðir eru undir vökva og eru hluti af niðurhólfun skipsins, með þrýstingi af vatnssúlu sem nær upp að dýpsta (efsta) hleðslumerki niðurhólfunar eða vatnssúlu sem svarar til tveggja þriðju hluta af dýpt skipsins, mældri frá efra jaðri kjalar að kaflínu út undan geymunum, og skal taka þann þrýstinginn sem er meiri en þó má hæð súlunnar aldrei vera minna en 0,9 metra yfir geymistoppnum; ef óhentugt reynist að gera prófun með vatni er hægt að gera loftlekaþrófun og skal þá beita að hámarki 0,14 bara loftþrýstingi á geymana.
- .6 Prófanirnar, sem um getur í lið .4 og .5, eru gerðar í þeim tilgangi að tryggja að niðurhólfun sé vatnspétt og ekki ber að líta á þau sem leið til að prófa getu hóls til að geyma olíufuelsneyti eða til annarra sérstakra nota sem nauðsynlegt gæti verið að gera strangari prófanir á, allt eftir því hversu hátt vökvinn nær í geyminum eða tengihlutum hans.

13 Op á vatnspéttum þiljum (R 15)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Fjöldi opa á vatnspéttum þiljum skal takmarka svo að samrýmist hönnun og góðri nýtingu skipsins; þessi op skulu vera með fullnægjandi lokunarþúnaði.
- .2.1 Þar sem pípur, úrgangslúgur, rafstrengir o.s.frv. eru leidd gegnum vatnspétt þil skal gera ráðstafanir til að tryggja að þilin séu áfram vatnspétt.
- .2.2 Ekki er heimilt að setja loka, sem eru ekki hluti af lagnakerfi, í vatnspétt þil til niðurhólfunar.
- .2.3 Ekki skal nota blý eða önnur efni, sem eru viðkvæm fyrir hita, í þúnað sem fer í gegnum vatnspétt þil til niðurhólfunar þar sem skaði í slíkum þúnaði í eldsvoða myndi draga úr vatnspéttni þiljanna.
- .3.1 Ekki er heimilt að hafa hurðir, mannop eða inngangsop:
 - .1 á stafnpili (árekstrarþili) undir kaflínu;
 - .2 á vatnspéttum þiljum þverskips sem skilja að farmrými og aðliggjandi farmrými, þó með þeim undantekningum sem kveðið er á um í lið 10.1 og 14. reglu.
- .3.2 Með þeim undantekningum sem kveðið er á um í lið .3.3 má ekki rjúfa stafnpil (árekstrarþil) nema til að leiða eina pípu í gegnum það undir kaflínu til þess að auka stafnhylkið, að því tilskildu að þessi pípa sé með loka sem hægt er að skrúfa fyrir með handafli frá stað fyrir ofan skilrúmsþilfarið og skal lokakistan fest á stafnpilið (árekstrarþilið) inni í stafnhylkinu. Þó er heimilt að festa þennan loka á bakhlið stafnpilsins (árekstrarþilsins) að því tilskildu að auðvelt sé að komast að honum við allar þjónustuaðstæður og að hann sé ekki staðsettur í farmrými.
- .3.3 Ef tvær mismunandi tegundir vökva eru hafðar í stafnhylki má rjúfa stafnpil (árekstrarþilið) til að leiða tvær pípur í gegnum það og skal festa hvora um sig með þeim

hætti sem krafist er í lið .3.1, að því tilskildu að ekki sé fyrir hendi hentug leið til að festa seinni pípunna og að öryggi skipsins haldist óbreytt með hliðsjón af viðbótarniðurbólfun stafnhylkisins.

- .4 Í þeim rýmum, þar sem aðal- og hjálparvélar, auk katla sem stuðla að því að knýja skipið, eru staðsettar, má aðeins hafa einar dyr til umferðar um hvert aðalþil þverskips, að frátöldum dyrum að skrúfuásgöngum. Koma skal þessum dyrum svo fyrir að þröskuldur þeirra liggja eins hátt og unnt er. Ef tveir eða fleiri skrúfuásar eru á skipinu skal tengigangur vera á milli ganganna. Aðeins skal hafa einar dyr milli vélarúms og ganganna þar sem skrúfuásarnir tveir eru staðsettir og aðeins tvennar dyr þar sem skrúfuásar eru fleiri en tveir. Öllum þessum dyrum skal lokað með rennihurðum og skulu þær þannig staðsettar að þröskuldar þeirra liggja eins hátt og unnt er. Handknúinn búnaður fyrir þessar hurðir ofan skilrímsþilfars skal vera staðsettur utan vélarýma.

- .5.1 GÖMUL SKIP Í FLOKKI B OG NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU STYTTRI EN 24 METRAR:

Unnt skal vera að opna og loka dyrum með vatnspéttum rennihurðum eða hurðum á lömum eða samsvarandi. Ekki má nota hurðir þar sem málþlötur eru einungis festar með boltum eða hurðir sem lokast með þunga sínum eða með falli lóðs.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ OG LENGRI:

Vatnspéttar hurðir, aðrar en þær sem kveðið er á um í lið 10.1 eða 14. reglu, skulu vera rennihurðir sem er stjórnað með vélaraflí, samrýmast kröfum 7. liðar og sem unnt er að loka samtímis frá aðalstjórnborði á stjórnþalli á innan við 60 sekúndum þegar skipið er upprétt.

- .5.2 GÖMUL SKIP Í FLOKKI B OG NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU STYTTRI EN 24 METRAR:

Rennihurðum má stjórna annaðhvort með:

- handaflí eingöngu eða
- vélaraflí og handaflí.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ OG LENGRI:

Ef vatnspéttar hurðir eru ekki fleiri en tvær og þær staðsettar í vélarúmi eða á þiljum, sem afmarka það rými, getur stjórnvald fánarfkisins heimilað að þeim sé eingöngu stjórnað með handaflí. Ef um er að ræða rennihurðir, sem er stjórnað með handaflí, skal loka þeim áður en skip leggur frá bryggju í siglingu með farþega og hafa þær lokaðar meðan á siglingu stendur.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .5.3 Vatnspéttum rennihurðum skal vera hægt að loka með vélaraflí eða handaflí hvort sem þeim er stjórnað með vélaraflí eða ekki þótt skipið hallast allt að 15 gráður á hvort borðið sem er. Einnig skal taka tillit til krafta sem geta verkað á aðra hlið hurðanna, t.d. þegar vatn streymir gegnum dyrnar sem svari til stöðugs vatnsþrýstings frá 1 m vatnssúlu ofan við þröskuldinn við miðlínu hurðarinnar.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ OG LENGRI:

- .5.4 Stjórnþæki fyrir vatnspéttar hurðir, þar með taldar vökvalagnir og rafstrengir, skulu vera eins nærri þilinu þar sem hurðirnar eru og unnt er til þess að draga svo sem kostur er úr líkum á því að skemmdir, sem kunna að vera á skipinu, hafi áhrif á þau. Vatnspéttum

hurðum og stjórnækjum þeirra skal þannig fyrir komið að skemmdir á skipinu á svæði sem er 1/5 af breidd þess, sem er mæld hornrétt á miðlínu dýpsta (efsta) hleðslumerkis niðurrólfunar, hafi ekki áhrif á virkni vatnspéttra hurða utan þess hluta skipsins sem verður fyrir skemmdum.

- .5.5 Á hverri vatnspéttri rennihurð, sem er stjórnað með vélarafla eða handafla, skal vera búnaður sem sýnir á öllum stöðum þaðan sem fjarstýrt er hvort hurðin eru opin eða lokað. Fjarstýringu skal aðeins hafa á stjórnþalli eins og krafist er í lið 7.1.5 og þar sem búnaði til að stjórna með handafla er komið fyrir ofan við skilrúmsþilfar samkvæmt kröfum liðar 7.1.4.

GÖMUL SKIP Í FLOKKI B OG NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU STYTTRI EN 24 METRAR:

- .5.6 Dyrum með vatnspéttum hurðum, sem eru ekki í samræmi við liði .5.1 til .5.5, skal loka áður en ferð hefst og hafa þær lokaðar meðan á siglingu stendur; skrá skal í dagbók hvenær þessar dyr eru opnaðar þegar skipið liggur við bryggju og hvenær þeim er lokað áður en skipið lætur úr höfn.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU STYTTRI EN 24 METRAR OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .6.1 Rennihurðum, sem er stjórnað með handafla, skal annaðhvort rennt lárétt eða lóðrétt. Unnt skal vera að stjórna búnaðinum beggja vegna hurðarinnar og á aðgengilegum stað ofan skilrúmsþilfars með samfelldum sveifarsnúningi eða annarri viðurkenndri aðferð sem tryggir sama öryggi. Þegar dyrum er lokað með handafla á uppréttu skipi skal aðgerðin ekki taka meira en 90 sekúndur.

GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .6.2 Rennihurðum, sem er stjórnað með vélarafla, skal annaðhvort rennt lárétt eða lóðrétt. Ef hurð er stjórnað með vélarafla frá aðalstjórnþúnaði skal búnaðinum þannig fyrir komið að einnig sé hægt að stjórna hurðinni með vélarafla beggja vegna hurðarinnar sjálfrar. Staðbundin stjórnækki, er tengjast aflbúnaðinum, skulu vera beggja megin við þilið og þannig fyrir komið að þeir sem fara um dyrnar geti haldið báðum handföngunum í opinni stöðu án þess að unnt sé að ræsa lokunarþúnaðinn fyrir slysi. Á rennihurðum, sem er stjórnað með vélarafla, skal vera handknúinn búnaður sem hægt er að nota við sjálfar hurðirnar beggja vegna og frá aðgengilegum stað ofan skilrúmsþilfars með samfelldum sveifarsnúningi eða annarri viðurkenndri aðferð sem tryggir sama öryggi. Gengið skal úr skugga um að gefin verði viðvörðun með hljóðmerki þegar dyrnar byrja að lokast sem heyrir þar til þeim er lokað að fullu. Til viðbótar við hljóðmerkið er þess krafist að á svæðum þar sem umhverfishávaði er mikill sé gefið ljósmerki við dyrnar með reglulegu millibili.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ OG LENGRI:

- .7.1 Eftirfarandi á við um allar vatnspéttar hurðir sem er stjórnað með vélarafla:

- .1 Þeim skal rennt lóðrétt eða lárétt.
- .2 Þær skulu, með fyrirvara um 11. lið, allajafna takmarkast við 1,2 metra óhindraða hámarksbreidd. Stjórnvald fánaríkisins getur heimilað stærri hurðir að því marki sem nauðsynlegt er talið vegna góðrar nýtingar skipsins, að því tilskildu að tekið sé tillit til annarra öryggisráðstafana, einnig þeirra sem eru taldar upp hér á eftir:
 - .2.1 taka skal sérstakt tillit til styrkleika hurðarinnar og lokunarþúnaðar til að koma í veg fyrir leka;

- .2.2 hurðin skal staðsett utan við lekasvæði B/5;
- .2.3 dyrnar skulu vera lokaðar meðan á siglingu stendur nema í takmarkaðan tíma ef brýna nauðsyn ber til samkvæmt ákvörðun stjórnvalds fánaríkisins.
- .3 Á hurðum skal vera nauðsynlegur búnaður til að opna dyrnar eða loka þeim með rafaflí, vökvaflí eða öðru afli sem stjórnvald fánaríkisins viðurkennir.
- .4 Þær skulu vera búnar handknúnum búnaði. Unnt skal vera að opna og loka dyrunum með handaflí beggja vegna hurðarinnar og loka þeim frá aðgengilegum stað ofan skilrúmspílfars með samfelldum sveifarsnúningi eða annarri aðferð sem tryggir sama öryggi að mati stjórnvalds fánaríkisins. Snúningsátt eða önnur hreyfing skal sjást greinilega á öllum stjórnstöðum. Þegar dyrum er lokað með handaflí á uppréttu skipi skal aðgerðin ekki taka meira en 90 sekúndur.
- .5 Á hurðunum skal vera stjórnþúnaður til að opna dyrnar eða loka þeim með vélarafli beggja vegna og loka þeim með vélarafli frá aðalstjórnborði á stjórnþalli.
- .6 Á þeim skal vera hljóðmerkjabúnaður sem er frábrugðinn öðrum viðvörunarbúnaði á svæðinu og skal hann gefa hljóðmerki í hvert sinn sem dyrunum er lokað með afli úr fjarlægð og skal merkið heyrast í minnst 5 sekúndur og mest 10 sekúndur áður en hurðin byrjar að hreyfast og heyrast þar til dyrunum hefur verið lokað. Ef dyrunum er lokað með handaflí úr fjarlægð nægir að hljóðmerkið heyrast á meðan hurðin hreyfist. Til viðbótar við hljóðmerkið krefst stjórnvald fánaríkisins þess að á svæðum fyrir farþega og þar sem umhverfishávaði er mikill sé gefið ljósmerki við hurðina með reglulegu millibili.
- .7 Dyrnar skulu lokast með því sem næst sama hraða þegar þeim er lokað með vélarafli. Tíminn sem líður frá því að hurðin byrjar að hreyfast þar til að dyrnar hafa lokast skal í engu tilviki vera styttri en 20 sekúndur og aldrei lengri en 40 sekúndur á uppréttu skipi.
- .7.2 Neyðartaflan sem veitir nauðsynlegu rafaflí til að knýja vatnspéttar rennihurðir annaðhvort beint eða um sérhæfða dreifingartöflu ofan skilrúmspílfars; neyðartafla skal veita rafaflí til tilheyrandi stjórnækja, merkjabúnaðar og viðvörunarbúnaðar annaðhvort beint eða um sérhæfða dreifingartöflu ofan skilrúmspílfars og skal vera unnt að veita rafaflí til þeirra um varaneyðarorkugjafa ef bilun verður í aðal- eða neyðarraflgjafa.
- .7.3 Aflknúnar vatnspéttar rennihurðir skulu útbúnar einhverjum af eftirtöldum búnaði:
- .1 Miðlægt vökvadrifið kerfi með tveimur sjálfstæðum orkugjöfum, sem eru hvor um sig með vél og dælu, til að loka öllum dyrunum samtímis. Auk þess skulu vera fyrir hendi nægilega stórir vökvageymar fyrir allan búnaðinn til að virkja allar hurðirnar þrisvar sinnum að minnsta kosti, þ.e. loka, opna og loka aftur, í 15 gráðu halla. Ferlið skal virka með geyminn við tengiþrýsting dælnnar. Velja skal vökva með tilliti til þess hvaða hiti verður að líkindum í búnaðinum þegar hann er í notkun. Aflknúna kerfið skal hannað til að draga svo sem kostur er úr möguleika á að ein bilun í vökvalögnum valdi því að fleiri en ein hurð verði óstarfhæf. Vökvadrifna kerfinu skal fylgja búnaður, sem varar við of litlu vökvamagni í hringrásargeymum fyrir aflknúin kerfi og of litlum gasþrýstingi, eða annar skilvirkur búnaður sem fylgist með tapi á safnorku í vökvageymum. Í þessum viðvörunarbúnaði skal bæði vera hljóðmerki og ljósmerki og skal hann staðsettur í aðalstjórnborði á stjórnþalli.
- .2 Sjálfstætt vökvadrifið kerfi fyrir hverja hurð með orkugjafa, vél og dælu til að opna og loka dyrunum. Auk þess skal vera fyrir hendi nægilega stór vökvageymir til að virkja hurðina þrisvar sinnum að minnsta kosti, þ.e. loka, opna og loka aftur, í 15 gráðu halla. Ferlið skal virka með geyma við tengiþrýsting dælnnar. Velja skal vökva með tilliti til þess hvaða hiti verður að líkindum í búnaðinum þegar hann er í notkun. Í

aðalstjórnborði á stjórnþalli skal vera samstæðubúnaður sem varar við of lágum gasþrýstingi eða annar búnaður sem fylgist með tapi á safnorku í vökvageymum. Vísir, sem sýnir tap á safnorku, skal vera á hverjum stjórnstað.

- .3 Sjálfstætt rafkerfi og vél fyrir hverja hurð og skal hver orkugjafi vera vél sem hægt er að opna og loka dyrunum með. Orkugjafinn skal fá orku frá bráðabirgðaneyðarrafaflí ef bilun verður í aðal- eða neyðarrafaflgjafa og skal hann hafa næga getu til að virkja hurðina þrisvar sinnum, þ.e. loka, opna og loka aftur, í 15 gráðu halla.

Kerfum, sem eru tilgreind í lið 7.3.1, 7.3.2 og 7.3.3, skal komið fyrir með eftirfarandi hætti:

Aðskilja skal aflkerfi fyrir vatnspéttar rennihurðir, sem er stjórnað með vélaraflí, frá öðrum aflkerfum. Ein bilun í raf- eða vökvadrifnum aflkerfum, að frátöldum vökvæðum, skal ekki koma í veg fyrir að hægt sé stjórna hurðinni með handaflí.

- .7.4 Stjórnþæki skulu vera beggja vegna þilsins og minnst 1,6 metra frá gólfi og skal þeim þannig fyrir komið að þeir sem fara um dyrnar geti haldið báðum handföngum í opinni stöðu án þess að ræsa lokunarþækið fyrir slysi. Handföngin, sem eru notuð til að opna og loka dyrunum, skulu hreyfast í sömu átt og hurðin og skal stefnan greinilega merkt.

Vökvadrifnum stjórnþækjum fyrir vatnspéttar hurðir í vistarverum skal þannig fyrir komið að börn geti ekki sett þau í gang ef einungis þarf eina aðgerð til að loka dyrunum, til að mynda á bak við þilhurðir með rennilokum í að minnsta kosti 170 sm hæð yfir þilfari.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ OG LENGRI:

Beggja vegna hurðarinnar skal vera skilti með leiðbeiningum um hvernig dyrabúnaðinum skuli stjórnað. Beggja vegna hverrar hurðar skal einnig vera skilti með texta eða myndum þar sem varað er við þeirri hættu sem þeim er búin sem standa í dyrunum eftir að hurðin er byrjuð að lokast. Skiltin skulu vera úr varanlegu efni og þau kyrfilega fest. Í texta á skilti með leiðbeiningum eða viðvörðunum skulu einnig vera upplýsingar um lokunartíma hurðarinnar.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ OG LENGRI:

- .7.5 Rafbúnaður og íhlutir fyrir vatnspéttar rennihurðir skulu, eftir því sem unnt er, staðsettir ofan við skilrúmsþilfar og utan hættusvæða.
- .7.6 Hlífar utan um rafhloti, sem verður að hafa neðan skilrúmsþilfars, skulu veita viðeigandi vörn gegn vatni.
- .7.7 Rafrásir fyrir rafstraum, stjórnþæki, merkjabúnaður og viðvörðunarbúnaður skulu varðar gegn bilunum þannig að bilun í rafrásum einnar hurðar leiði ekki til bilunar í rafrásum annarrar hurðar. Skammhlaup eða aðrar bilanir í rafrásum fyrir viðvörðunar- eða mælubúnað hurðar skulu ekki leiða til þess að sú hurð verði óvirk. Sjá skal til þess að vatnsleki inn í rafbúnað, sem er staðsettur neðan skilrúmsþilfars, leiði ekki til þess að dyr með slíkri hurð opnast.
- .7.8 Ein rafbilun í aflkerfi eða stjórnkerfi fyrir rennihurðir, sem er stjórnað með vélaraflí, skal ekki leiða til þess að lokaðar dyr opnast. Hafa skal stöðugt eftirlit með orkubirgðum í rafrásum eins nærri hverjum mótör, sem krafist er samkvæmt lið .7.3, og unnt er. Við orkutap skulu heyrast eða sjást hljóðmerki og ljósmerki frá viðvörðunarbúnaði í aðalstjórnborði á stjórnþalli.
- .8.1 Á aðalstjórnborði á stjórnþalli skal vera „aðalvalrofi“ fyrir tvenns konar aðgerðir: fyrir „handstýringu“ sem gerir kleift að opna og loka öllum dyrum á hverjum stað eftir notkun án sjálfvirkra lokunar og fyrir „sjálfstýringu“ þar sem opnum dyrum er lokað með sjálfvirkum hætti. Ef stillt er á „sjálfstýringu“ skal vera unnt að opna dyrnar á staðnum og loka aftur með

sjálfvirkum hætti þegar „handstýringu“ er lokið. Allajafna skal „aðalvalrofi“ stilltur á „handstýringu“. Einungis skal stillt á „sjálfstýringu“ í neyðartilvikum eða við prófanir.

- .8.2 Í aðalstjórnborði á stjórnþalli skal birtast skýringamynd sem sýnir staðsetningu allra hurða með ljósmerki sem sýnir hvort dyr eru opnar eða lokaðar. Rautt ljós gefur til kynna að dyrnar séu eins opnar og unnt er og grænt ljós að þeim hafi verið lokað að fullu. Þegar dyrum er lokað með fjarstýringu skal rautt blikkandi ljós gefa til kynna lokun að hluta. Við hverja hurð skal rafrás ljósmerkis vera óháð rafrás stjórnstöð.
- .8.3 Ekki skal vera unnt að opna dyr með fjarstýringu frá aðalstjórnstöð.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .9.1 Allar dyr með vatnspéttum hurðum skulu vera lokaðar meðan á siglingu stendur nema að því leyti sem er tilgreint í lið 9.2 og 9.3. Einungis er heimilt að opna dyr með vatnspéttum hurðum, sem eru breiðari en 1,2 metrar samkvæmt 11. lið, við þær kringumstæður sem greint er frá í þeim lið. Dyr, sem eru opnaðar í samræmi við þennan lið, skulu tilbúnar til lokunar án tafar.
- .9.2 Heimilt er að opna dyr með vatnspéttum hurðum meðan á siglingu stendur til að hleypa farþegum eða áhöfn í gegnum þær eða þegar nauðsyn ber til vegna vinnu í næsta nágrenni við þær. Loka verður dyrunum án tafar þegar umferðin er komin í gegn eða þeirri vinnu lokið sem opna þurfti fyrir.
- .9.3 Heimilt er að halda tilteknum dyrum með vatnspéttum hurðum opnum meðan á siglingu stendur en þó því aðeins að slíkt sé talið bráðnauðsynlegt vegna öryggis og góðrar nýtingar á vélarbúnaði skipsins eða til að heimila farþegum allajafna óhindraðan aðgang um farþegarýmið. Stjórnvald fánaríkisins getur aðeins tekið slíka ákvörðun að lokinni vandlegri athugun á þeim áhrifum sem það hefur á nýtingu og endingu skipsins. Dyr, sem heimilað er að halda opnum með þessum hætti, skal tilgreina skilmerkilega í upplýsingum um stöðugleika skipsins og ætíð skal vera unnt að loka þeim án tafar.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .10.1 Setja má vatnspéttar hurðir af viðeigandi gerð í vatnspétt þil sem skipta farmi milli þilfarsrýma telji stjórnvald fánaríkisins þær nauðsynlegar. Þessar hurðir geta verið á lömum, veltihurðir eða rennihurðir en þær skulu ekki vera með fjarstýringu. Þær skulu festar eins hátt og eins langt frá byrðingsplötum og unnt er, þó skulu ystu lóðréttu brúnir aldrei vera fjær byrðingsplötum en 1/5 af breidd skipsins en það bil er mælt hornrétt á miðlínu dýpsta (efsta) hleðslumerkis niðurbólfunar.
- .10.2 Loka skal þessum dyrum áður en ferð hefst og hafa þær lokaðar meðan á siglingu stendur; skrá skal í dagbók hvenær þessar dyr eru opnaðar þegar skipið liggur við bryggju og hvenær þeim er lokað áður en skipið lætur úr höfn. Ef hægt er að komast að þessum dyrum meðan á siglingu stendur skal vera á þeim búnaður sem kemur í veg fyrir að hægt sé að opna þær án heimildar. Stjórnvald fánaríkisins skal taka til sérstakrar athugunar tillögur um ísetningu hurða, fjölda þeirra og fyrirkomulag.
- .11 Færanlegar plötur mega ekki vera á þiljum nema í vélarúmi. Setja skal plöturnar á sinn stað áður en skipið lætur úr höfn og ekki má fjarlægja þær meðan á siglingu stendur nema brýna nauðsyn beri til að mati skipstjórans. Stjórnvald fánaríkisins getur ekki heimilað að fleiri en ein vatnspétt rennihurð, sem er stjórnað með vélarafli, sé sett í stað þessara færanlegu platna á hverju aðalþili þverskipis, sem er stærra en þau sem eru tilgreind í lið 7.1.2, að því tilskildu að þessum dyrum sé lokað áður en skipið lætur úr höfn og þeim haldið lokaðum í ferðinni nema þegar brýna nauðsyn ber til annars að mati skipstjórans. Þessar dyr þurfa ekki að vera í samræmi við kröfur liðar 7.1.4 að því er varðar algera lokun með handknúnum búnaði á innan við 90 sekúndum. Skrá skal í dagbók hvenær þessar dyr eru opnaðar og þeim lokað, hvort skipið hefur látið úr höfn eða liggur við bryggju.

14 Skip sem flytja vöruflutningabifreiðar og starfsmenn þeirra (R 16)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Þessi regla á við um farþegaskip sem eru hönnuð eða er breytt til að flytja vöruflutningabifreiðar og starfsmenn þeirra.
- .2 Ef heildarfjöldi farþega á skipi af þessu tagi, þar með taldir starfsmenn ökutækja, er ekki meiri en $N = 12 + A/25$, þar sem A = heildarþilfarssvæði (fermetrar) í geymslurýmum fyrir vöruflutningabifreiðar, og óhindruð hæð í geymslum og við inngang í rýmin er ekki minni en 4 metrar, skulu ákvæði liðar .10 í 13. reglu gilda að því er varðar vatnspéttar hurðir að öðru leyti en því að heimilt er að setja hurðirnar í hvaða hæð sem er á vatnspétt þil sem skipta farmrymum. Að auki skulu vera mælar á stjórnþalli er sýna sjálfkrafa hvenær hverjum dyrum er lokað og allar læsingar tryggilega frágengnar.
- .3 Þegar ákvæðum þessa kafla er beitt gagnvart skipi af þessu tagi er litið svo á að N tákni þann hámarksfjölda farþega sem skip getur fengið staðfestan í skírteini í samræmi við þessa reglu.

15 Op í byrðingsplötum neðan við kaflínu (R 17)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

1. Fækka skal fjölda opa á byrðingsplötum í það lágmark sem samrýmist hönnun og góðri nýtingu skipsins.
- .2.1 Aðferðir, sem eru notaðar til að loka opum á byrðingsplötu, skulu vera í samræmi við fyrirhugaðan tilgang og notkunarstað.
- .2.2 Með fyrirvara um kröfur gildandi alþjóðasamþykktar um hleðslumerki skipa skulu engin kýraugu staðsett þannig að sylla þeirra sé neðan línu sem er dregin samsíða skilrúmsþilfari á skipshlið og skal lægsti punktur þeirra vera 2,5% af breidd skipsins ofan dýpsta (efsta) hleðslumerkis niðurfölluðar, eða 500 mm, ef það er meira.
- .2.3 Öll kýraugu með syllur undir kaflínu skulu þannig smíðuð að ekki sé unnt að opna þau án samþykkis skipstjórans.
- .2.4 Ef lægsti punktur fyrir syllur kýrauga, sem um getur í lið .2.3, eru á millipilfari og neðan línu sem er dregin samsíða skilrúmsþilfarinu á skipshlið, er 1,4 metri, auk 2,5% af breidd skipsins ofan vatnsborðs þegar skipið lætur úr höfn, skulu öll kýraugu á millipilfari lokuð og vatnspétt og þeim læst áður en skipið lætur úr höfn og er óheimilt að opna þau fyrr en skipið kemur í næstu höfn. Við beitingu þessa liðar má leyfa frávik ef siglt er á ferskvatni.
- .2.5 Kýraugu og blindhlerar þeirra, sem ekki er hægt að komast að meðan á siglingu stendur, skulu lokuð og sjóbúin tryggilega áður en skipið lætur úr höfn.
- .3 Hafa skal eins fá niðurföll, frárennsli og önnur svipuð op á byrðingsplötum og unnt er annaðhvort með því að nýta hvert frárennslisop fyrir eins margar skolpleiðslur og aðrar leiðslur og hægt er eða með öðrum viðunandi hætti.
- .4 Gengið skal þannig frá aðgengi að og skilvirkni inntaks- og frárennslisopa á byrðingsplötum að vatn komist ekki inn í skipið fyrir slysi.
- .4.1 Með fyrirvara um kröfur í gildandi alþjóðasamþykkt um hleðslumerki skipa og að frátöldu því sem kveðið er á um í lið .5 skal hvert frárennslisop á byrðingsplötum frá rýmum neðan kaflínu vera annaðhvort með einum sjálfvirkum einstefnuloka sem loka má fyrir frá stað ofan skilrúmsþilfars eða tveimur sjálfvirkum einstefnulokum án slíks útbúnaðar, að því tilskildu að lokinn um borð sé staðsettur ofan dýpsta (efsta) hleðslumerkis niðurfölluðar og að komast megi að honum til þess að skoða hann við allar þjónustuaðstæður.

Þegar skrúfað er fyrir loku á lokunarbúnaði skal ætíð vera greiður aðgangur að þeim stað ofan skilríkshilfars sem lokað er frá og skal búnaður sýna hvort lokinn er opin og lokaður.

- 4.2 Kröfur gildandi alþjóðasamþykktar um hleðslumerki skipa skulu gilda um frárennslisop um byrðingsplötur frá rýmum ofan kaflinu.
- 5 Aðal- og aukasjóinntök og -frárennslisop í vélarúmi í tengslum við vinnslu vélbúnaðar skulu búin aðgengilegum lokum milli leiðslna og byrðingsplatna eða milli leiðslna og smíðaðra kassa á byrðingsplötum. Lokunum má stjórna á staðnum og við þá skulu vera vísar sem sýna hvort þeir eru opnir eða lokaðir.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- 1 Tryggja skal gott aðgengi til að stjórna handhjólum eða handföngum fyrir sjóloka. Allir lokar notaðir sem sjólokar skulu lokast þegar handhjólum þeirra er snúið réttisælis.
- 2 Frárennsliskranar eða -lokar á skipshlið fyrir útblástursvatn frá kötlum skulu vera á vel aðgengi-legum stöðum og ekki neðan þilfarsplatna. Kranar eða lokar skulu þannig hannaðir að auðvelt sé að greina hvort þeir séu opnir eða lokaðir. Öryggishlífar skulu fylgja krönum, þannig hannaðar að ekki sé unnt að taka lykilinn af þegar kraninn er opin.
- 3 Merkja skal greinilega alla loka og krana í leiðslukerfum, til að mynda í kerfum fyrir austur og kjölfestuvatn, brennsluolíu og smurolíu, slökkvibúnað og frárennslis, kælivatn og skolp o.s.frv., með tilliti til notkunar.
- 4 Unnt skal vera að loka fyrir aðrar frárennslisleiðslur á skipshlið með jafngildum aðferðum ef þær eru leiddar út neðan við dýpsta (efsta) hleðslumerki niðurrhólfunar; ef þær eru leiddar út ofan við dýpsta (efsta) hleðslumerki niðurrhólfunar skal vera á þeim venjulegur stormloki. Í báðum tilvikum má sleppa lokunum ef leiðslurnar eru jafnsverar og óbeint frárennslis um byrðing frá salernum og handlaugum og sé frárennslis um gólf frá þvottaherbergjum o.s.frv. búið blindhlera eða það varið með öðrum hætti gegn vatnsgusum. Veggir þessarar leiðslna þurfa þó ekki að vera þykkari en 14 mm.
- 5 Þegar notaður er loki með beinum lokunarbúnaði skal staðurinn sem honum er stýrt frá ætíð vera vel aðgengilegur og fyrir hendi skal vera búnaður sem sýnir hvort lokinn er opin og lokaður.
- 6 Ef lokum með beinum lokunarbúnaði er komið fyrir í vélarúmum þarf aðeins að vera hægt að stýra þeim á staðnum að því tilskildu að sá staður sé vel aðgengilegur við allar aðstæður.
- 6 Allir tengihlutir og lokar á byrðingi sem krafist er samkvæmt þessari reglu skulu vera úr stáli, bronsi eða öðru viðurkenndu þanþolnu efni. Ekki má nota loka úr venjulegu steypujárni eða svipuðu efni. Allar leiðslur sem vísað er til í þessari reglu skulu vera úr stáli eða jafngildu efni að mati stjórnvalds fánarfkisins.
- 7 Landgöngu- og farmhlið undir kaflinu skulu vera nægilega sterk. Þeim skal lokað tryggilega og sjóbúin vatnspétt áður en skipið leggur úr höfn og þau skulu vera lokað meðan á siglingu stendur.
- 8 Þessum hliðum skal í engu tilviki þannig fyrir komið að lægsti punktur þeirra sé neðan dýpsta (efsta) hleðslumerkis niðurrhólfunar.

16 Vatnsþéttni farþegaskipa ofan kaflínu (R 20)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Gera skal allar viðeigandi og mögulegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að vatn komist inn ofan við skilrúmsþilfarið og dreifist þar. Þessar ráðstafanir geta meðal annars falist í því að setja upp hlutapíl eða styrkingar. Þegar vatnsþéttum hlutapílum og styrkingum er komið fyrir á skilrúmsþilfari, ofan við eða fast við aðalþil til niðurrhólfunar, skulu samskeyti við byrðing vera vatnsþétt og tengingar við skilrúmsþilfar til þess að draga úr vatnsflæði eftir þilfarinu þegar slagsíða kemur á skipið vegna leka. Ef vatnsþétt hlutapíl er ekki í beinu framhaldi af þilinu fyrir neðan skal skilrúmsþilfarið á milli vera algerlega vatnsþétt.
- .2 Skilrúmsþilfar eða þilfar fyrir ofan það skal vera veðurþétt. Öll op á óvörðu veðurþilfari skulu vera með nægilega háum og sterkum körmum og hentugum útbúnaði svo að þeim megi loka fljótt og gera veðurþétt. Austuropum, opnum handriðum og niðurföllum skal komið fyrir með þeim hætti sem nauðsyn krefur til þess að hægt sé að losa vatn af veðurþilfari fljótt hvernig sem viðrar.
- .3 Í gömlum skipum í flokki B skulu op loftröra sem opnast inn í yfirbygginguna vera að minnsta kosti 1 metra ofan við vatnslínu þegar skipið hallar um 15 gráður eða við hámarkshallhorn við meðalflæði samkvæmt beinum útreikningum eftir því hvort hornið er stærra. Einnig mega loftrör frá geymum, öðrum en olíugeymum, liggja gegnum hliðar yfirbyggingarinnar. Ákvæði þessa liðar gilda með fyrirvara um ákvæði gildandi alþjóðasamþykktar um hleðslumerki skipa.
- .4 Kýraugu, landgangshlið, farmhlið og annar lokunarþúnaður á byrðingsplötum fyrir ofan kaflínu skulu vera fullnægjandi hönnun og smíði og nægilega sterk miðað við þau rými sem þau eru sett í og afstöðu þeirra til dýpsta (efsta) hleðslumerkis niðurrhólfunar.

Öll kýraugu í rýmum neðan við næsta þilfar ofan við skilrúmsþilfarið skulu vera með traustum blindhlerum að innanverðu sem er þannig fyrir komið að auðvelt sé að loka þeim og sjóbúa vatnsþétt.

17 Lokun farmhleðsludyra (R 20-1)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Eftirtöldum dyrum ofan kaflínu skal lokað og læst áður en skip leggur upp í siglingu og hafa skal þær lokaðar og læstar þar til skipið leggst að bryggju í næstu höfn:
 - .1 farmhleðsludyrum á byrðingi eða við mörk lokaðra yfirbygginga;
 - .2 stefnislokum á stöðum sem eru tilgreindir í lið .1.1;
 - .3 farmhleðsludyrum á stafnpíli (árekstrarþili);
 - .4 veðurþéttum skábrautum sem er annar lokunarþúnaður en sá sem er skilgreindur í liðum .1.1 til .1.3.

Heimilt er að opna dyr eða hafa þær opnar þegar skip er á leið til eða frá bryggju ef ekki er unnt að opna eða loka þeim á meðan skipið liggur við bryggju en þó aðeins að því marki sem nauðsynlegt telst til að unnt sé að virkja þær án tafar. Innri stafndyr verða þó ætíð að vera lokaðar.

- .2 Þrátt fyrir kröfur liðar .1.1 og .1.4 getur stjórnvald fánaríkisins heimilað að hafa megi tilteknar dyr opnar, óski skipstjóri þess, ef nauðsyn krefur vegna reksturs skipsins eða vegna farar farþega um borð eða frá borði þegar skipið liggur tryggilega við akkeri og að því tilskildu að ekki sé dregið úr öryggi skipsins.

- .3 Skipstjóri skal sjá til þess að framfylgt sé skilvirku eftirlits- og tilkynningakerfi varðandi lokun og opnun dyra sem um getur í 1. lið.
- .4 Áður en skipið leggur upp í siglingu skal skipstjóri sjá til þess að skráð sé í dagbók, eins og krafist er í 22. reglu, hvenær hurðum, sem eru tilgreindar í 1. lið, er síðast lokað og tilteknar hurðir opnaðar í samræmi við 2. lið.

17-1 Vatnspéttni milli ekjupilfars (skilrúmspilfars) og rýma fyrir neðan (R 20-2)

NÝ EKJUFARPEGASKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1.1 Með fyrirvara um ákvæði liðar .1.2 og .1.3 skal lægsti punktur allra aðgangsopa inn í rými neðan við skilrúmspilfar ekki vera minna en 2,5 metrum ofan við skilrúmspilfarið.
- .1.2 Þar sem skábrautum fyrir ökutæki hefur verið komið fyrir, í því skyni að veita aðgang að rýmum neðan við skilrúmspilfar, skal vera hægt að loka opum þeirra veðurþétt til að koma í veg fyrir innstreymi vatns undir þiljur þannig að gefnar séu viðvaranir og upplýsingar um það birtist á stjórnþalli.
- .1.3 Stjórnvald fánaríkisins getur heimilað að sett séu sérstök aðgangsop að rýmum neðan við skilrúmspilfar að því tilskildu að þau séu nauðsynleg vegna góðrar nýtingar skipsins, til að mynda vegna flutnings á vélbúnaði og vistum, með því skilyrði að þau séu vatnspétt og að gefnar séu viðvaranir og upplýsingar um þau birtist á stjórnþalli.
- .1.4 Loka skal þeim aðgangsopum, sem um getur í lið .1.2 og .1.3, áður en skipið leggur frá bryggju á leið í siglingu og skulu þau vera lokað þar til skipið leggst að bryggju í næstu höfn.
- .1.5 Skipstjóri skal sjá til þess að skilvirku eftirlits- og tilkynningakerfi sé framfylgt varðandi lokun og opnun aðgangsopa sem um getur í lið .1.2 og .1.3.
- .1.6 Skipstjóri skal sjá til þess að skráð sé í dagbók, eins og krafist er í reglu II-1/B/22, áður en skipið leggur frá bryggju á leið í siglingu hvenær aðgangsopum, sem um getur í lið .1.2 og .1.3, er síðast lokað.

GÖMUL EKJUFARPEGASKIP Í FLOKKI B:

- .2.1 Öll aðgangsop frá ekjupilfari inn í rými fyrir neðan skilrúmspilfar skulu vera veðurþétt og á stjórnþalli skal vera búnaður sem sýnir hvort þau eru opin eða lokað.
- .2.2 Loka skal öllum þessum aðgangsopum áður en skipið leggur frá bryggju á leið í siglingu og þau skulu vera lokað þar til skipið leggst að bryggju í næstu höfn.
- .2.3 Þrátt fyrir kröfurnar í lið .2.2 getur stjórnvald fánaríkisins heimilað að sum aðgangsop séu opnuð á siglingu en þó aðeins til að hleypa umferð í gegn og, ef nauðsyn krefur, vegna góðrar nýtingar skipsins.
- .2.4 Kröfur í lið .2.1 skulu gilda eigi síðar en frá þeim degi sem fyrsta reglubundna aðalskoðunin fer fram eftir þann dag sem um getur í 1. mgr. 14. gr. þessarar tilskipunar.

17-2 Aðgangur að ekjupilföllum (R 20-3)

ÖLL EKJUFARPEGASKIP:

Skipstjóri eða annar tilnefndur yfirmaður skal sjá til þess að engir farþegar hafi aðgang að lokaðu ekjupilfari á meðan skipið er í siglingu nema með ótvíræðu samþykki hans.

17-3 Lokun þilja á ekjupílvari (R 20-4)

NÝ EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Öll þil þverskips og langsum, sem hefta flæði sjávar sem hefur safnast fyrir á ekjupílvari, skulu vera á sínum stað og tryggilega fest áður en skipið leggur frá bryggju og þeim skal haldið í því ástandi þar til skipið leggst næst að bryggju.
- .2 Þrátt fyrir kröfurnar í lið .2.2 getur stjórnvald fánaríkisins heimilað að sum aðgangsupplýsingum á þessum þiljum séu opnuð á siglingu en þó aðeins til að hleypa umferð í gegn og, ef nauðsyn krefur, vegna góðrar nýtingar skipsins.

18 Upplýsingar um stöðugleika (R 22)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Hallaprófa skal og ákvarða stöðugleikaþætti farþegaskips þegar það er fullsmíðað. Látast skal skipstjóra í té gögn, sem stjórnvald fánaríkisins hefur viðurkennt, er veita honum á hraðan og einfaldan máta nákvæmar upplýsingar um stöðugleika skipsins við ýmiss konar þjónustuaðstæður.
- .2 Þegar breytingar eru gerðar á skipi, sem hafa veruleg áhrif á gögn um stöðugleika til skipstjóra, skal láta í té ný stöðugleikagögn. Ef nauðsyn krefur skal gera nýja hallaprófun á skipinu.
- .3 Reikna skal út þunga á léttu skipi með reglubundnu millibili og ekki sjaldnar en á fimm ára fresti og kanna hvort breytingar hafi orðið á sæþunga miðað við létt skip og langskipsþyngdarmiðju. Gera skal nýja hallaprófun á skipinu í hvert sinn sem í ljós kemur eða gera má ráð fyrir, eftir samanburð við viðurkennd stöðugleikagögn, meira en 2% fráviki á tómaþunga eða fráviki á langskipsþyngdarmiðju sem nemur meira en 1% af skipslengdinni.
- .4 Stjórnvaldi fánaríkisins er heimilt að veita einstöku skipi undanþágu frá hallaprófun að því tilskildu að til séu grunnstöðugleikagögn frá hallaprófun systurskips og stjórnvaldið telji að frá þessum grunn-gögnum sé unnt að gera áreiðanleg stöðugleikagögn fyrir skipið sem ráðgert er að veita undanþágu.

19 Áætlanir um aðgerðir vegna leka (R 23)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Sýndar skulu á varanlegan hátt fyrir yfirmann, sem hefur með höndum stjórn, áætlanir er sýna greinilega op á hverju þilvari og op á mörkum vatnspéttra hólfa ásamt lokunarbúnaði þeirra og stöðu stjórnartækja fyrir hann, svo og fyrirkomulag við leiðréttingu á halla vegna flæðis. Enn fremur skulu liggja fyrir bæklingar með framangreindum upplýsingum fyrir yfirmenn skipsins.

20 Þéttleiki bols og yfirbyggingar, lekavarnir og lekastjórnun (R 23-2)

Þessi regla á við um öll ekjufarþegaskip en gildir þó með tilliti til gamalla skipa í lið .2 eigi síðar en þann dag sem fyrsta reglubundna aðalskoðun fer fram eftir þann dag sem um getur í 1. mgr. 14. gr. þessarar tilskipunar.

- .1 Á stjórnþalli skulu vera vísar fyrir allar dyr á byrðingi, hleðsludyr og hvern þann annan lokunarbúnað sem flætt getur um inn í sérstök rými eða ekjufarmrými ef hann er skilinn eftir opinn eða ekki gengið tryggilega frá honum. Mælakerfið skal hannað samkvæmt meginreglunni um virkt öryggi og varað skal við með ljósmerki ef dyr hafa ekki lokast að fullu eða einhver hluti öryggisbúnaðar er ekki rétt staðsettur og læstur, og með hljóðmerki ef dyrnar eða lokunarbúnaðurinn hefur opnast eða öryggisbúnaður tryggir ekki lengur

öryggi. Í mælaborði á stjórnspalli skal vera valhnappur merktur „höfn/sigling“ sem er þannig stilltur að hljóðmerki sé gefið á stjórnspalli ef skip lætur úr höfn með stafnhurð, innri hurðir, skábraut í skuti eða aðrar hurðir á byrðingi opnar eða ef lokunarbúnaður er ekki í réttri stöðu. Aflgjafi fyrir mælakerfið skal vera óháður aflgjafi sem stjórnar og festir hurðirnar tryggilega. Ekki er ástæða til að breyta mælakerfi sem stjórnvald fánaríkisins hefur viðurkennt og er um borð gömlum skipum.

- .2 Sjónvarpseftirlitskerfi og vatnslekaeftirlitskerfi skal þannig fyrir komið að þau sendi upplýsingar á stjórnspall og til stjórnstöðvar vélarúms verði vart leka um innri og ytri stafnhurðir, hurðir í skuti eða aðrar hurðir á byrðingi sem gæti náð inn í sérstök rými eða ekjufarmrými.
- .3 Nota skal skilvirkar aðferðir til að hafa stöðugt eftirlit með sérstökum rýmum og ekjufarmrýmum, til að mynda sjónvarpseftirlitskerfi, þannig að unnt sé að greina hreyfingu ökutækja við slæm veðurskilyrði og óleyfilegar ferðir farþega þangað á meðan skipið er á siglingu.
- .4 Geyma skal gögn á viðeigandi stað um borð er varða rétta tilhögun við lokun og opnun allra dyra á byrðingi, farmdyra og annars lokunarbúnaður sem flætt gæti um inn í sérstök rými eða ekjufarmrými ef hann er skilinn eftir opinn eða ótryggilega sjóbúinn.

21 Merking, tímabundin notkun og reglubundin aðalskoðun vatnspéttra hurða o.s.frv. (R 24)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Í hverri viku skulu fara fram æfingar í því að stjórna vatnspéttum hurðum, kýraugum, lokum og lokunarbúnaði fyrir niðurföll.
- .2 Daglega skal prófa allar vatnspéttar hurðir á aðalþiljum þverskips sem eru notaðar á siglingu.
- .3 Skoða skal að minnsta kosti vikulega og úti á rúmsjó vatnspéttar hurðir og allan vélbúnað og álestramæla sem tengjast þeim, alla loka sem skrífa verður fyrir til að gera hólf vatnspétt og alla loka sem eru nauðsynlegir til þverflæðistjórnar.
- .4 Setja skal viðeigandi merkingar á lokana, hurðirnar og vélbúnaðinn til þess að unnt sé að tryggja hámarksöryggi með þeim.

22 Færslur í dagbók (R 25)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Loka skal dyrum með hurðum á lömum, færanlegum plötum, kýraugum og farmhliðum og öðrum opum, sem krafist er að séu lokaðar meðan á siglingu stendur samkvæmt reglunum, áður en skipið lætur úr höfn. Skrá skal í dagbók opnanir og lokanir (ef þær eru heimilar samkvæmt þessum reglum).
- .2 Skrá skal í dagbók allar æfingar og skoðanir sem er krafist samkvæmt 21. reglu ásamt nákvæmri skrá yfir galla sem kunna að koma í ljós.

23 Lyftanlegir pallar og skábrautir fyrir bifreiðar

NÝ SKIP Í FLOKKI A, B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Smíði, uppsetning og stjórnun hengipilfara til flutninga á ökutækjum farþega skal vera í samræmi við reglur sem stjórnvald fánaríkisins setur.

Smíðin skal vera í samræmi við viðeigandi reglur viðurkenndrar stofnunar.